

WWW.ARMSAN.COM

/ARMSANOFFICIAL

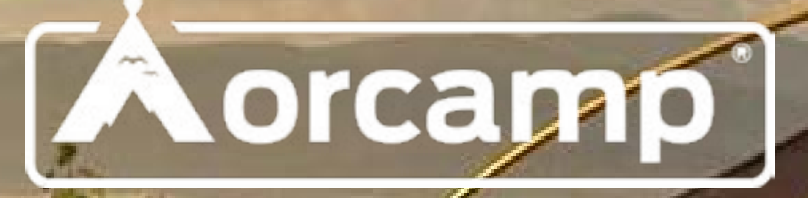
Türkiye Distribütörü

Özler Av

Avcılık ve Doğa Sporları

www.ozlerav.com.tr

KAMP KEYFİ ŞİMDİ BAŞLIYOR

www.orgaz.com.tr

info@orgaz.com.tr

T: +90 212 659 90 54

F: +90 212 659 90 64

GR-810-3

GR-810-3

GR 810-2
ÜÇ AYAKLI LPG'li DUMAS-
SIZ MANGAL 1

CK 190
ÇAKMAKLI KARTUŞ OCAK

CL 190
ÇAKMAKLI KARTUŞ
LAMBA 1

X 190
KARTUŞ PÜRMÜZ

CX 190
ÇAKMAKLI KARTUŞ
PÜRMÜZ

CK 191
ÇAKMAKLI KARTUŞ
OCAK

NO 190
KARTUŞLU NARGİLE
OCAK

K 190
KARTUŞ OCAK

Aybeniz
ORHAN

The Great WILD LIFE

Sevgili The Great
Wild Life okurlarımız

Bir yılı beraber geride bıraktık. Ülkemizin geçirdiği bütün olumsuz olaylara rağmen ilk sayımızdan bu güne kadar bizimle birlikte olan siz değerli okurlarımıza, yazarlarımıza ve emeği geçen herkese teşekkürlerimizi sunarız. Sevgili okurlar, The Great Wild Life dergisi yeni yılda sizlerin karşısına sizleri yakından ilgilendiren, merak uyandıran, bilgilendiren kara ve deniz avcılığı, outdoor sporları, kampçılık ve doğal yaşamla ilgili ülkemizde ve dünyadaki konularla daha detaylı birlikte olacaktır.

Yeni bir yılın hepimize ve ülkemize huzur ve mutluluk getirmesi dileğiyle.
Selam ve sevgilerimizle

Editörden

BAŞARI ORTAĞINIZ GAME FAIR TURKEY..DÜNYA ARTIK GAME FAIRLERE KOŞUYOR...

Türkiye de ilki düzenlenecek olan "GAME FAIR TURKEY" Uluslararası Avcılık ve Atıcılık Festivali ve Fuarı 07 - 09 Temmuz 2017 tarihleri arasında Eskişehir Kanlı Pınar Poligonun da gerçekleştirilecektir.

Türkiye'de sektörün uluslararası platformdaki tek açık hava fuarı ve festivali olacak "GAME FAIR TURKEY" Türkiye'de sektörün ürettiği veya distribütörlüğünü yaptığı tüfek ve fişekleri ziyaretçilerine test ettirebileceği en önemli tanıtım ve ticari platformu olacaktır.

2017 yılında 50.000 nin üzerinde ziyaretçi, yurtiçinden 100 katılımcı ve 400 den fazla markayı bir arada görmek ve son kullanıcınıza tüfeklerinizi ve fişeklerinizi denettirme şansına sahip olacağınız GAME FAIR ESKİŞEHİR sektöre yeni bir soluk ve canlılık getirecektir.

İmalat-Showroom
Büyük Sanayi 1. Cadde
Oktay Pasajı No: 48/20
İskitler 06060 Ankara
T: +90 312 341 95 88
F: +90 312 341 76 59
www.boralife.com

Mağaza-Showroom
Tunalı Hilmi Caddesi
Çelikler Pasajı No: 91/36
Kavaklıdere 06680 Ankara
T: +90 312 427 73 84
F: +90 312 427 73 85
info@boraknives.com.tr

İmtiyaz Sahibi

Aromaterapi Aybeniz ORHAN

Sorumlu

Yazı İşleri Müdürü

Aybeniz ORHAN

Editör

Oğuz ERCAN

Kreatif Direktör

Ahmet GEDEMENLİ

Grafik Tasarım

DivitART

Katkıda Bulunanlar

Ümit ÇUKUREL

Yüksel ÜNVER

Uğurhan ACAR

Aygün BAŞARIR

Ethem UÇAR

Mehmet Emin BORA

İskender ARUOBA

Ayhan İŞLER

Ali ÜSTAY

Şükrü BABAL

Şafak GÖKAN

Yasemin Üstay TEKİN

A. Füsün OLGAC

Bahar Esra KARÇA

ISSN 2149-7060

Sayı: 6 / Ocak - Şubat

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Yönetim Yeri

Kumköy Turban Cad. Gulet Sok.

No: 7 Sarıyer - İSTANBUL

Tel: (0212) 352 89 44

FAks: (0212) 351 80 94

www.thegreatwildlife.com

info@thegreatwildlife.com

Basım Yeri

İhlas Gazetecilik A.Ş.

29 ekim caddesi No: 11/A4

Yenibosna - İSTANBUL

Tel: 0212 454 30 00

12 KALDIĞIMIZ YERDEN DEVAM

Ümit ÇUKUREL

32

AYBENİZ HAŞİMOVA İLE PAKİSTAN DA AV.

36

YABANIN YARATIKLARI

Evde, bahçede, kampta, avda, balıkta kullanımı çok rahat ve pratik....

Olympos Ocak ve Lamba

Troya Ocak ve Lamba

Mikro Ocak ve Lamba

- Dünya standartlarında 7/16 vidalı valf
- Valfi sayesinde aynı kartuşla tüm Nurgaz cihazlarında kullanabilme imkanı
- Çift emniyetli conta sayesinde maksimum emniyet
- Ocak, lamba ve püsmüzde rahatlıkla kullanılır

Turbo Torch

Kamp Tencere Seti

Everest Dağcı Ocak

- Benzin ve gaz kartuşlarıyla çalışabilen yüksek irtilada ve soğuk kış günlerinde tam performans sağlayan dağcı ocak.
- Ayrıca hafif, portatif ve pratik kamp tencere seti kamplarda ayrılmaz bir parçanız olacak.

Portatif Ocak

- Kontrol edilebilir alev ayarı
- Düşmeden çıkmak ile ateşleme sistemi
- Basınca karşı duyarlı emniyet sistemi
- Gaz için güvenlik kilidi
- Kolay çıkarılabilir ve temizlenebilir ızgara
- Hafif ve portatif

38

Mehmet Emin Bora

**ULUGEYİK, BİLGE KEÇİ,
AYI DAYI VE AVCI
BİRLİKLERİNİN
NATO PERSONELİNE
FAYDALARI!..**

48

Şafak GÖKHAN

**SAKARYA
SCUBA**

56

Sema Gür

SÜSLÜLERİN HİKAYESİ

60

**BİLİNENİN AKSİNE
LAS VEGAS,**

66

İskender
ARUOBA

**QUE VADİS YA DA NEREYE GİDİP
DURUN OTOMOBİL?!**

**ENGELLİLER
MERKEZİ**

72

Bitkilerin

Büyük Dünyası

- Dış Mekan Bitkileri • İç Mekan Bitkileri • Toprak Karışımları • Saksılar
- Rulo Çim • Sulama Aparatları • Tohumlar • Gübreler • Zirai İlaçlar • Bahçe Aletleri

**Büyük Çamlıca
Fidanlığı**

www.bcf.com.tr

Merkez: Kısıklı Mah. Alemdağ Cad. No: 73/1 Üsküdar - İSTANBUL Tel: 0216 328 31 22 - 412 35 70 Fax: 0216 316 88 63
Alemdağ Şube Tel: 0216 304 62 19 Yalova Şube Tel: 0216 465 70 76

74

Yaşar KABA

ULUSLARARASI FOLKLÖR YOLCULUĞUNDA 30 YIL

80

VAHA

Dr. Ebru Nurluoğlu
kimdir?

84

Vizyon Filmler
A. Füsun OLGAC

90

BEL
AĞRILARI

92

DURMAKSIZIN XL ATIŞTIRMALIK

94

KARDAN VE DENİZDEN LEZZET

96

TÜRKİYEDE YAŞAYAN
BALIK ÇEŞİTLERİ

104

TÜRKİYEDE AV HAYVANLARI

108

CEPHANELİKTE
DOMUZ POSTASI

DOĞA SPORLARI, KAMP, BALIKÇILIK, BİSİKLET

www.dogasporlarifuari.com

20-23 NİSAN 2017

İstanbul Fuar Merkezi Hall 11

Ziyaret saatleri: 09:30 - 19:00

VENTUS

BU FUAR 5174 SAYILI
KANUN GEREĞİNCE
TOBB (TÜRKİYE
ODALAR VE BORSALAR
BİRLİĞİ) DENETİMİNDE
DÜZENLENMEKTEDİR.

Ümit ÇUKUREL
Yazı ve fotoğraf

KALDIĞIMIZ YERDEN DEVAM

Deniz, Kum, Güneş; Meşhur Adriyatik Kıyıları

Neredeyse bir aydır bir yere gitmiyordum, eylül de geliyordu, artık kurtlanmaya başlamıştım. Eylül ayının gelişi, oldum olası yazın bitişini, ama daha da önemlisi, -sonbahar mevsiminin bir ay olmasına rağmen- yaz döneminin en güzel ayını işaret etmiştir. Eylülde havalar hafif serinlemeye başlar, yaz boyunca tıka basa dolu olan tatil beldelerindeki insanlar azalmaya başlar ve ara sıra yağma ihtimali olan yağmura rağmen yaz halen devam etmektedir.

Bu sefer yola çıkışım gerçekten de ani bir kararla oldu. Bir sabah kahvaltımı yaparken, “Ne yapsam, haftaya gitsem mi bir yerlere acaba?” diye kendi kendime sorarken, “ya aslında bu öğleden sonra motoru Pendik’e bıraksam mı acaba; ne güzel cumartesi sabahı

da İtalya’da olurum.” gibi, o anda yapması zor gelen ve bana bir tür, -bad command or interpreter-* tarzı bir hata mesajı veren durum oluşmaya başladı. Başladı da, o kendi derdine deva oldu; bu arada ben bir koşu eve gittim, eşyaları topladım, motora yükledim ve fikir kafama girdikten 3-4 saat sonra soluğu Pendik’te roro limanında aldım.

Bilgisayar ekranlarının siyah renkli, yazılarının da yeşil renkli olduğu günleri kaçırmış olan genç arkadaşlarım için araya ufak bir açıklama sıkıştırma gereği duydum. Eskiden bilgisayarda bir program açmak istediğiniz zaman, o siyah ekrana -muhtemelen tüplü televizyon iriliğinde olurlardı-, yine takoz iriliğinde bir klavye aracılığıyla, bir emir kipi yazmak gerekirdi. İşte bu emir kipinde bir hata vardysa -ki mutlaka bir hata olurdu-, siz heyecanla açılacak programınızı beklerken, bir anda ekranda karşınıza “bad command or interpreter” hata

mesajı çıkardı ve sonrasındaki uzunca bir süreyi bu sorunu aşmaya çalışarak geçireceğinizin habercisi olurdu. Teyp kasetlerine yetişememiş gençler maalesef bu heyecanlardan mahrum kaldılar.

Neyseki bugün, bizim dergiden bile ince bir ekran parçasıyla, hata mesajı almadan neler yapabiliyoruz; şükürler olsun, eskiden olsa belki böyle bir yazıyı daktiloyla yazmak gerekecekti, kaç yaprak kağıt çöpü boylayacaktı, düşünemiyorum.

Aynı şeyi dijital kameralar için de düşünüyorum. Bugün en sönük fotoğraf gününden bile, en aşağı 100 tane fotoğrafla dönüyorum; eskiden olsaydı, 36’lık filmlerden en aşağı 3-4 tane taşımak, sonrasında onları banyo ettirmek, bastırmak gerekirdi. Eskilere saygı duyuyorum, bizim işimiz onlarınkine göre kolay. Öte yandan da merak ediyorum, bizden sonrakiler ne bulacaklar ki,

biz o zamanın eskilerine saygı duyacaklar.

Amma saptık konudan; yıllar önce İsviçre yerine, Avusturya’da başka bir Furka’ya gidişim gibi bir şey oldu. Her neyse, konumuza geri dönelim.

Atalarımız ne demiş? ‘kervan yolda düzülür’; yalan olmasın, iyi de demişler, hatta tam benim gibi rahat adamlar için söylenmiş bir söz sanırım, çünkü yine herhangi bir plan yapmadım.

Her zaman olduğu gibi, tereyağından kıl çekme rahatlığında Trieste’den motosikleti alıp, çok geç kalmadan Zagreb’e doğru yola çıktım. Zagreb daha önce gitmediğim bir şehirdi; sonrasında zaten Adriyatik kıyısına döneceğim için, hafta sonunu görmediğim bir yerde geçirmenin bir zararı olmaz diye düşündüm. Bu sayede pazartesi yola çıkıp, Adriyatik’e geçerken yol üstünde hep görmek istediğim Plitvice’ye de gidebilirdim.

rde olduğu için, şehirde herhangi bir taşıt kullanmadan yürüyerek rahat rahat gezdim. Yemek için Tkalciceva caddesi'ni tavsiye ederim, çok hareketli ve güzel bir yer; trafiğe kapalı, akşamları gençlerin ve turistlerin doldurduğu restoranlar, kısacası hayat dolu.

Pazartesi sabahı motora binmeye hazırlanırken, olmazsa olmazımız yağmur teşrif etti; hem de sağlam bir şekilde, alacaklı gibi arkası dolu dolu geldi.

Kahvaltıdan sonra hava durumunu kontrol ettim, baktım düzeleceği yok, çaresiz yağmurluğu üzerime geçirip yola çıktım. Bu kadar sayı yazıdan sonra siz muhtemelen siz de anladınız, galiba benim de artık anlamam lazım. Motor ile yağmur, Ferhat ile Şirin, Laurel ve Hardy gibi bir şey gibi; birini alıyorsan, diğeri de ekinde mutlaka promosyon olarak geliveriyor.

Sağanak yağmur hiç mola vermeden, benimle birlikte kaçak bir yolcu gibi Plitvice'ye kadar geldi; geldi fakat inmeye de pek niyetli görünmüyordu. Plitvice girişinde hareket vardı, ama maalesef saha futbol oynamaya elverişli değildi. Açıkçası Plitvice sevdam, o havada motoru kenara çekip, çamurlu patikalarda uzun bir doğa gezisi yapacak kadar uzun boylu değildi. Kısmet

artık bir sonrakine diye düşünerek, asistanım Zeliha'ya, "çek kızım Zadar'a" diyerek yoluma devam ettim.

Plansızlık böyle iyi bir şey işte, keyfe keder yola devam edip etmemeye karar verebiliyorsunuz. Hep söylediğim gibi, bu bir paradox. Bazen de önceden ayarlamış olmak, macera ruhunu öldürse bile insana kafada rahatlık sağlayabiliyor; bir de aklınıza uymayan bir yere seve seve uymak zorunda kalabiliyorsunuz; hepsini bir denemek gerek. Hatta ben evden çok uzakta şu anda bunu deniyorum, hoşuma gitmedi de diyemem.

Her neyse, yine konuyu saptırdıktan sonra geri gelelim yola. Sevgili kaçak yolcum, -yağmur-, Adriyatik Kıyısı'nı uzaktan görmeye başladığım tepeye kadar beni yalnız bırakmadı. Zagreb'den itibaren rota, dar ve kamyon trafiği de olan bir yol olunca, tabii ki baydı dersem yalan olmaz; ama dediğim gibi paket program.

Kıyıya yaklaştığımda mevsim tamamen değişti ve o özlemini çektiğim eylül geri geldi. Adriyatik'in muhteşem girintili çıkıntılı yollarından geçerek güneş batarken Zadar'a ulaştım; aslında güneşin batmasına biraz daha vardı ve şansısma, Zadar da güneş batışı sahneleriyle meşhur bir yer.

Zagreb konum olarak Hırvatistan'ın kuzeyinde, Slovenya'ya çok yakın bir yerde; çok büyük bir şehir değil, ama güzel tarihi bir dokusu, merkezinde büyük bir katedrali, onun çevresinde de kafe ve restoranlar var.

Kısaca anlatmak gerekirse, şehrin en merkez yeri Jelacic Meydanı -bu arada unutmadan, kullandıkları

para birimi Kuna, Euro'nuza güvenmeyin; benim de hafta sonu için kepeng indirmeden evvel, bir yerlerden para bozdurmam gerekiyordu.

Şehrin bir yukarı, bir de aşağı kısmı var; tarihi yerler ve müzeler genellikle yukarı kısımda. Benim kaldığım otel, Jelacic Meydanı'na çok yakın bir yerle-

Hemen ilk bulduğum stüdyoya yerleşip, güneşin batışını yakalamak üzere kıyıya geldim. Neyse ki güneş batmak üzereydi; tabak gibi ışığı da, kıpkırmızı karşıya vuruyordu. “Yok, buraya park etmeyeyim, burası da iyi değil, hmm, bir tur daha atayım bari, hah! Burası süper” derken, kıyıya yürüdüğümde gördüm ki, güneş bizim park etmemizi beklememiş batmış, arkasında sadece o kırmızılıklardan eser bırakmış; göz göre göre kaçırdım. Ne yapayım, bende kalan kırmızılıklardan biraz kendime pay çıkartmaya çalıştım, ama o güneşi batarken çekmeyi çok isterdim.

Zadar’ın kıyı şeridinde turistler için güzel şeyler yapmışlar; her şeyden önce benim kaçırdığım güneş batışını tam karşıdan seyredebilmek için bir bölüm,

onun yanında Deniz Org’u diye adlandırdıkları ve dalgaların kıyıya vurmasıyla beraber müzik notaları gibi sesler çıkartan başka bir bölüm. Bunlara ilaveten, bütün Adriyatik kıyısı boyunca yayılmış şehirlerde de göreceğiniz gibi, çok iyi korunmuş tarihi şehir duvarları ve içerisinde devam eden hayat.

Zadar’dan yola çıkıp, yine kıyıyı takip ederek önce Trogir sonra Split, oradan da feribotla Hvar Adası’na geçmeye karar verdim. Aslında Trogir’de kalmak istiyordum, fakat tarihi şehir hem çok kalabalıktı, hem de o gün sersem edici şiddetli bir rüzgar vardı. Öğle yemeğimi yedikten sonra sokaklarını gezip, birkaç da fotoğraf çektikten sonra yoluma devam ettim.

Trogir güzel bir yer; sakın ve biraz daha az tur-

isti olan bir döneminde 1-2 gece kalınabilir de. Dubrovnik’e yakın seviyede bir tarihi bir atmosfer, taş sokaklar, güzel restoranlar, kısacası vakit harcanabilir. Aslında bu, bütün Adriyatik kıyı şeridi için geçerli; özetlemek gerekirse, mümkün olabilecek en iyi şekilde korunmuş bir tarihi doku ile tertemiz bir denizin buluşması şekli uygun olur.

Akşam güneş batarken -dejavu-, feribotumuz Hvar’a yaklaştı; hemen kameramı alıp güverteye çıktım. “o taraf mı, yok bu taraf daha iyi, bi de kıça bakayım” derken, güneş batışını kaçıracağımı sandınız, ama yanıldınız; çünkü güneş zaten bir taraftan görünüyordu ve sonunda bir Zadar kadar olmasa da birkaç tane fotoğraf çekebildim.

Feribot limanında oturup bir kahve içerken konaklamamı ayarlamaya başladım; yerel halka “nerede kalmak iyi olur, ne yapmak gerekir” gibi birkaç küçük soru sorduktan sonra, hava kararırken yola çıktım. Hvar kasabasına çok yakın -5 km kadar- bir yerde, Milna kasabasında, deniz gören balkonu olan, şirin bir ev buldum. Hvar’da kalacağım süre içerisinde adanın görülmesi gereken diğer yerlerini de gezip, birazcık da denize girecektim. Seyahatlerimde deniz hiçbir zaman bir numaralı beklentim olmasa da, denizi severim; hele hele Adriyatik’te bu kadar gezip yüzmek olmaz.

Hvar’ın güzel yerleri, adanın batısında. Başta Hvar kasabası olmak üzere, hepsinin güzel bir tarihi merkezi ve meydanı mevcut. Ben Hvar’ın merkezini minyatür Dubrovnik gibi gördüm, güzel bir atmosfer;

özellikle akşamları. Oraya itmişken, Hvar tepelerinde, Hvar kalesine gidip manzaranın tadını çıkartmayı unutmayın.

Stari Grad, üzüm bağları ve şarapları ile meşhur bir kasabası; bağların ve tarihi yapıların arasından şehire girmek çok keyifli. Jelsa ve Vrboska deniz kenarında, ama daha küçükçe, yine görülmeye değer kasabalardan. Öğle yemeğini Jelsa'ya denk getirebilir veya meydandaki dondurmacılardan birine oturup koca bir kupla da geçiştirebilirsiniz.

Bunların dışında, Hvar'dan yola çıkıp, tepelere doğru yönelerek Velo Grablje'yi görmeye gidebilirsiniz. Orta çağlardan kalma, tepelerin arasında saklanmış bir kasaba; Hvar'dan çıkıp Jelsa'ya gidiş üzerinde görülebilir. Günün kalanını Milna'da denize girerek geçirdim. Milna gördüğüm kadarıyla çok sakin bir yer; asıl müşterisi, koya demirleyen teknelerin sahipleri. Akşamları Hvar'a gitmek 10 dakika kadar sürüyor; hele vasıta da varsa eğer, tercih edilebilir.

Hvar'dan anakaraya geçişi, Sucuraj üzerinden Drvenik olarak planladım. Bu Split'e geri dönmememi sağlayacaktı, fakat bu hat üzerindeki yine güzel yerlerden biri olan Makarska'yı atlamama sebep olacaktı. Sucuraj, adanın en doğu noktası ve sanırım Hvar'a 60 km kadar bir mesafede; ıssız, fakat güzel asfalt ve virajlı bir yoldu. Laf aramızda Sucuraj'da kalmanızı kesinlikle tavsiye etmem, çok ıssız bir yer, adanın batısıyla hiç bir alakası yok, örnek vermek gerekirse, dünya ve ay kadar benzeşiyorlar.

Feribottayken göstergede birşeyler yazdı, sonra kayboldu; neydi, ne değildi acaba, falan derken, fark ettim ki, çocuğun bakım vakti gelmiş. Malum bunlar biraz daha hormonlu boyutlarda çocuklar, bu yüzden sık sık bakmak gerekiyor. Hemen Zeliha'ya “madem öyle, çek kızım servise” dedim, ama nafile; bana “Split'e dön patron” diyor, “İstanbul'a dön” dese daha az sinir edebilirdi. “Kızım biraz önce Split'e geri dönmemek için, 60 km yapıp, bu allahın unuttuğu yere gelmedik mi; bana mantıklı tekliflerle gel!”. “Selanik?“, “tabii ki hayır; daha seyahatin ortasından, sonuna kalan km'leri saymak istemiyorum”; “Mostar o zaman!!!”. Süper oldu; Mostar'da yetkili servis vardı, İstanbul'dakileri sinirlendirmek de istemezdim. Mostar için, ne geri dönmem gerekecekti, ne de km saymak; hem de, yine bugüne kadar ihmal ettiğim yerlerden biriydi, sonunda görebilecektim.

Sorunsuz bir sınır geçişinden sonra, Drvenik'ten yaklaşık 1-1,5 saat içerisinde Mostar girişinde servisin önündeydim. Eleman en başta bana, “yetişmez birader, bugün git, yarın gel” yokuşu yaptıysa da, biraz ağlaşıp servisi yaptırmayı başardım ve oradan da vakit kaybetmeden, şehrin kalbine doğru yola çıktım.

Bulduğum stüdyo, Mostar Köprüsü'ne 5 dakika kadar bir yürüyüş mesafesindeydi. Gerçekten de Mo-

star'ı daha önce görmem gerekirmiş; kızdım kendime. Her ne kadar köprü sonradan tekrar yapıldıysa da, tarihi çarşısı ve nehrin iki tarafı görülmeye değer yerler. Savaşın izleri silinmeye çalışılmış, fakat bazı yerlerde hala açık seşik görülebiliyor.

İşlerimi halletmiş olmanın rahatlığıyla, sabah kahvaltımı yaptıktan sonra Hırvatistan'a geri döndüm.

Hırvatistan'a girerken bu sefer sınırda biraz daha fazla soruya maruz kaldım, anlaşılan çıkmak kolay, girmek zor gibi bir durum söz konusu; sürpriz olmasa gerek.

Her neyse, Korcula'ya gitmek üzere Ploce limanı'na doğru yola çıktım. Ploce'den iki feribot aktarması ile Korcula'ya geçmekle, öncelikle uzun ve sıkıcı Orebiç yolunu git-gel yapmamış olacaktım, ikinci olarak da -o yolu yapmış olanlar bilir- yolum üzerindeki Bosna Hersek'e ait olan kıyı bölümünden geçmek için tekrar bir pasaport kontrolüne tabii olmayacaktım; kim ne derse desin, süper bir kestirme.

Erkenden limana varıp biletimi aldıktan sonra, beklemek üzere motoru park ettim. Feribot da geç olmadan geldi. Tam binış sıramı beklerken, arkadan bir el omuzumu tutup, kötü bir telafuzla "Pasport" dedi ve bana kenara geçmemi işaret etti. En nefret ettiğim şey, tam da güzel güzel giderken; hem de yanıma park etmiş, sohbet ettiğimiz Alman plakalı motorlar bu arada bindi yerleşti bile.

Göbeği gömlek düğmelerini patlatacak kadar zorlayan bir erkek ve tam zıttı incecik, gömleği bol gelen bir kadın polis, pasaportumun sayfalarını karıştırma-

Ustalık İşi

SERT AV
sertavtufekleri.com
T. 0332 512 74 76

ATEF AV & OUTDOOR
atef.com.tr
T. 0344 215 66 67

ya başladılar; biri de diğer yandan telsizle pasaporttan birşeyleri karşıya bildiriyor; sanki eşkiya yakaladılar.

Bu arada feribot kapılarını kapatmak için beni bekliyor. Polis bana “buna mı bineceksin?” gibi birşeyler sorunca, “hah! Tamam, anlaşılan kaçtırtıracak” diye düşünmeye başladım. “evet” dedim; polis de, “merak etme ben senin için bekletirim” anlamında olduğunu sandığım birşeyler söyledi -merak etme kısmından çok emin değilim gerçi- ve feribotun çımacısına dönüp birşeyler söyledi ki, çımacı elini kolunu sallayıp, ona doğru keskin bir “hayır” kıvamında bir cevap verdi.

Tam çımacıdan da ümidi kestiğimde, polis pes edip, pasaportumu vererek beni yolcu etti. Hiçbir eksikim veya korkacak birşey olmamasına rağmen, yolda bu tür programsız pasaport kontrolleri oldum olası beni sinir etmiştir. Birkaç yıl önce -nereden hatırlamıyorum-, Polonya’ya girdikten birkaç kilometre sonra, otobanda motoru kenara yanaştırıp, hatıra fotoğrafı çekerken, dikkat etmemişim; önünde durduğum araba polismiş, içindekiler de beni sağa sola yürürken, selfie yaparken falan, merakla başlarıyla merakla takip ediyorlar. Neyse, işim bitince pişkin pişkin bindim motora, çalıştırdım, tam arabanın yanından yola çıkacağım anda, birazcık açılan pencereden çıkan bir elin, “dur” anlamında işaretini müteakip, yine o tanıdık, tatsız ve zamansız kelime, “pasport”.

Neyse feribota geri dönelim, bıraksanız bitiremem bu yazıyı. Korcula’ya 2009 yılında gitmistim, o zamandan beri de hep tekrar gitmek istemişimdir; istemişimdir, ama açıkçası bu seyahatten sonra keşke çok istemeseymişim diye düşündüm. Özellikle Hvar’dan

sonra çok sönük kaldı.

Konaklama için Lumbarda'yı tercih ettim, hem kum plajlara yakın, hem de yine güzel deniz manzaralı balkonlu bir ev buldum. Korcula'nın merkezi diğerleri gibi, tarihi bir kale, taş sokaklar ve Marco Polo'nun adası olması sebebiyle de bol turistli. Lumbarda'da yerel şarap üreticileri var, günü birlik tadım turu yapabilirsiniz. Ortam beni çok fazla açmayınca, günlerimi plajda geçirdim. Akşamları Lumbarda çok sessiz; Korcula merkezde ise hayat çok erken bitiyor. Nerede o Hvar geceleri diye düşünmeden edemiyor insan.

Hrvatistan'daki son durağım, muhteşem duvarları ve tarihiyle, Dubrovnik olacaktı. Oraya da daha önce gitmiştim, ama yine gitmek güzel olacaktı. Duvarların içinde, bu sefer penceresi küçük, manzarası ise, meydana inen ana merdiven olan bir oda buldum. Tek sorun, motoru umumi parka park edip, eşyaları o merdivenden aşağı, tabii ki dönüşte de yukarı taşımak olacaktı. Ertesi sabah ise, diğer sorunun, penceremin merdivene çok yakın olması ve yukarı çıkarken soluklanmak için duran herkesin, benim camımın önünde, yaşamakla bayılmak arası bi nefesle sohbet etmesi olduğunu anladım; yapacak bir şey yoktu, Dubrovnik'teydim.

Dubrovnik'te yapacak şey çok; sadece eski şehri gezerek bile rahat rahat birkaç gün geçirebilirsiniz. Denize girebilirsiniz, hemen duvarların yanında çok güzel plajlar var; akşama doğru duvarların arkasındaki tepeden güneş batışını seyredebilirsiniz.

Her zaman olduğu gibi, güzel geçen 2 günden sonra, bu sefer Hırvatistan'a veda etme vakti gelmişti. Yolda gördüğüm ilk benzincide kalan Kuna'larımı harcadıktan sonra, Karadağ'a girmek üzere sınırda sıraya girdim.

Karadağ'da kalacağım yer, yine daha önce önünden geçmeme rağmen hiç görmediğim Kotor olacaktı. Karadağ'a giriş, Hırvatistan'dan daha rahat oldu; hatıta önümde Çek plaka motorlar vardı, onların geçişi bile benden daha uzun sürdü diyebilirim.

Kotor sınıra çok uzak değil; fakat karanın içine doğru uzayan bir fiyordun sonunda. Çok geçmeden yoldan ayrılp, deniz kenarında yollarda kıvrılmaya başlamıştım; o anda kafamdan geçen tek düşünce, "neden bugüne kadar gelmedim" oldu, nedenini bilmiyorum.

Kotor bildiğimiz şehirlerden, fakat yine o da du-

varların içinde; anladığım kadarıyla motosikleti yine dışarıda bırakıp eşyaları taşıyacaktım. Bu seyahatte en çok dua ettiğim şeylerden biri, kamp çantasını almadığım oldu; akşamları indir, sabahları bindir hiç çekilmeyecekti.

Duvarların içi çok canlı, gün içinde kafeleri, akşam saatlerinde çeşitli restoranları, geceleri ise barları devamlı hareketli. Gündüz ben Perast tarihi şehri'ne gittim; şehri gezip yol kenarından denize girdim, fotoğraf çektim ve deniz üstünde bir restoranda güzel bir öğlen yemeği yedim. Karadağ genellikle Hırvatistan'a göre daha ucuz, ama para olarak Euro kullanıyorlar. Gittiğim ülkelerde Euro kullanılması iyi oluyor, çünkü devamlı yerel para kovalamak zorunda kalmıyorum; eninde sonunda o da bir uğraş.

Aslında Hırvatistan'dan sonrası benim için eve dönüş kıvamında olmasına rağmen, yine konaklaya konaklaya devam etmeye karar verdim. Normalde bugüne kadar hiç tercih etmemiş olmama rağmen, bu sefer, bir gece Arnavutluk'ta Tiran'da kalacaktım..

Arnavutluk'a girdikten sonra, ilk geçtiğim 2009 yılından itibaren, çok az gelişmiş olduğunu fark ettiğim sıkıcı anayolda yaptığım, sıkıcı bir sürüşten sonra, son derece sıcak bir havada Tiran'a girdim. Baştan söyleyeyim, Tiran içerisindeki trafik, bir bulaşık telini andırıyor; gidecek herkese tavsiye edebileceğim tek şey gözlerini dört açmaları; bir de kırmızı ışıklarda sabır. Herşeyin üstüne, meydana devam eden inşaat işimi daha da zorlaştırdı, asistanım Zeliha otelimizin yerini bulamadı; "ah Zeliha, yaktın beni bu sıcakta".

Yerleştiğim otelin fiyatıyla konforu kesinklikle bağdaşmıyordu, seyahatin fayda/maliyet oranı en yüksek konaklamamı yapıyordum galiba. Neyse ki, Arnavutluk'daki ilk tecrübem iyi başlamıştı. Acele halletmem gereken tek şey, para bozdurmaktı; döviz bürosu kapatmadan yakalamam gerekiyordu, çünkü kredi

kartı kullanabileceğimi pek sanmıyordum. İlk iş, motoru otelin önünden, bana gösterdikleri kapalı otoparka götürüp park ettim.

Dediğim gibi, Arnavutluk ev yolunda bir adımdı, bu sebeple çok da merakla gezmedim. Meydanda bir tur attım, birkaç fotoğraf çektikten sonra gözüme popüler gibi görünen bir kafeye oturup sağa sola baktım, internet gerektiren işlerimi hallettim. Akşam yemeğinde tipik bir lokantada kokoreç yedim.

Daha önceki seyahatlerimde, Karadağ'dan sonra, Arnavutluk'ta konaklamadan direkt Makedonya'da Ohrid'e geçerdim. Sabah başladığım yol, gece yarısından bile sonra biterdi ki, 2 sınır geçişi ve Arnavutluk yolları gerçekten de yorardı. Bu sefer gece Tiran'da kalınca, sabah Yunanistan'da Meteora'ya doğru yola çıkıp, yönümü daha güneyde, ilk defa kullanacağım, Bilisht-Kristalopigi sınır kapısına çevirdim.

Tiran'dan sonraki ilk sürpriz, Elbasan yolunun dağ geçişleri kısmının yerini otobana bıraktığını görmek oldu. O yolu daha önce de birkaç defa kullandığım için çok dert etmedim, çünkü o anda Meteora'ya saatli varmak aklıma daha çok yatıyordu. Otoban gerçekten de bu güzergahın en çok vakit yutan kısmını kopartıp atmıştı; yaklaşık 2 saatte Makedonya sınırı mevkiine geldim. Yeni gideceğim sınır kapısı, bu kapının önünden teğet geçip, Ohrid Gölü'nün Arnavutluk tarafında, kıyıya

paralel gidiyordu. Göl bittikten sonra ise, zevksiz ve yaklaşık bir saat süren yoldan sonra, salı pazarı kılık bir alanda Arnavutluk çıkışına vardım.

Sınırdaki bir kuyruk, millet arabalarından çıkmış sohbet ediyor, piknik yapıyor, ama ilerleyen yok. Şükür ki motosiklet üstündeyim; hemen en sağdan, yavaş yavaş kapıya kadar geldim, motoru polis kulübesinin önüne park edip pasaportumu polise uzattım. Arnavutluk'tan çıkış kolay oldu, fakat bu sefer aynı tantananın Yunanistan tarafı vardı. Yine aynı şekilde, sağdan sağdan önlere geçip, motoru bu sefer ortada sırada bıraktım. Sınırın bu tarafında çok fazla yaya kaynakçı olduğu için çok fazla atak olamadım; ama biraz tırmandıktan sonra, arkadan bir destek geldi, "komşuii, ilerilee" sinyali alınca öne doğru bir atak ve pasaportumu polise kaşılettim.

Bazen bu turları arabayla yapmak nasıl olur diye merak ediyorum, kafamda planlar rotalar çiziyorum, ama her seferinde hayallerim bu sınır geçişlerine gelince takılıp kalıyor. Sanki mecbur kalmadıkça, böyle deli kalabalık bir sınırdan arabayla geçmek istemezdim sanki.

Yunanistan tarafında Kastoria civarındaki güzel yollardan, otobana bağlanıp, oradan da Meteora'ya doğru Klabaka'nın virajlı dağ yollarına girdim. Saat süperdi ve belki tüm gün içerisinde motorun en keyifle kullanılacağı anlardı.

Meteora da aynı şekilde yıllardır gelmediğim bir yerdi ve ilk geldiğimden pek bir şey anlamamıştım. Akşam olmadan, önceden yaptığım rezervasyonda rica ettiğim gibi, dağ manzaralı balkonlu odama yerleştim. Zadar'da yaşadığım aksaklığı yaşamamak için çok geçmeden tripodumu alıp, güneş batışını yakalamak üzere büyük Meteora Manastırına, dağlara doğru yola çıktım.

Nedense Yunanistan bana her dönüşümde, sanki Türkiye'ye varmışım, seyahati bitirmişim hissiyatı yaşatır; ya süregelen alışkanlıktan, ya da insanların sıcaklığından; bilemiyorum, belki de yemeklerden. Bildiğim tek şey, orada da buradaki kadar rahat olabildiğim. Umuyorum ileride de zamansız ve yersiz bir “passport!” talebi gelmez de, bu keyfimiz aynen devam eder.

Meteora manastırlarını gezerek, yeterince fotoğraf çekip, ilk sefer gelişimin eksikliğini sona erdirdikten sonra, eve dönmeden önce son durağım olan Kavala'ya doğru yola çıktım. Seyahate son noktayı, akşam Kavala'da, yine bir seyahatten dönen, eski dostlarımdan Haluk ile güzel bir uzo-balık yaparak koyduk; başımızdan geçenleri, bazen abartarak, ama hep gülerек anlattıktan sonra, sabah son marşı verip evimize doğru yola çıktık.

Güzel bir seyahatin daha sonuna gelmişim. Tek

parça eve varmanın verdiği rahatlıkla, ayaklarımı uzatıp, yolda çektiğim fotoğraflara bakabilmek her zaman paha biçilmez bir bonus. Düşünüyorum da, o günlerin değerini galiba, ancak havalar soğuyunca anlıyorum; “keşke şurada biraz daha kalsaydım – efendim, keşke şuradan da bir denize girseydim – gibi bir liste, uzar da gider, tabii ki çok geç. Fakat bunların hepsinin toplamı, sonunda bir sonraki seyahat için bize gereken yakıtı oluşturur.

Şu soğuk kış günlerinde, tek yapabildiğim, o günleri anıp, en kısa zamanda tekrar gidebilmenin hesaplarını yapmak. –“peki,, itiraf ediyorum, şimdi yalan söyledim; şu anda Güney Amerika yazında, 35 C’lerde, bir sonraki sayının malzemelerini çıkartıyorum”-. Galiba yolda olmak, evi özlemek bağımlılık yapıyor. Neyse,şikayet yok; evde olup, yolu özlemektense, böyle bir bağımlılığı tercih ederim.

Aklımı Adriyatik’ten geri getirip, kapanış için edebileceğim yegane temenni, yeni senenin bir öncekini aratmaması ve yeni senenin, herkesin enerjisi yettiğince gezip - görebildiği, sağlıklı ve mutlu bir sene olması.

Başka maceralarda buluşmak üzere.....

AYBENİZ HAŞİMOVA İLE PAKİSTAN DA AV.

Aybeniz Orhan Haşimova ile pakistanda anılarıyla avcılık.

Aybeniz ORHAN

Pakistan oldukça enteresan bir ülke ben buraya ikinci kezdir geliyorum. Bugünkü Pakistan doğusu da Bangladeş olmuştur. Baş kenti İslamabad kısmi Cumhurbaşkanlığı yönetimi Belucistan olmak üzere 4 eyalet vardır. ile yönetilmekte Federal başkent İslamabad'dır. Pakistan, resmî adıyla Pakistan İslam Cumhuriyeti "Pakistan" Urdu dilinde ve Fars dilinde "Pak ülke" anlamına gelmektedir. Güney Asya'da bir ülkedir. İlk olarak "PAKSTAN" sözcüğü Choudhary Rahmat Umman Denizi'ne 1046 km kıyısı vardır. Ali tarafından 1934 yılında telafuz edilmiştir ve İngiltere'nin Batisında Afganistan ve İran, kuzeyinde Çin, doğusunda eski Hindistan sömürgesinin 5 eski eyaletinin harflerinden Hindistan vardır. türetilmiştir. Nüfus bakımından dünyada 6'dır. Söz konusu eyaletler bugünkü Pakistan'ı meydana getirmektedir. 1947'de İngiliz sömürgesindeki Hindistan'dan, yaşanan kanlı bir mücadele sonrası ayrılarak 14 Ağustos 1947'de kurulmuştur. P-Pencap, A-Afganya, K-Keşmir, S-Sind, TAN-Belucistan. = PAKSTAN Daha sonrasında yine bir bölünme yaşayıp, batısı

İ-İndus Nehri
Daha sonraları İ harfini de ekleyerek PAKİSTAN olmuş tur
Pakistan'ın nüfusu 2010 itibarıyla 170 milyon olarak tahmin edilmektedir.

Bu nüfus Pakistan'ı dünyanın en büyük 6. devleti yapmakta ve Pakistan nüfus bakımından Brezilya'nın gerisinde, Rusya'nın önündedir.

Nüfus büyüklüğüne göre Karaçi Pakistan'ın en büyük kentidir.

Ülkenin kuzeyinde nüfus daha çok Lahor, Faysalabad, Ravalpindi, İslamabad, Gujrat, Jhelum, Sargodha ve Sheikhupura kentlerinin oluşturduğu yay şeklindeki bir hat üzerinde yaşar.

Pakistan nüfusunun yaklaşık %20'si yoksulluk sınır altında yaşamaktadır.

Pakistan 60'dan fazla dilin konuşulduğu bir devlettir. İngilizce resmi dil olup, resmi iş, devlet ve hukuk sözleşmelerinde kullanılır.

Urduca ise ulusal dildir.

Pencap dili Pencap eyaletinin resmi dilidir ve ayrıca Saraiki dili Pencap eyaletinde büyük oranda konuşulur.

Peştuca ise Hayber-Pahtunhva eyaletinin, Sindi dili ise Sind ve Belucistan eyaletlerinin resmi dilidir.

Pakistan dünyada müslümanların çoğunlukta olduğu ikinci devlettir ve ayrıca ikinci en büyük Şii nüfusuna sahiptir.

Aralık 2007 Pakistan için çok kötü bir dönem olmuş ve Benazir Butto öldürülmüştür.

2008 Ocakta genel seçimlere gidilmesi kararı alınmış bunun üzerine seçimler Şubat 2008'e ertelenmiştir.

Ertelenen seçimler 18 Şubat 2008'de yapılmış ve devlet başkanı Müşerref'in partisi yenilgiye uğrarken Buttoların partisi birinci, Navaz Şerif'in partisi ise ikinci olmuştur.

Buna rağmen Müşerref önce devlet başkanlığı görevini sürdüreceğini açıklamakla beraber, sonra ordunun desteğini kaybederek 18 Ağustos 2008'de devlet başkanlığı görevinden istifa etmiştir.

Şu an Cumhurbaşkanı Memnun Hüseyin Başbakan ise Navaz Şerif..
Kısmen de olsa Pakistan işte böyle bir yer..

Deriz ya hep insanoğlu kuş misali benim aklımın kenarından geçmediği bir zamanda birden av yapmak için kendimi buralarda buldum.

Buraları oldukça enteresan bir yer ilk gidişimde Pakistan ve ahalisini anlamadığımı anladım ama şimdi her şeyi kafamda net..

Pakistanlılar son derece sevecen, misafirperver ve sıcak kanlı insanlar..

Öncelikle Pakistanlı dostum Adnan Khan HAKVANI ve ailesine bu fırsatı bana verdikleri için sonsuz teşekkürlerimi bildiriyorum .

Sizlere biraz dostum ile ilgili bilgi aktarayım; Adnan Khan HAKVANI 100 yıllık bir av geçmişine sahip bir ailenin çocuğu olup hayatı avcılık ile geçen biridir.

Kendi av şirketi dışında Avakodo bahçelerine sahip olup Pakistanın %30 avokado ihtiyacını karşılayan bir şirkete sahip.

Beni arayıp da kendi memleketindeki ava davet ettiğinde çok heyecanlandım.

Av hayvanları, spor amacıyla avlanan hayvanlar, kuşlar ve balıklardır.

Günümüzde neredeyse bütün av hayvanlarının avlanması izne bağlanmıştır.

En çok severek yaptığım avcılık dağ hayvanlarını avlamak olduğu için bu daveti kıramadım..

Bugün Türkiye'de avcılık belgesi (on sekiz yaşını doldurmuş, silah taşıma ehliyetine sahip, 4915 sayılı kanuna göre avcılık belgesi almaya engel hali bulunmayan, avcılık ve av yaban hayatı ile ilgili eğitim almış ve sınavda başarılı olmuş kişilere başvuruları halinde verilen belgeyi) ve avlanma pulunu almış olanlar avlanma sezonunda avlamlarda av-

lanma hakkına sahip olabilirler.

Pakistanda da en çok bulunan hayvanlar Süleyman Marhor, Markhor boynuzları oldukça uzun ve lüle yapmış gibi olan dağ keçisi, Teke, Kaşmir, Urial Koyunu, Pahar Geyiği ve Ceylan Pakistan aslında av cenneti olan bir ülke.

İyi avcı avını ustalıkla izler ve sezdirmeden ona yaklaşır. Keskin nişancılığıyla avını hiç acı çekirtmeden öldürebilir.

Ülkenin bu konudaki yasalarına uyarak yalnızca izin çıktığında avlanır.

Buna rağmen, avcılık hayvanlara acı ve eziyet çekirttiğinden, birçok çevre korumacı avcılığı acımasız bir spor saymaktadır.

Öte yandan, çevrebilim incelemeleri de doğanın dengesinin sürdürülebilmesi için, yabani hayvanların sayılarının belli bir düzeyin altına düşmemesi gerektiğini göstermiştir.

Bu seyahatimde Urial Koyunu ve Pahar geyiği avlamak

için Pakistana gittim, 9 günlük av programımın içerisinde olan bu iki hayvan, Pakistanın en önemli avlarından biri.

Malesef 4 gün şiddetli yağın yağmurun azizliğine uğradığım için Urial Sheep avımı yapamadım ancak sadece Pakistan Pencap bölgesinde bulunan Pahar Geyik avlama saatlerim çok güzel geçti.

Kamp yaptık, gece ateş yaktık yemekler yedik inanılmaz güzeldi..

Uçsuz buçaksız Pakistan dağları toprak zemine sahip yani çok tehlikeli dağ yapısı var.

Yaptığınız her hangi yanlış bir adımda ölümle karşılaşa bilirsiniz .

Adrenalin yükseltisinden olsa gerek valla her gün o dağa indim ve çıktım..

Tek bildiğim Pakistan'dan bir sürü güzel anılar dostlarla beraberlik ve gülen bir yüzle ayrılmam oldu..

Bir başka av anılarımda görüşmek üzere..

“Eğer doğaya dönüşün o berrak ve kutsal mutluluğunu tatmak istiyorsak, doğanın bir parçası olan hayvanlarla ilişki kurmalı, onlarla kendi yaşam ortamları içinde karşılaşmalı, meydan okuyuşları ile yüzleşmeli ve onları izlemeliyiz. İşte bunun adına avcılık diyoruz.

Avcılık her şeyden önce hayvanları taklit etmektir. Kendini bu yoldan doğaya teslim eden bir avcı için dağların sisli havasında büyüleyici bir mutluluk vardır. Kayalar daha anlamlı bir görünüme bürünür, ormanlar ise değişik boyutlar kazanır... ve avının izindeki avcı giderek benliğindeki hayvanı yaşamaya başlar. Görünmemek için siner, saklanır, ormanda çıt çıkarmadan yol alır, çevresini hayvanın ayrıntıya olan

o garip ilgisiyle, onun görüş açısından algılar ve kovaladığı avı gibi olur. Böylece doğayla bütünleşir ve kendini onun bir parçası hisseder.”

José Orgeta y Gasset

(1883-1955) İspanyol düşünürü
“Avcılık Üzerine Düşünceler” adlı kitabından

Yazan
Ali ÜSTAY

YABANIN YARATIKLARI

“Bizlere kıyasla eksik yaratılmış olmalarından ve bizim çok altımızda şekillenmiş trajik kaderlerinden ötürü onlara hükmetmeye çalışırız.

Çok hatalıyız bunda, hem de çok!

Çünkü yabanın yaratıkları insanoğlu tarafından değerlendirilemez.

Onlar bizlerin yitirdiğimiz, belki de hiçbir zaman sahip olmadığımız duygularla donanmış olarak ve hiçbir zaman duyamayacağımız sesler ile yaşamlarını, insanoğlunun dünyasından çok daha yaşlı ve bütüncül bir dünyada, tamamlamış ve mükemmel yaratıklar olarak sürdürmekte.

Bize ne kardeşir onlar, ne de ast. Zamanın ve yaşamın ağına insanoğlu ile birlikte yakalanmış farklı topluluklardır onlar, kendi ihtiyaçlarının ve dünyanın sancılarının yoldaş tutsakları.

Henry Beston

Zambiya-Lusaka hava meydanındaki
bir “Lechwe” antilobu heykelinin
kaidesinden alınmıştır.

Karikatürler / Tuncay Özdemir

Mehmet Emin Bora
Ankara / 15.02.2017

ULUGEYİK, BİLGE KEÇİ, AYI DAYI VE AVCI BİRLİKLERİNİN NATO PERSONELİNE FAYDALARI!...

Geçtiğimiz ay başında, Merkez Av Komisyonu'nun aldığı kararları - 9 ayrı bölgede görev yapan- uygulamalardan sorumlu baş mühendisler daha iyi anlatabilmek için geniş katılımlı bir toplantı yapılması tasarlandı.

Olayları yakın takip edemeyenler için söylüyorum; Milli Parklar ve Av ve Yaban Hayatı Genel Müdürlüğü'nde büyük bir değişim yaşanıyor. Merkez, özellikle av ve yaban hayatının yönetiminde benimsediği yeni yaklaşımları taşra ile paylaşmak arzusunda. Yapılan araştırmalar sonucunda görüldü ki her yıl yapılan MAK toplantısından sonra yayınlanan basın bülteni ile koca bir yılı geçiren bölgeler olmuş.

Halbuki o bültende, o yıl için alınan kararların sadece ana çizgileri var.

Ya gerisi!..

Detay gibi algılanan bir çok önemli nokta, kayıtsızlıktan ötürü ihmal edilmiş. Yıllarca, bu ve benzeri problemlerle yeterince ilgilenen olmamış. Gerçek bu olunca "Mevcut uygulamadaki sorunlar, öncelikle baş mühendislerin ağzından dinlenmeli" diye düşünüldü. İşte bu toplantının düzenlenmesindeki ana sebeplerden biri bu. Bir diğeri de, merkezde duyulan heyecanın taşra ile paylaşılması. Bence tikanıklığın aşılmasında en önemli nokta, arzulanan bu birliktelikte yatıyor.

İşte bu düşüncelerin ışığı altında 7 Temmuz 2000 tarihinde Bursa Uludağ'da bulunan Orman Bakanlığı'nın tesislerinde iki gün süreli bir toplantı düzenlendi.

Türkiye'nin 9 Ayrı Bölgesinde Görev Yapan Baş Mühendisler
İstanbul Orman Fakültesi'nin Öğretim Görevlileri
ve Sivil Toplum Örgütlerinin Üyeleri

07 Temmuz 2000 / Bursa

Sn. Hüsrev Özkara önce bir durum tespiti yaparak;

“Göreve geldiğim anda Milli Parklar Av ve Yaban Hayatı Genel Müdürlüğü'nü kendi akışı içerisinde kendini kategorize etmiş, merkezden gelecek olan emirleri bekleyen, tartışmaktan uzak, günlük ve güncel düşüncelerin içerisinde, kısacası denizdeki kayıp bir tekneye benziyordu” dedi. Daha sonra 185 milyarlık bütçelerini, 1 trilyon yüz elli milyara çıkarttıklarını, personel açısından heyecanını tamamen yitirmiş elamanların % 80'inin değiştirildiğini anlattı. Sözlerine “Kimse kişisel olarak üzerine alınmasın, uyum sağlayamayan arkadaşları da değiştireceğiz. Sabahtan akşama kadar cumartesi, pazar dahil çalışan bir mekanizmanın kendisini taşıyamayacak uyku halindeki arkadaşlara ihtiyacı yok” dedi. Toplam 84 yeni araç alındığını; var olan eksikliklerin en kısa sürede tamamlanacağını ifade etti.

Genel müdürün popülizm içermeyen konuşması, alışıla gelenin dışında olduğu için dinleyicileri oldukça şaşırttı. Bence, doğru olanı yaptı. Çalışma heyecanını yitiren tez elden gitmeli. Sorumluluk duygusu ön plâna çıkartılmalı; çünkü,

Sn. Hüsrev Özkara

yapılan yanlışların faturası, dolaylı yoldan da olsa hepimize çıkıyor. “Devlet, milleti için var olduğunu, ortaya koyduğu çalışmalarla kanıtlamalı” diye düşünüyorum.

Oturduğu yerden, kılkeçisi besleyerek yaban hayvanı ürettiğini zanneden zavallıları hatırlıyor musunuz?

Türü bozulmuş hayvanlara yıllarca verilen onca yemin parası aslında kimin cebinden çıkıyordu?

Ya da kılkeçisi tarafından öldürülen 7 adet geyiğin sorumlusu kimdi?

Kılkeçisini: Taammüden geyik öldürmekten tutuklayabilir misiniz?

Geçmişi düşününce içimi afakanlar basıyor.

Ben kafamdan bunları geçirirken kürsüye “Av ve Yaban Hayatı Yönetiminde İlkeler” başlıklı konuşmasını sunmak üzere Sn. Prof. Dr. Uçkun Geray geldi.

Sn. Muzaffer Topak

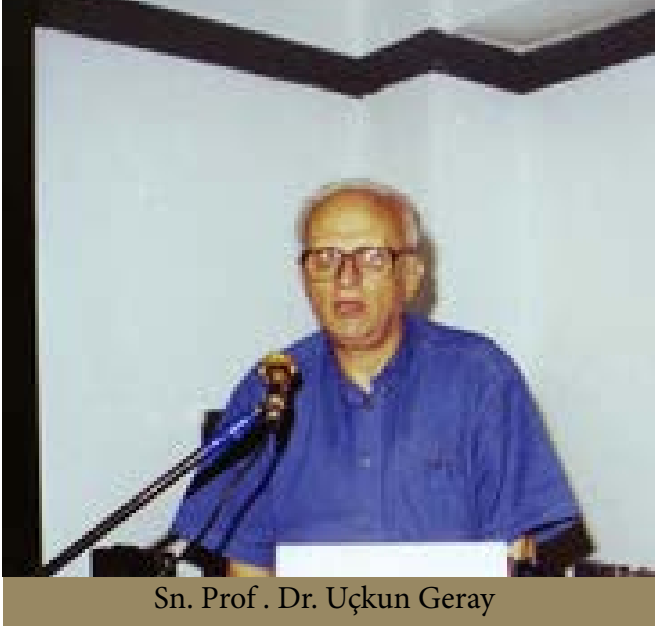
Bu toplantıya baş mühendislerin yanı sıra avcılıkla ilgili sivil toplum örgütlerinin temsilcileri de davet edildi. Ben de bu sıfatla katıldım.

Toplantı, şehitlere saygı duruşu ile açıldı ve İstiklâl Marşı hep birlikte okundu. Gündemi, katılımcılara Gn. Md. Muavini Sn. Muzaffer Topak duyururdu ve:

“Program, sizlere de duyurulduğu üzere ‘Av ve Yaban Hayatında Yeni Yaklaşımlar’ çerçevesi içinde olacak. Bu umutla bu toplantıyı planladık ve düzenledik. Bugünkü programı tamamen sayın hocalarımızın konuşmalarına ayırdık. Bugünün sonunda değerlendirme bölümü bittiğinde, Türkiye’de ve dünyada yaban hayatındaki politikalar ve yapılabilecek çalışmalar konusunda bir sonuca ulaşmış olacağız. Hepimiz bir fikir sahibi olacağız. Bu beklenti içindeyiz” dedi.

Daha sonra, açılış konuşması için Gn. Müdür .Sn. Hüsrev Özkara’yı kürsüye davet etti.

Sn. Prof. Dr. Uçkun Geray

Hocanın zevkle dinlediğimiz konuşmasının özünde yine bazı ilkler vardı. Bu konuşmanın tam metni, dergimizde yayınlanmalı. Bu iki açıdan çok önemli. Birinci önemi, her zaman olduğu gibi içeriğinin zenginliğinden kaynaklanıyor. Bir bilim adamının, bir ana bilim dalı başkanının avcılığa bakış açısını herkes öğrenmeli.

Bu, özellikle önyargılı (!) olanlar için tabiri caizse elzem.

Tavaf eder gibi döne döne okusunlar.

Üç beş kereden sonra anlayacaklarına eminim. İkinci önemi ise, tarihsel açıdan.

Kimin, neyi, ne zaman, nasıl söylediği kayıtlara geçmeli. Bu tespit, yakın gelecekte avcılığın tarihsel gelişimini öğrenme arzusu duyanlar için çok değerli ipuçları oluşturacak.

Sorunlara zamanında doğru teşhis konmuş mu?

Yaklaşım hatası yapılmış mı?

Bu denli doğru teşhisleri kim veya kimler yapmış?

Çeşitli ölçeklerde olumlu katkıları kim koymuş.

Karşı çıkanlar kimmiş? V.b sorular gibi.

Mevcut sistem içindeki septikleri (!) ancak yayınlanan belgeler ortaya çıkarabilir.

Söz, su üstüne yazılan yazı gibidir. Kayda geçirilmezse, ağızdan çıktığı an unutulmaya mahkûmdur.

Ayrıca dilimizde “Kabahat gelin olsa kimse almaz” şeklinde bir özdeyiş var.

Bunun tam aksine de “Başarının sahibi çok olur” derler.

Süreç sonunda lehte veya aleyhte çıkacak faturanın adresi şimdiden bilinmeli diye düşünüyorum.

Hoca sözlerine; Gn. Müdür Hüsrev Özkara’nın kararlı tutumuna gönderme yaparak başladı: “Bu azim ve kararlılık sürdükçe sektörü kurtarmamak diye bir husus söz konusu değildir. Ormancılığın parlak ve güzel yüzü olan av ve yabanhayatı konusunda mesafe almamak mümkün değildir. Bu bağlamda, ben de tabiatı ile bir akademisyen olarak elimden gelen tüm çabayla yanınızda olmak istiyorum” dedi. Konuşmasının içinde avcılar bir regülatör olarak tarif eden hoca;

“Avcıyı geçmişteki kimliğinden uzaklaştırarak

onu insanileştirmek, toplumsallaştırmak lazım. Yani değer yargılarını geliştirmek lazım. O bir regülatör olduğunu bilecek, insanileşecek, hümanist olacak. Böyle bir avcı kitlesi yaratmak zorundayız. Çünkü, uluslararası sözleşmeler bizi bu noktaya zaten getirecektir” dedi.

Tarihsel süreci özetledikten sonra “Sürdürülebilir kaynak yönetimin bileşenleri nedir? Yani bir tek kelimeden mi ibarettir? Bileşeni var mıdır? Ayrı ayrı üzerinde durulması gerek kompetetleri var mıdır? diye baktığımızda; evet vardır ve çok önemlidir diye cevaplayarak bunları;

1- Biyolojik ekolojik boyut

2- Sosyokültürel boyut

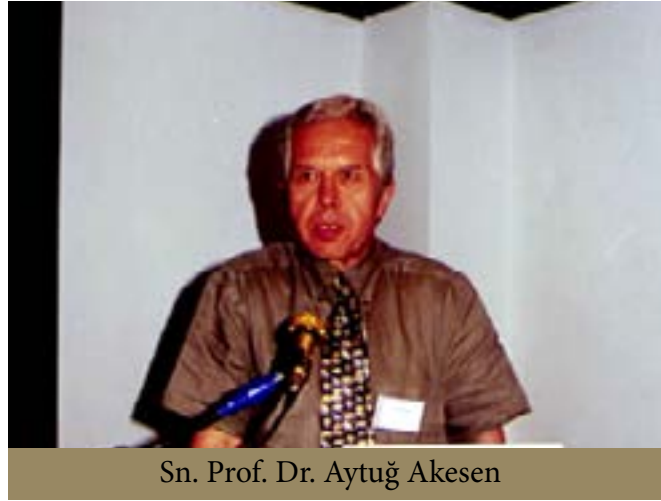
3- Ekonomik - Finansal boyut olarak” açıkladı

‘Bunların ağırlıkları eşit midir?’ sorusuna yine kendisi cevap vererek: ‘Hayır’ dedi ve gerekçeleri ile beraber itiraz sebebini açıkladı. Konuşmasına, “Ulaştığım ilkeleri söylüyorum” diye devam eden hoca tespit ettiği 11 ilkeyi tek tek anlattı.

Bunları özetlemek doğru olmaz. Kendi içinde bütünlüğü kaybolabilir. Dilerim gelecek sayımızda tamamını okursunuz. Hoca, zaman zaman da olsa gündem dışı konuşmalar yaptı. Bunlardan birisinde sivil toplum örgütlerine göndermelerde bulundu.

Umut ederim ki mesajı yerine ulaşmış olsun.

10 dakikalık bir aradan sonra Sn. Prof. Dr. Aytuğ Akesen kürsüye gelerek “Doğal Kaynak Yönetiminde Av ve Yaban Hayatının Yeri ve Önemi” başlıklı konuyu izeleyicilere sundu.

Sn. Prof. Dr. Aytuğ Akesen

Sn.Aytuğ Akesen: “Avcılık konusu gündeme geldiğinde deniliyor ki, bu konuda politikamız yok. Bu yanlış. Olsa olsa kötü politikamız var diyebiliriz. Bunu düzeltmek için, sağlıklı politika ortaya koyabilmek için, sağlıklı bir örgütlenme politikasından tutun da uygulama politikasına kadar, bir dizi oluşturabilmek için ne yapmak lazım? Bunun temel koşulları var. Her şeyden önce bir örgütümüz olacak. Bu istenilen kriterleri taşıyacak. Bu örgütümüzün uygulamada destekleyici temel bir bilgi birikimi olacak. Yoksa eğitimsiz bir teknik ve idari personelden oluşan örgüt işlevişini layıkı ile yerine getiremez. Eğitimin ötesinde uzmanlık olacak.” dedi.

3. konuşmacı Sn. Prof Dr. Torul Mol’dü. Hoca, aynı zamanda İstanbul Orman Fakültesi’nde Av ve Yaban Hayatı Kürsüsü’nü yönetiyor. Sunacağı konunun başlığını, bizlere dağıtılan program metninden okuyorum. “Türkiye’de Yaban Hayatı ve Yapılacak Çalışmalar.”

Sn. Prof Dr. Torul Mol

Hoca, konuşmasına MAK’ın nasıl işlediğini anlatarak başladı! Süre içinde ana tema hep MAK oldu.

Bir ara “Ülkemizdeki yaban hayvanları üretme sahaları ile ilgili ciddi iddialar var” dedi. O anda iliklerime kadar titrediğimi hatırlıyorum. Avgünü Dergisi’nin Ekim 1999 da yayınlanan 36’ncı sayısında “Parola: Vatan Sevgisi / İşareti; Aktüel Durum Tespiti” başlıklı yazımı okuyanlar (!) hemen hatırlayacak.

Ben, o yazımda hiçbir iddiada bulunmadım ki!..

Kokuşmuşluk olduğunu da iddia etmedim!...

İspat ettim, ispat!..

Yüreği yeten, gelsin elimdeki slaytları seyretsin.

Yüreği yeten resmi raporu okusun.

Hoca hâlâ ‘İddialar var’ diyor!..

Pes doğrusu.

Ankara’dan ayrılmadan evvel “Bursa’da konuşmayacağım. Beni ilgilendiren, taşradan gelen mühendisler ve onların içinde bulundukları darboğazlar. Onları iyi izlemem, temel sorunlarını iyi algılamam lazım, çünkü nihai çözüm taşradan gelecek” diye düşünerek kendimi şartlamıştım. Bu ön şart, hocaya cevap vermeme mani oldu. Ama gelin görün ki toplantı öyle bir mecraya sürüklendi ki istemeden de olsa farklı konularda iki kısa konuşma yapmak durumunda kaldım.

Bence, elbirliği (!) ile çizgi dışına çıktık.

Konuşmacıların zaman zaman hoş olmayan üslupları ortamı gerdi. Bu tutumun, ne denli haklı olursa olsun hiç kimseye fayda sağlamayacağı artık bilimelidir. Varılan nokta, tehlikeli ve düşündürücüdür. Bir sözü söylemenin onca yolu varken, insanları aşağılayarak, hangi fikrinizi zorla kabul ettirebilirsiniz?

Lisan bilmemek ne zamandan beri suç veya her şey adına ne zamandan beri mutlak yeterlilik? Elbette ki lisan bilmenin kişiye kazandırdıklarını yadsıyamayız. Bu, bilgi edinmeye göreceli olsa da yeter de, insani ilişkileri kurmaya yeter mi?

Baz olarak alınan ve anlatılan model, bildiğin lisan ile bağlantılı olursa, bilmediğin onca lisana ait uygulamalar hakkında ne diyeceksin!

Jose Ortega y Gasset

İngiliz yaşantısı geçmişte bir harikaydı, hâlâ da öyle; demek ki İngiliz orta ve liseleri örnek olmalıydı. Çünkü o yaşantı oradan kaynaklanıyor.

Alman bilimi bir mucize, demek ki Alman üniversitesi örnek kurum, o bilimi yarattığına göre. Haydi gelin, İngiliz orta öğretimiyle Alman yüksek eğitimini taklit edelim.

Bu kafalardan silinip atılması gereken bir yanlıştan doğuyor.

O da ulusların okulları iyi olduğundan ötürü büyük oldukları inancı.

Kuşku yok bir ulus büyük olduğu zaman okulu da iyidir.

Okulu iyi olmayan büyük ulus yoktur.

Güzel de aynı şeyi dini, politikası, ekonomisi ve daha bin bir şeyi için de söylemek gerekir. Taklitçilikle yetinmemizden ve sorunları kendi kafamızla irdelemememizden ötürü en iyi hocalarımız bilimlerin ayrıntılarında güne ayak uydurmakla birlikte, bütün açısından on beş yirmi yıl gecikmeli bir ruhla yaşıyorlar.

Gerçek benliğini bulma, kendi kanılarını kendi yaratmak çabasından kaçmak isteyen herkesin içine düştüğü trajik yanlış budur.

Yabancı ülkelerden bilgi aransın, tamam ama model, hayır.

Bu tespitlere katılırsınız veya katılmazsınız. Ama, üzüm yemek isteyenlerin asla unutmaması gereken bir gerçek var. O da, yürekten yüreğe yayılan ve evrende yaşayan tüm canlıların ortak lisanı olan sevgiyi, insanlara has bir duygu olan saygıyı, hoşgörüyü, toleransı, göz ardı ederek hiçbir yere ulaşamayacağıdır.

Dilerim ki bir kere daha bir araya gelebilirsek, ortak ölçütümüz sevgi ve saygı olur.

İşte bu noktada Sn.Torul Mol hocamın hoş görüşüne sığınarak üretme istasyonları konusuna geri dönmek istiyorum.

Uludağ’a çıkarken Yeşiltarla Geyik Üretme İstasyonu’nu gördün mü Hocam ?

Ben gördüm, hatta gözden kaçırınlar olmuştur diye, onlar adına bol bol fotoğraf da çektim.

Hocam, siz ‘ulugeyik’ diye bir geyik türünün dünya literatüründe varlığını duydunuz mu?

Bir Japon’a bir Fransız’a bir Alman’a geyik kelimesinin başına takılan ‘ulu’ sıfatını nasıl izah edebiliriz? Uludağ’daki geyik ‘ulu’ ise; Antalya Giden Gelmez Dağları’ndaki yabankeçisine ‘bilge’ diyebilir miyiz?

“Olabilir” denilirse “ayı”, “dayı” sıfatını haydi haydi hak edebilir” diye düşünüyorum.

Meraktan Bursa Başmühendisi arkadaşşıma ‘ulu’ kelimesinin nerden geldiğini sorduğumda Uludağ’da “Geyiklibaba” isimli bir türbe olduğunu söyleyerek “Belki oradan gelmiştir, ayrıca üniversitede bize okutulan kitaplarda da böyle yazıyor.” dedi.

Siz ne dersiniz hocam?

Bu istasyonun önünde yaz kış her gün binlerce insan duruyor ve yabanhayvanlarına mevsimine göre gönüllerince ikramda (!) bulunuyorlar.

İşte bu aşamada iki önemli hata yapılıyor.

Birincisi, bu insanların kafasına, okudukları imlâsı bozuk tabeladan ötürü, dünyada olmayan “ulugeyik” diye bir hayvan türünün varlığı yerleşiyor. Bunun sonucunda özellikle çocuklar, başka bir yerde bir geyik görseler ‘Baba bak, ulugeyik’ diyebilecekler.

Bu yanlış öğretiye kimin hakkı var?

Genç beyinleri yanlış bilgilerle doldurmuş oluyor muyuz?

İkincisi ise, yaban hayvanına elbirliği ile yapmış olduğumuz eziyet.

“Nedir?” diye sorarsanız öncelikle, onun yabanıl karakterini bozuyoruz. Onu, hücre hapsine mahkum ederek hem kendisinin, hem de o orman parçasının sonunu hazırlıyoruz.

Dünya böyle yapmıyor.

Biz bu dünyada yaşamıyor muyuz?

Üstelik yazmış olduğunuz kitabınızın 36’ncı sayfasında düzenlediğiniz tablodan da anlaşılacağı gibi “100 hektarda 1.5 geyik yaşar” diyorsunuz.

Gerçek bu ise, 15 hektarda 37 geyik yaşamını sürdürebilir mi?

Hâlâ, üretme istasyonlarının doğru yönetildiğini düşünebiliyor musunuz?

Hocam, merak ettim ve bu bağlamda “Yaban Hayvanları Bilgisi” isimli kitabınızı okudum. Sunuş başlığı altında ikinci paragrafta okuyucuların bu husustaki eleştirileri ve tavsiyelerini içtenlikle beklediğinizi yazıyorsunuz.

Ben de ifadenizin samimi olduğunu düşünerek eleştiri hakkımı kullanmak istiyorum.

Neden? diye merak edip soranlara da;

“Bir şeylerin vakti çoktan geldi de geçiyor” diyebilirim.

Kitabınızdan örnekleme metodu ile aldığım bölümler içinde :

1 ilâ 10’uncu sayfaları arasında	152
100-110’uncu sayfaları arasında	39
200-210’uncu sayfaları arasında	44
300-310’ncu sayfaları arasında	31
400-410’ uncu sayfaları arasında	86 adet olmak üzere toplam 50 sayfa içinde 352 imlâ hatası var.

Örneğin, bütün hayvan isimleri büyük harfle yazılmış.

İmlâ kılavuzları bunun yanlış olduğunu söylüyor. Saray kelimesi de padişah kelimesi de, cümle içinde geçerse küçük yazılır. Topkapı Sarayı dersiniz özel isim olduğu için büyük yazılmalı. Murat dağlarında derken dağın D harfi büyük olacak ve çoğul ekinin tırnak işareti ile ayrılması lazım. “Murat Dağları’ndan” gibi. (Sayfa 9)

İşte 50 sayfa içinde bu tür 352 hata, bana sunuş bölümünde içtenlikte teşekkür ettiğiniz kişilerin, bu teşekkürü hiç de hak etmedikleri gibi bir düşünceye sahip olmamı sağlıyor. İçerik açısından hatalar ise göz ardı edilemeyecek boyutta.

17’inci sayfada “Terminoloji” başlığı altında saydığınız onca ormancılık terimi arasında “Ferma” nın ne işi var?

Fermanın açıklanması çok gerekli ise “Aport” niye yok?

!..

104’üncü sayfada “Kuruluş Amaçları” ana başlığı altında “Av koruma alanları çeşitli amaçlara hizmet etmek için kurulurlar. Bu amaçlar aşağıdaki şekilde sıralanabilir” denmiş ve birinci madde olarak da “Düzen-siz ve yok edici avlanmalar” yazılmış. Konudan bihaber olanlar, bu cümleden nasıl bir anlam çıkarabilir?

107’nci sayfada “Av Yerleştirme Alanları” diye bir başlık var. Av kelimesi, yapılan eylemin adıdır. Av kelimesinin karşılığını Türk Dil Kurumu sözlüklerinde; “Karada ve denizde evcil olmayan hayvanları vurma ya da yakalama işi” diye okuyoruz.

Bu şartlar altında, bahse konu başlık sizce de yanlış bir cümle değil mi?

104’üncü sayfada “Yaprak avı özellikle karacanın kızışma zamanında başarılı sonuç verir” demekle yaban hayvanlarının çiftleşme döneminde avlanmasını özendirmiş olmuyor musunuz?

Bu sizce doğru mu?

Bir üniversite, bir kürsü, yabanhayvanlarının reflekslerinin en zayıf anında onun avlanmasını nasıl önerebilir?

Orman mühendislerini bu mantık içinde yetiştirirseniz doğru mu yapmış olursunuz?

Bugün yaşanan onca yanlışlığın temelinde, öğreti eksikliği veya yanlış bilgilendirme yok mu?

126’ncı sayfada “Sürek avı” başlığı altında: “Bu av tipi büyük hayvanlar için uygun değildir.” denmektedir.

Bu kimin kanaati?

Ülkemizdeki yaygın olarak yabandomuzu avı yapılan bölgedeki avcılara sorun bakalım, nasıl bir yanıt alacaksınız.

Aynı cümledeki “Büyük hayvanlar” tabiri sizce

yerine tam oturmuş mu?

“Ormanda sürek avı.” başlığı altında rüzgarın meyilli esebileceği anlatılıyor.

Rüzgar, nasıl meyilli eser?

152’nci sayfada “Avcı kuruluşlarının av turizmine katkıları” başlığı altında bahsettiğiniz “avcı federasyonları” diye bir kavram yok. Ülkede var olan tüm av kulüplerini de av turizmine katkı koymak için 7 başlık altında görevlendirmişsiniz.

Niye ki?

Özellikle 2’nci maddede NATO personelinin neden ön plâna çıkartıldığını hâlâ anlamış değilim. Bilim adına yazılan bir kitapta, değişebilirlik oranı son derece yüksek kavramlar üzerine kalıcı kurallar oturtulabilir mi?

NATO yazılmış, oldu olacak bari Birleşmiş Milletler ve IMF personeli de deseydik!..

Şimdi, geçer akçe bu!

Ne dersiniz Hocam?

Siz değilseniz de, bu sorgulamalarımın otürü bazı bilim adamlarının bana kızacağını şimdiden hissediyorum. Buna, rahatlıkla “avcılara has sezgiler” diyebilirsiniz.

Onlara, ben değil Ortega cevap versin.

Bakın Ortega ne diyor:

“Her şeyden önce meslekle bilimi ayıralım.

Her şey bilim değildir. Kendine bir mikroskop satın almak ya da laboratuvarı süpürmek bilim değildir, tamam; ama bir bilim dalının içeriğini açıklamak ya da öğrenmek de bilim değildir.

Asıl ve gerçek anlamıyla bilim, yalnızca araştırmadır; yani ortaya bir takım sorunlar atmak, onları çözümlmeye çalışmak ve bir çözüme ulaşmak.

Bir kez oraya varıldı mıydı, ondan sonra artık o çözümden yararlanarak yapılacak şeylerin hiç biri bilim değildir.

O yüzden bir bilimi öğrenmek de öğretmek de bilim değildir, onu uygulamak ya da yararlanmak da öyle.

Belki bir bilim dalını öğretmekle yükümlendirilen kişilerin kendisini bilim adamı olması yararlı olabilir -hangi çekincelerle-, ilerde göreceğiz. Ama ille de şart değildir.

Nitekim araştırmacı, yani bilim adamı olmayan nice başarılı bilim öğretmeni çıkmıştır ve çıkmaktadır. Kendi bilim dallarını bilmeleri yeterlidir. Ama bilmek araştırmak değildir. Araştırmak bir gerçeği ortaya çıkartmaktır ya da onun tersidir, yani bir şeyin yanlışlığını kanıtlamaktır.

Oysa bilmek yalnızca o gerçek üstüne yeterli bilgi

edinmektir.

O ulaşılmış, oluşmuş gerçeğe sahip olmaktır. Bilim insanın yaptığı ve ürettiği en yüce şeylerden biridir. Zaten “üniversiteden” daha yüce oluşu, üniversitenin bir öğretim kurumu olmasından belli.

Çünkü bilim yaratıdır, öğretim etkinliği ise ancak o yaratıyı öğretmeyi, aktarmayı, sindirtmeyi ve özümsetmeyi hedefler.

Öyle yüce bir şey ki bilim, son derece naziktir ve -ister istemez- orta insana kapısı kapalıdır.

Pek ama pek özel, insan soyunda pek seyrek rastlanan bir yönelim gerektirir.

Bilim adamı modern rahiptir.”

Sn. Hocam, üniversiteler gelişmiş ülkelerde milletinin göz bebeğidir. Öyle de olmalıdır.

Sizler toplumun her anlamda hocasıdır.

Biz, sizleri kendimize örnek almak istiyoruz.

Örnek mükemmel olmalı ki yansıma sırasında kaybedilen değerlerden dolayı en azından bizlerin de iyi iyi yakalayabilme şansı olsun.

İmam yanlış yaparsa cemaat ne yapar hocam?

-!

Kaygılarımı arz ettim...

Saygılarımla.

Nicolaas Matsier: “Bellek, el altındaki malzemeyle hemen bir yemek yapıp sofraya koyan bir aşçı gibidir” diyor.

Ama “Aynı yemeği bir daha pişiremez”

Dolayısıyla,

“En soluk mürekkep bile en güçlü hafızadan iyidir.”

Mehmet Emin BORA

24.07 2000 / Ankara

Not:

Bursa / Uludağ’da yaşananlar sadece bunlardan ibaret değil. Toplantı sırasında kaydettiğim ses bantlarını yoğun çalışmamdan otürü hızlı çözemiyorum.

Bu süre zarfında bant çözümünde bana yürekten yardım eden Sn. Rıza Gözlük’e huzurlarınızda teşekkürü bir borç biliyorum.

Yukarıdaki yazımı toplantı tarihinden (7 Temmuz 2000) 20 gün sonra yazmıştım.

Kismet 17 yıl sonra sitemizde yayınlanması imiş... Dilerim ki bu site benden sonra da yaşatılabilin. Karanlığa karşı yeni ışıklar yakılsın.

Toyota çevreye karşı sorumluluğu taahhüt ediyor ve çok ciddi bir rol üstleniyor. Toyota'nın hedeflerinden biri, ürün yeniliğinin sınırlarını zorlamanın ötesinde, daha temiz bir ortama katkıda bulunan çevresel açıdan uygun ve toplumsal açıdan yararlı girişimlerin desteklenmesidir.

Bu amaçla "Küresel Isınmayı" ve "Karbon Ayak İzini" azaltmaya yönelik uzun vadeli planlarında; atıksız üretim, uzatılmış ürün ömrü ve ömür sonunda geri dönüşümü için girişimler yer almaktadır.

TOYOTA

Toyota İstif Makineleri A.Ş

444 7 898

info@toyotaistif.com

www.toyota-forklifts.com.tr

“HAYALLERİNLE YAŞA”

SAKARYA SCUBA

Şafak GÖKHAN

Sualtı Fotoğraf ve Yazılar

Uçsuz bucaksız salyangoz kabukları..
Koca öbekli yeşilliklerin ardına saklanan
uzun bıyıklı insan yutan dev yayın balıkları..
ve
Lav püsküren volkanik dağların oluşturduğu
girdaplar gibi Fokurdayan gözeler..
Burası rüyalara boyalı efsaneler diyarı,
820 km uzunluğundaki Sakarya ırmağının doğup
taştığı topraklar

Rüyadaymışım da değilmişim gibiyim..
Hani ben de rüya görmeyenlerdendim?
-aslında her insan uykusunun kısacık bir
bölümünde rüya görür

kimileri türlü türlü anlatır ,kimileri yattım kalk-
tım hiçbir bişey görmedim der ya ,
rüya görürde hatırlamaz ya ,
bu yüzden rüya görmediğinden bahseder ya ,
işte ben tamda bu tayfadandım aslında
yani öyle sanıyordum kendimi amma velakin
yanılmışım..
Ve artık yoksul uykulardaki rüyalarımı hatırla-
mayada ihtiyacım kalmadı. Uyumadanda rüya görüle-
bilirmiş onu görmüş yaşamış oldum

Keşfinden yıllar sonra yıllardır aklımda olan
,köylü olan ben Hayallerinle Yaşa listemdeki Sakary-
abaşı dalış macerama doğru gitmeye karar verdim
Saaten saate planlarla dolu önümüze atılan pek

muhterem moderen yaşantımızda bende
saatten saate bir plan yapıp düştüm yine yollara..

Planıma göre yarın akşam Boludan otobüsle Es-
kişehir Çifteler ilçesine oradanda Sakaryabaşı na gide-
cektim

Hazırlanmak için birgünüm vardı günboyu kafa-
mda kurdum durdum

ve uykusuz bir halde işten nöbet çıkışı sabah
evime geldiğimde hemen telefonumun alarmını kurup
uykuya daldım..

Desemde dalamadım döndüm durdum yatakta.

Gündüz uykusununa alışamadığım için gündelik
işlerimle oyalandım ancak günün akşam üzeri ve sonrası
yoktu..Anlaşılan o sıralar uyuyakalmıştım..Birkaç saat
sonra

akılsız telefonumun cırtlak sesiyle ve ekranındaki
alarm notuyla uyandım

Hayallerinle yaşa!! , saat 20:00

Hayallerim demişken .. evet.. ben dalış yapacak-
tım..vaybe ..

Sualtında olacağımı düşledikçe heyecanlanıyor
,heyecanlandıkça sanki işler dahada sarpa sarıyor gibi-
ydi

Yataktan apar topar fırladım ve daha o an aklıma
gelmişti ki otobüs için bilet almayı unutmuştum ancak
planımdan vazgeçemezdim..

Bayramın hemen öncesinde Bolu’dan Eskişehir’e

bilet bulmak zor olacağı gibi birde aksi gibi bilet al-
mamıştım

Otobüsün kalkmasına yaklaşık bir saat kala mua-
vin koltuğunda arada biryerlerde seyahat etmeye kendi
ısrarlarımla kabul ettirdim ,rezilliğime rağmen aktar-
malıda olsa rahat bi yolculuk geçirdim diyebilirim pek
umrumda da değildi zeten.

Sabaha Eskişehir’e tez vardım ..

Güneşli bir hafta sonu sabahı hayat bugün bir
başka güzel..

istikamet, Çifteler..

Yaklaşık her iki saatte bir Eskişehir’den Çifteler
ilçe merkezine otobüsler peşi sıra gidiyor.

Yolculuk 67km ,bir saat kadar sürüyor .Çifteler’e
varmadan Mahmudiye kasabası geçiliyordu.

Sıradan bir kasaba gibi gözüksede vardığınız-
da western tarzı hollywood filmlerine konuk olmuş gibi
hissedeabilirsiniz .Zira kasabanın hemen bitiminde on-
larca at yetiştirme çiftlikleri,aynı boyda traşlanmış ye-
myeşil çim parkurlar dilim dilim şekilli saman balyaları
Mahmudiyenin orta yerindeki gürültülü doğalgaz kazı
çalışmalarını unutturabiliyor..

Nizami sıralanmış çitlerin içerisinde dört nala
koşan kas yığını at sürüleri adeta sabah güneşini tımar-
larıyla parlatıyor onların coşku dolu yaşantılarını bude-
falık görmezden geliyor ve onlar için ayrıtten geri ge-
leceğimin sözünü kendime veriyordum

“Güneşin altında ne oturuyon be gitsene göze

„senin yaşında olsam buzgibi suda yüzerdim..”

ilçe merkezine vardığımda dalış eğitmenim Ömer Faruk beyle buluşup Sakaryabaşı na gidene dek ,ilçe belediye binasının karşısındaki çay bahçesinde ilçenin akradaş birkaç dede ve amcalarıyla tanışıp birlikte oturup çay içtik.

Daha doğrusu ben kahvaltı yaparken onlar geldi :) Sırt çantalı ve sarışın olduğumu görünce turist sanmışlar..güldük.. TRT tv dizisi Yeşil Deniz tadında hoş sohbet edip eğlendik,yaşam enerjileri daim olsun sağolsun varolsunlar

misafirleri oldum...E artık bana mücade, Dedikleri gibi Gözeye gitmeliydim ilçeden Sakaryabaşı 2buçuk km kadar sürüyor.. içim kıpır kıpır herzamankinden farklı bir heyecan içindeydim

şöyle düşününce yaşantıma oranla aslında çokta heyecanlanmamalıydım

Dağcılık, kaya tırmanışı dağ bisikleti gibi outdoor denilen aktivitelerle zaten meşguldüm Ancak suyla

haşır neşirliğim Boludaki debili derelerde göllerde kano yapmamla başlamıştı Sualtı dünyasını ise belgesellerini izlerken bile uyuyakalmamdan öteye gidememişti.

Ne bilgi ,ne tecrübe nede yetenek elimde olan varolan sadece bir hayal..

Buyüzden birkaç saat teorik eğitim, ekipman kullanımı derken bir anda sağ ayak paletimi bi adım ileri atmamla sırtımda koca bi tüple ..”cumburrilopppss”

ve Gökgöz adı verilen doğal havuza dalmış oldum Sakaryanın ilk kaynağı: Gökgöz Gözesi :

Doğal Akvaryum

Bozkırın ortasında tüplü dalış..

Ve artık Sakarya Nehrine adım atmıştım Dalış yeleğimdeki havayı bir tuşla boşalttıkça santim santim ağır ağır derinlere daldıkça cezboluyor gitgide heyecanlanıyordum .Heyecanlandıkça nabzım artıyordu. Ve biliyordumki nabzım arttıkça da kan dolaşımdaki oksijen gereksinimim artıyordu Haliylen buda regülatörden daha fazla hava çekmem demekti .

O an bu kadar düşünceyle kendimi bir an dedek-

tif Sherlock Holmes gibi hissetsemde böyle alengirli düşüncelere kapılmamak gerek..

Dalma çıkma çırpınma atraksiyonlarımın on defasının sanırım 5ini dalış eğitmenim Ömer Faruk bey beni sakinleştirerek engellemişti

Bende Sakinleştikçe dahyor daldıkça dünyadan uzaklaşıyor uzay boşluğunda gibi hissediyordum gördüklerimi haykırmak şaşkınlığımı bağırarak ifade etmek istesemde duyan yoktu benimse

tek duyduğum kulağımın içindeki basınçla oluşan çıtırtılar ve regülatörden çektiğim kuru nefesimin sesiydi..Benim içinse zaman durmuştu sanki..

önceleri bir kaos varmış gibi geliyor etrafta olup

biten herşeyi seçmeye çabalıyordum alıştıkça

aklım idrak etmeye başladıkça anladımki bu bir kaos değil muazzam bir düzendi..Akıp gidiyordum..

Hayallerime hoşgeldiniz..

Eğitmenimin öğretileri ile hareket ediyordum .Bir

o yana bir bu yana savrulan tatlı su bitkilerinin muazzam yeşillikleri ,o çok sevdiğim mavi rengin ekranlarımızda görmedigimiz tonlarında yüzeyden gelen güneş ışınlarıyla oluşan kristal kırılmalar tabandaki gölge-ışık oyunlarını gökkuşağı gibi renklendiriyordu

Sanki nehir tabanıda yüzeydeki suyla birlikte dalgalanıyordu gözelerden seke seke giden endemik bir tür olan tatlısu karidesini (Palaemonates turcarum)

Karaburgu Gözesi:Yaban Mavilikler

Uçsuz bucaksız salyangoz kabukları..
Koca öbekli yeşilliklerin ardına saklanan
uzun bıyıklı insan yutan dev yayın balıkları
ve
Lav püsküren volkanik dağların oluşturduğu
girdaplar gibi fokurdayan gözeler ..
burası rüyalara boyalı efsaneler diyarı

Üstteki Gökgöz Gözesinin havuz görünümünden ziyade bu bölge tambir yabanıldı .Bence burası nehrin ta kendisiydi etrafı sık sazlıklarla ,boyumuzu aşan uzun bitkilerle çevrili kimi yerlerde diz mesafesinde olan su yüksekliği daldıkça geçitlerden geçitlere yedi sekiz metre derinlere doğru ilerliyordu Buraya şamandıralı şnorkel ve maske ile dalış yapmak mümkün ancak ben derinliklere daha uzun süre tanık olmak için tekrar tüplü dalışı tercih ediyordum

Karaburgu Gözesinin Sakaryanın engüçlü su kaynağı olduğunu gelmeden önce araştırdığım ESGAM (Eskişehir Sualtı Görüntüleme ve Araştırma Merkezi) kayıtlarında okumuştum.Derinliklerde suyun kaynamasıyla oluşan kulakları sualtında bile tırmalayan o efsanevi seslerle bir anda ürperdim .korku insanı dinç tutarmış derlerya gerçektende iyi gelmişti .Sonrasında düzenli aralıklarla gelen o dip seslerini etraftaki güzelliklerle duymamaya başlıyor alışıkça sualtı bitkilerinin oluşturduğu eşiklerden gecen balıkların ardına takılıp adeta sırlar kapısını aralıyordum.

Nehir tabanında tıpkı ay yüzeyinde yürürmüşçesine ilerliyordum “uçuyor gibi miydim değil gibi miydimin arasında biryerlerdeydim ayaklarımdaki paletlerimi yeni yeni kullanabiliyor artık daha hızlı hareket edebiliyordum

dipten yüzeye doğru bakıldığında su yüzeyinin bütün netliği ve tüm berraklığı cam gibi.Üzerimde yüzen canlılara hayran kalmamak elde değil Doğa ,yine biz insanoğluna sahnesini oynuyordu.. Her yanımız düğün bayram varmış gibi rengarenkti ..7-8metre derinliğinde birkaç metre aralıklarla iki gözeden dakikalar içinde tonlarca su pompalanıyor o durgunlukta bir anda sık öbekli sualtı bitkilerini bir oyana bir buyana savuruyordu Ancak hiçbir üşüme yada hipotermi belirtisi hissetmiyordum .

Sakarya nehrindeki dalışın bir başka güzel tarafıysa her mevsim rahatlıkla dalış yapılabilir olması.

Yaz-kış nehrin akıntısı ,debisi, tonağı değişse de su sıcaklığı 20-24 derecelerde seyretmekte .Ayrıca içilebilir bir su kaynağı olarak laboratuvar verilerine sahip olmasıysa biz acemiler için su yutsakta denizde olduğu gibi rahatsızlık vermiyordu .

Su altındaki bazı bölgelerde düdenlerin olabileceğini dalış öncesi eğitimi sırasında anlatılmıştı bu bilgi gerçekte insanı ürkütsede yine daha tedbirli olmayı tetikliyordu .içimdeki heyecanım mı ?tüpümdeki nefesim mi daha önce bitecek? derken artık vakit doluy-

gördüğümde şaşkınlıkla bir anda ağız dolusu suyu yutuverdim tabi ağızımdan regülatörüm çıktı

Deniz çocuğu değilimdir bilmem aslında karides falan ama dersime çalışıp gelmiştim banada kendini kendini göstermesi müthiş olmuştu..içimden hep “vay be!..”diyesim geliyordu durduramıyordum

Gördüklerime hayretle ,yanımdakilere işaret etmeye seslenmeye çalışıyordum ağızımdan fokurdayan kelimelerim yüzeye doğru aynı çizgi romanlardaki gibi boloncuklar içinde uçup gidiyor kelimelerimin ardından bende ipi kopmuş uçurtma misali yüzeye doğru yükseliyordum ..Hemen yanıma dalış eğitmenim çıka geldi

-Gülümseyerek sordu bir sorun mu var? niye çıktın?

-Hayır hocam herşey yolunda aksine muthiş bişey bu diyebildim,

Vakumlanmış maskemle ağızım yüziüm yamulmuş

halde suya alışık olmayan kalbim vücuduma adrenalin pompalıyor tüpümde kaç bar hava kaldığına bakmak aklıma bile gelmiyordu .Acemice tekrar tekrar dalyordum Fotoğraf çekmeği unutmuştum sadece anı yaşıyordum

hiçbirşeyi kaçırmak istemiyordum

Bulunduğumuz Gökgöz gözesinde birde içi henüz keşfedilmemiş sualtı mağarası mevcut.Kimbilir içinde ne tür canlılar keşfedilmeyi beklemekte..Yakın zamanda keşfedilir diye düşünüyorum.

Çevredeki restoranların kafes havuzlarından kaçmış alabalıklarla özgür karidesler ve aynalımsazan yavruları beşikte sallanırmışçasına gözelerden çıkan suların güvenilirliğinde dans ediyorlardı.Zaman kavramı su altında olmadığı için nekadardır gezintideyiz insan o an farkedemiyor ama gözlerim bayram ediyordu.

insanın Yaradılışında İmkani olsa Gökgöz göz-esinden çıkası gelmez öyle huzurlu biyer ..Ancak tüpüm-

deki havamı idareli kullanmalıydım..Daha burdan başka keşfedeceğim yerlerde var ..

Ne yaptığının farkında da değildim sanki,ınan-asım gelmiyordu bu olan bitenlere..

Sadece arkadaşların ve sualtında kendimden çok ona güvendiğim eğitmenimin arkasından ilerliyordum Ve anlaşıp sonunda kırmızı butona basıp yeleklerimize de havayı doldurup yükseldik yüzeye.

Heyecan mutluluk dorukta..Daha devam ediyoruz

Su yüzeyine çıktığımızda nehrin akıntılı sularında bulunduğumuz Gökgöz gözesinin 300-350 mt altında dalış ekipmanlarımızla nehir içerisinden yürüyerek Karaburgu isimli bir başka göze ulaştık Bu göze hakkında anlatılanları, efsaneleri dinlemiştim

Abarttıklarını düşündüğüm olmuştu amma velakin az bile anlatmışlar.İşte o çok bahsi gecen Karaburgu..

ordu.Kumcu alabalıktan endemik tatlı su karidesine kadar birçok nadir tatlısu canlısıyla yakından tanışıp karşılaşmış oldum .Hepsi bir ressamın elinden çıkmış-casına estetik ,matematiksel hesaplarla vurulmuş fırça darbeleri kadar sanatsaldı.Sanki biri beni yazdıkça varoluyor kendimi bir romanın içindeymiş gibi hissediyordum

rengarenk çocuk boyama kitabından öylece çıkıp gitmek hiçte kolay değildi ..Bütün bunlara tanık olmak için meraklı olmak tek başına yeterli değildi elbette. Harekete geçmek gerek..

şükürler olsun birgünüm daha doğada geçti Ülkemizin Fırat ve Kızılırmak nehirlerinden sonra 3ncü büyük nehrinde gördüklerim bırakın coğrafyayı sanki bu dünyaya ait değildi.

“Hayallerinle Yaşa” listemdeki bir hayalimi daha gerçekleştirmiş olmaktan kendi çapımda mutluluk duyuyordum Yaptığım her faaliyetin üzerini asla çizip unutmam, aksine hobilerimin arasına katar tekrar tekrar deneyimleyip yaşarım.

Sakaryabaşında benim dalış yapabildiğim Gökgöz ve Karaburgu gözelerinden başka Başkurt ve Hüznülü Kırkkız isimli iki göze daha mevcut.Bunları bidahaki gelişimde keşfetmeyi planlıyorum

Ayrıca sualtı güzelliği kadar suyun yüzeyide bir başka güzel nehirde bu güzel manzara eşliğinde ağır ağır kürek çekip kanoyla ilerlemekte mümkün (KANO FOTOLARI)

Hermevsim farklı canlı türleriyle karşılaşılabilir oluşu birçok aktiviteye fikir için olanak sağlıyor .

Sakarya nehri Sakaryabaşında doğup 820km sonrası Sakaryaagzı denilen yerden Karadenize dökülüyor Bu muazzam yaban akvaryumda bellimi olur bir dahaki sefere belki sizlerle karşılaşırız..

Yazımı tamamlarken hecelerim artık yorgunluktan kaytıyor bana mücade..

Aksam üzeri Çiftelerden Eskişehir dönüş otobüsümün penceresinden baktığımda ufukta gökyüzünün sert kobalttan maviliği kayboluyordu

bu muazzam mekan; Sakaryabaşından ayrılırken gözlerimi kapattığımda

Mevlana'nın şu dizeleri geldi aklıma

Hergün bir yerden göçmek ne iyi /

Hergün bir yere konmak ne güzel /

Bulanmadan, donmadan akmak ne hoş..

size bunları yazarken pc kucağımda otobüste uyuya kalmıştım bile

..

rüya gibi bir gün geçirmiştım ..

e hani ben rüya görmeyenlerdendim?

kimbilir belki tüm bunlar bir rüyaydı

hoşçakalın tekrar görüşmek üzere..

“Kalitemiz, Standartımızdır.”
Sakarya

1948..

www.akdassilah.com

f /akdassilah f /akdasarms i /akdasarms e info@akdassilah.com - satis@akdassilah.com

Sema Gür SÜSLÜLERİN HİKAYESİ

Merhaba öncelikle kendimi tanıtarak başlamalıyım sanırım. Ben Sema Gür.1973 Bandırma doğumluyum.1997 yılından beri Amerikan Koleji'nde tarih öğretmenliği yapıyorum.4 yıllık bisikletli yaşamın içindeyim.

Ediřhan Eren

Etkinliğin tanıtımı:

SÜSLÜ KADINLAR BİSİKLET TURU, yılda bir yapılmasını planladığım bir bisiklet ve kadın etkinliğidir. Tur bir dikkat çekme eylemidir. İlk tur 22 Eylül 2013 Pazar, ikincisi 21 Eylül 2014'te yapıldı. Bu yıl 20 Eylül 2015'te yaptık. Bu yıl da 25 Eylül 2016'da gerçekleştirdik. Eş zamanlı olarak 27 şehir de turumuzu gerçekleştirdi.

Bu tura İzmir kadınları şık kıyafetleri ve süsledikleri bisikletleriyle geliyorlar. Herhangi bir parti veya bisiklet grubu simgesi taşınmamasına özen gösteriyoruz. Tüm bisikletli İzmir kadınları katılabilir. Şartımız şık ve elbiseli olmak, bisikleti süslemek ve şaşkın şaşkın bakanlara el sallayıp gülümsemek.

Çikiş noktası ve amacımız:

Kendi yaşamışlığımdan yola çıkarak bu tur fikrini ortaya attım. Ben yaklaşık 38 yaşında bisiklete binmeyi öğrendim. İlk başladığım zamanlarda bana yardımcı olan yakın arkadaşlarım olmasaydı cesaret edip de bisikletimle yollara çıkmazdım. Ben de İzmir kadınlarına cesaret vermek istedim. Çevremde 38 yaşımdan sonra nasıl cesaret edip de turlara gittiğimi, bu yaştan sonra nasıl uzun turlara gittiğimi soran çok kadın oldu. Çoğu insandan duyduğum ise, bisikletlerinin balkonda, bodrumda çürümüş olduğuydu... Beni cesaretlendiren arkadaşlarım vardı, o zaman evlerinden bisikletlerini çıkarıp kadınları yollara dökecek bir şey yapmam gerektiğini düşündüm. Bisiklete binmeyi az bilen kadınlar da varolan turların erkek egemen tavrından yakınıyordu. Onları cesaretlendirecek bir hareket yapabileceğimi düşündüm.

Ben “KADIN SOKAĞA ÇIKARSA DÜNYANIN DEĞİŞECEĞİNE” inanıyorum.

Kadın sokağa çıkar bisiklete binerse, çocuğu da biner. Onlar bisiklete binerse evin babası da biner... Neden bisiklet? Bisiklet özgürlüğün simgesidir. Türkiye kadınlarının özgürlük simgesi neden bisiklet olmasın? İstedğim kıyafetle, istediğim zaman bisikletimle sokağa çıkabilmeliyim. İnsanlar bu görüntüye alışmalı. Bu hareketin başlatılabileceği en uygun şehir de İzmir...

Kısaca amacımız; kadının özgür duruşunu göstermek, erkek egemen toplumda bisiklet, özgürlük ve kadın temasına dikkat çekmek, bisikletin bir ulaşım aracı olduğunu, günlük kıyafetle de binilebileceğini vurgulamak, daha çok insanın bisiklete binmesini sağlamak, bisikletliler çoğaldıkça bisiklet yolları ile ilgili yaptırımın artmasını sağlamak, bisiklet kazalarına dikkat çekmek, araç trafiğine alternatif bir düşünce yaratmak, çevreci ve sessiz bir ulaşım aracını topluma düşündürmek. Bu bir farkındalık etkinliğidir.

Neden Eylül sonları?

Çünkü Avrupa Hareketlilik Haftası kapsamında “Otomobilsiz Kentler Günü”ne dikkat çekmek istedik.

Eleştirildiğimiz nokta?

Erkek bisikletçiler tarafından “ayırıcı” olarak nitelendirildi. Destekleyenler de oldu ancak rahatsız edici söylemler de duyduk. Biz “pozitif ayrımcılık” yapıyoruz. Feminist bir hareket değiliz. Siyasi bir yanımız varsa o da “kadının özgür duruşu”dur. Bir erkeğin yönlendirmesi ve izni olmadan, dilediğimiz gibi bisikletimizle ya da bisikletsiz sosyal yaşama karışmaktır duruşumuz....

Biz kadın bisikletçiler diğer zamanlarda turlara, formamızla, uygun kıyafetimizle kadın erkek bir arada gidiyoruz zaten. Amacımız bisiklete hep süslü binilmesi değil ki. Bisiklet günlük hayatımızın bir parçası olabilir. “Günlük kıyafetimizle ya da elbisemizle de binebiliriz” kısmını göstermek istedik. İzmir’deki tüm bisiklet eylemleri kadın-erkek bir arada yapılıyor. Çoğuna katılıyoruz. Biz ayrımcı değiliz...

Süslü Kadınlar Bisiklet Turu amacına ulaştı mı? Turdan sonra neler oldu?

Biz bu etkinliğe kadın ve bisiklet olgusuna dikkat çekmek için başladık. Ancak büyük cümleler kurmadık. Bazen ufak ve yaratıcı bir hareket, büyük çılgınlardan daha etkili oluyormuş onu anladık. İlk tura yaklaşık 250 kadın, ikinci tura yaklaşık 500 kadın geldi. 2015 yılında yaklaşık 1000 kadın geldi.

25 Eylül 2016’da sadece İzmir’de 3 bin-4 bin bisikletli kadın eylemimize katıldı. 27 şehirde de başarılı bir şekilde turumuzu gönüllü arkadaşlarımız gerçekleştirdi.

Sadece Facebook üzerinden örgütledik insanları. Instagram ve twitter ile de destekledik. Sosyal medya hesaplarımızı Bisikletizm sayfasının kurucusu bisiklet gezgini ve yazarı Pınar Pinzuti açtı ve yönetti.

Turdan sonra hiç tanımadığımız kadınlar bize ulaştılar ve artık hayatlarına bisikleti dahil ettiklerini, kendi aralarında toplanıp turlar yaptıklarını paylaştı. Fotoğraf gönderdiler.

Türkiye’nin birçok şehriden bize bisikletli kadın fotoğrafı gelmeye başladı. Örneğin Ağrı’da bize ulaşan bir kadın cesaret edip orada tek başına yollarda bisikletle gezmeye başladı.

Bazı anneler çocuklarını da tura getirdi ve artık ailecek bisiklete bindiklerini söylediler.

8 Mart Kadınlar Günü’nde aracılığımızla yapılan bir etkinlikle yaklaşık 250 kadın bisiklete binmeyi öğrendi.

Medyanın ilgisi giderek büyüdü. Ulusal kanallarda canlı yayınlar yapıldı. Uluslararası basın ilgisini çekti. BBC haberlerine çıktık. Bu ilgi daha çok süslüye ulaşmamızı sağladı.

İzmir’in dünyaya tanıtımına katkıda bulunduk. Türkiye’nin batıya bakan yüzü olarak tanıtılmaya başladık. Bisiklet satışlarının arttığını gözlemledik. Daha çok kadının bisiklete ilgi duymasını sağladığımızı düşünüyoruz.

Şimdi İzmir’de ve diğer şehirlerde birçok kadın bisikletçi kendi sayfalarını açtılar, turlar yapıyorlar ve örgütleniyorlar. Bizler de Süslü Kadınlar Bisiklet Turu sayfalarımızdan bu etkinlikleri duyuruyoruz ve destek oluyoruz.

Web sayfamız: www.suslukadinlarbisikletturu.com

İzzet Zhanja

BİLİKENİN AKSİNE

LAS VEGAS,

Yazan
Gazeteci Güntek ŞİMŞEK

Bilinenin aksine Las Vegas, aynı zamanda dünyanın önde gelen fuarlarına ev sahipliği yapan bir merkez. Kumarhaneleri ve yakın coğrafyasındaki turizm aktiviteleriyle de öne çıksa da iş dünyası için Las Vegas'ın esas anlamı fuarlardır. Her hafta bir fuara bazen aynı anda birden fazlasına ev sahipliği yapan çöldeki bu şehir, geçen hafta kısaca 'Shot Show' olarak anılan, The Shooting, Hunting and Outdoor Trade Show'u tarihindeki ikinci rekor katılımı ile ağırladı. Atıcılık, avcılık ve outdoor (açık alan) giyim, kuşam, aksesuarlarının sergilendiği fuar, otellerin merkezindeki Sands Expo Center'da yapıldı.

Bu fuarın hitap ettiği sektörün yıllık büyüklüğü ise takriben 8 milyar dolar. Vegas'ta yapılan fuarlar arasında ise beşinci büyük olanı. Dünyanın en büyük iş jeti fuarı da burada yapıldığı için büyüklüğün ne anlama geldiğini gayet iyi biliyorum. Şöyle anlatayım; İki gün boyunca silah fuarını dolaştım. Birçok stantta da yeterince zaman ayıramamış olamama rağmen, ayaklarıma karasular ininceye kadar gezdim, lakin yine de "Bitirdim" denemez.

Shot Show, ABD ve 100'den fazla ülkeden üreticileri, temsilcileri, alıcıları, satıcıları ve meraklıları bir araya getiriyor. Bu sene yaklaşık 67 bin kişiyi ağırladı. Ateşli silahlar, cephanes, optikler, dürbünler, outdoor

araçlar, avcılık, atıcılık malzemeleri ve her tür av sporu endüstrisi için bir nevi dünya kongresi gibi gerçekleşiyor. Bir ilginç bilgi daha vereyim: Son yıllarda kadınların da bu alana ilgileri artarak yükseliyormuş. Hatta kadınlar yadsınamaz şekilde bu pazarın önemli gücü olmaya başlamışlar. Dün paylaştığım üzere Türkiye'den Sarsılmaz Silah Sanayi AŞ de kadınlara yönelik renkli tabanca üretimini ilk burada sektöre tanıtmış.

Kadınlar özellikle kişisel ve ev korumada ateşli silahları tercih ettiği gibi avcılığa da yoğun ilgi gösteriyorlar. National Shooting Sports Foundation - Ulusal Atıcılık Sporları Kurumu pazarın yaklaşık yüzde 25'ini kadınların oluşturduğu yönünde bir istatistiki bilgi var.

Bu yıl fuara 150 yeni firma iştirak etmiş ki bu rakam 1.600'ü katılımcı şirket arasında fena sayılmaz. Türkiye'den Sarsılmaz ile birlikte 16 firma bu fuarda yer aldı. Ancak Sarsılmaz dışındakiler alt kattaki stantlarda ürünlerini sergilediler. Fuarın toplam sergi alanı ise 640 bin feetkare (metrekareye siz çevirin artık), ancak konfer-

Ustalık si

ans ve toplantı salonlarını basın odalarını da buna ilave etmek gerekiyor. Ayrıca Amerika ve dünyadan 2.500'ü aşkın da medya mensubu bu fuara kayıt yaptırmış. Shot Show esnasında seminerler, özel eğitimler, gösteriler ve tiyatrolara da yer verildi. Peki Las Vegas sadece bu fuar sebebiyle ne kadar gelir elde etmiş olabilir? Vegas'a gelenlerin oyun oynamaları hesaba katılmadan, sadece fuar sebebiyle yaptıkları harcamaların yaklaşık 90 milyon dolar olduğu belirtiliyor. Nasıl?

Fuarda öğrendiğin en ilginç bilgi neydi?' şeklinde sorusu olanları da cevaplayayım. Malum ABD, savunma sanayiinde dünyanın bir numarası. Doğal olarak tabanca/tüfek gibi ateşli silahlarda da teknoloji ve üretimde

olduğu gibi tüketimde de bir numara ve en büyük pazar. İşte böylesine bir ülkede Amerikan ordusuna ve polisine bırakın tabanca/tüfek satmayı, elbise, bot gibi ihalelerine bile girdiğinizde, karşınıza Amerikan savunma endüstrisini koruyan paketler karşınıza çıkıyor. Fiyat olarak çok avantajlı teklifler sunmanız yeterli değil. Mesela; Amerikan askerine bot satacaksınız. İhale şartnamesinde şöyle bir madde yer alıyor: 'Botun kauçuğu Amerikan malı olacaktır.'

Milli Savunma Bakanlığı, Savunma Sanayi Müsteşarlığı ve ihale yapan diğer kamu kurumlarının dikkatine...

QUE VADİS YA DA NEREYE GİDİP DURUN OTOMOBİL?!

İskender
ARUOBA

2. BÖLÜM

Geçen sayı'da Otomobili M.Ö. 5/6 yüzyıllarda icat edilen tekerlekten almış, 20.yüzyılın başına Henry Ford'un dünya'da ilk defa uygulanan "Yürüyen Bantta seri üretim" otomobili kadar getirmiştik.

Bu aralar çok moda olan "YERLİ MARKALI OTOMOBİL ÜRETİMİNİ" anlayabilmek ve başarabilmek için çok iyi "OTOMOBİL TARİHİ" bilmek gerek. Kimileri tarihle uğraşmayı "Amerika'yı yeniden keşfetmek" diye alıyor. Bu doğru değil; Eğer Ülkede Cumhurbaşkanının işaret ettiği gibi bir "YERLİ GLOBAL MARKA" yapılacaksa, bu iş "tarih bilmek" ile başlayacak. Başka türlü "Anadolu bezirganı" tavırları ile kendimizi kandırırız.

Teknoloji ve İnovasyon açısından bence Amerika/Avrupa ayırımı yapmamak gerek. Çünkü bahsi geçen insanların tümü aynı "temel kültüre" sahipler. Amerikalı dediginiz insanlar İspanyol, Hollandalı, İngiliz vs soyun-

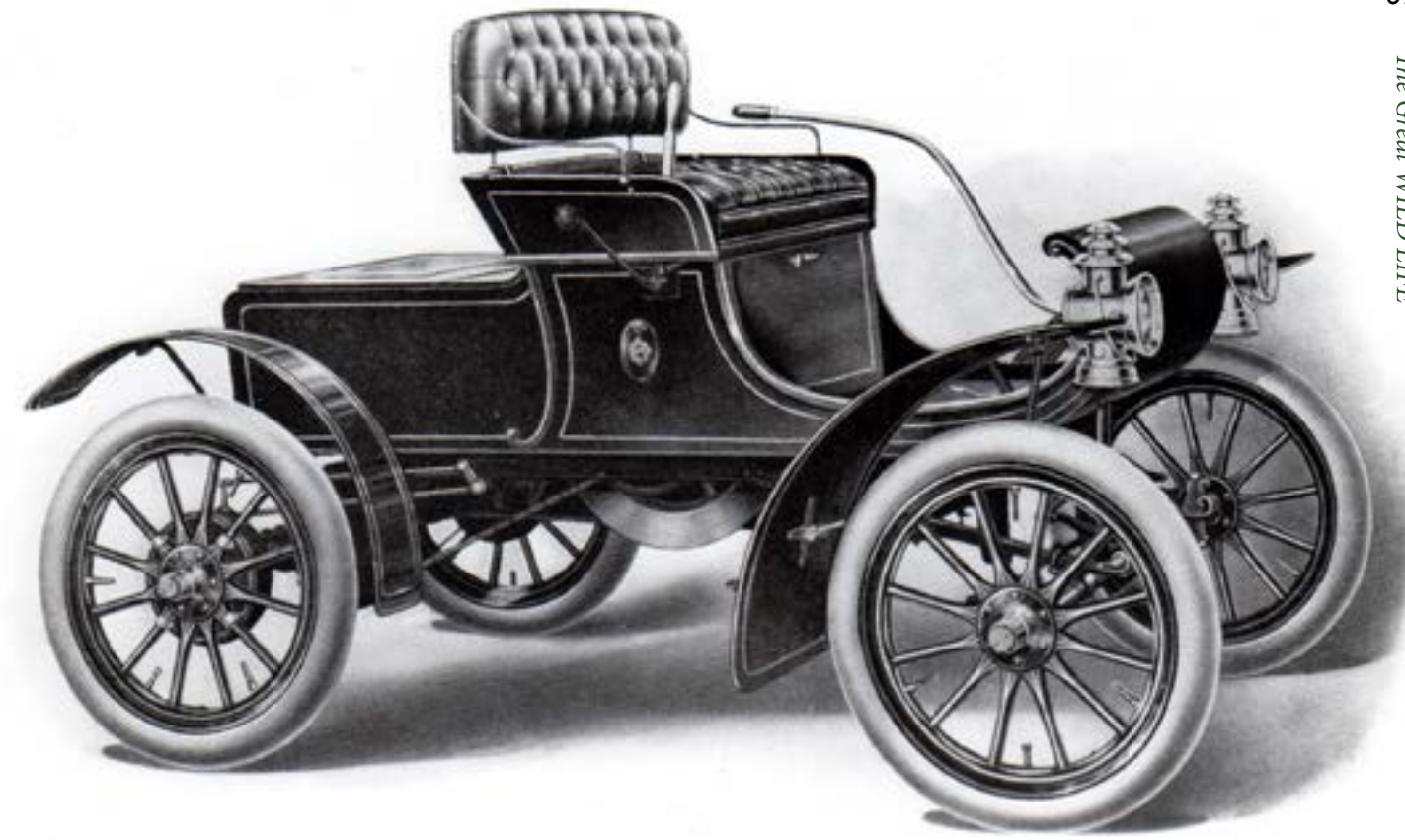
dan geliyorlar. Yani Avrupalılar.

Var olan Avrupa kültürünü yenedünya ya taşımışlar ve çok daha kalabalık bir "Millet" ve dolayısı ile Pazar oluşturabildikleri için içinden çıktıkları Avrupa'yı çeşitli dallarda geçebilmişler.

Otomobil gelişimi konusu da böyle aynen böyle oldu. 20 yüzyılın başına kadar otomobil gerek Avrupa da gerek Amerika'da teker teker el ile "iş bilen ustalar" tarafından yapıyordu. Hatta çoğunluk otomobil, at arabası gibi sipariş ile yapıyordu. Böyle olunca da "Otomobil" lüks, edinilmesi epey pahalı bir vasıta oluyordu.

Sektörün öncüleri otomobili daha geniş kitlelere yaymanın üretim sayısını arttırmak, bunun için ise ancak "üretim sisteminin" değişmesi gerektiğini fark ettiler. Bu fenomen aslında tesadüfen bulundu;

Bu yeni üretim sisteminin adı "Montaj hattı" idi.

OLDSMOBILE CURVED DASH RUNABOUT
BUILT FROM 1900 THROUGH 1904

SPECIFICATIONS

CAPACITY -- Two passengers.
WHEEL BASE -- 66 inches.
TREAD -- 55 inches.
FRAME -- Angle steel.
SPRINGS -- Oldsmobile side springs.
WHEELS -- 28-inch wood artillery.
TIRES -- 3-inch detachable.
MOTOR -- 5 x 6-inch 7 H. P. horizontal.
TRANSMISSION -- All-spur gear, two speeds forward and reverse.
FINISH -- Black with red trimming.

EQUIPMENT -- Complete set of tools and pair of large brass side lamps.
RADIATOR -- Copper disk.
CARBURETOR -- Oldsmobile.
IGNITION -- Jump spark.
STEERING GEAR -- Tiller.
DIFFERENTIAL -- Bevel-gear type.
BRAKES -- Differential and rear wheel.
WATER CAPACITY -- Five gallons.
CIRCULATION -- Gear pump.
GASOLINE CAPACITY -- Five gallons.

Ford Touring Car \$295

P. M. D. DETROIT
Starter and Demountable Wheel 600 Extra

OF all the times of the year when you need a Ford car, that time is NOW!

Wherever you live—in town or country—owning a Ford car helps you to get the most out of life.

Every day without a Ford means lost hours of healthy motoring pleasure.

The Ford gives you unlimited chance to get away into new surroundings every day—a picnic supper or a cool spin in the evening to enjoy the countryside or a visit with friends.

These advantages make for greater enjoyment of life—bring you rest and relaxation at a cost so low that it will surprise you.

By stimulating good health and efficiency, owning a Ford increases your earning power.

Buy your Ford now or start weekly payments on it.

Her türlü “Endüstriyel faaliyet” Başlangıçta “O” işi bilen ustalar tarafından her bir parçası ayrı ayrı yapılarak başka birilerine satılmasını ile başladı.

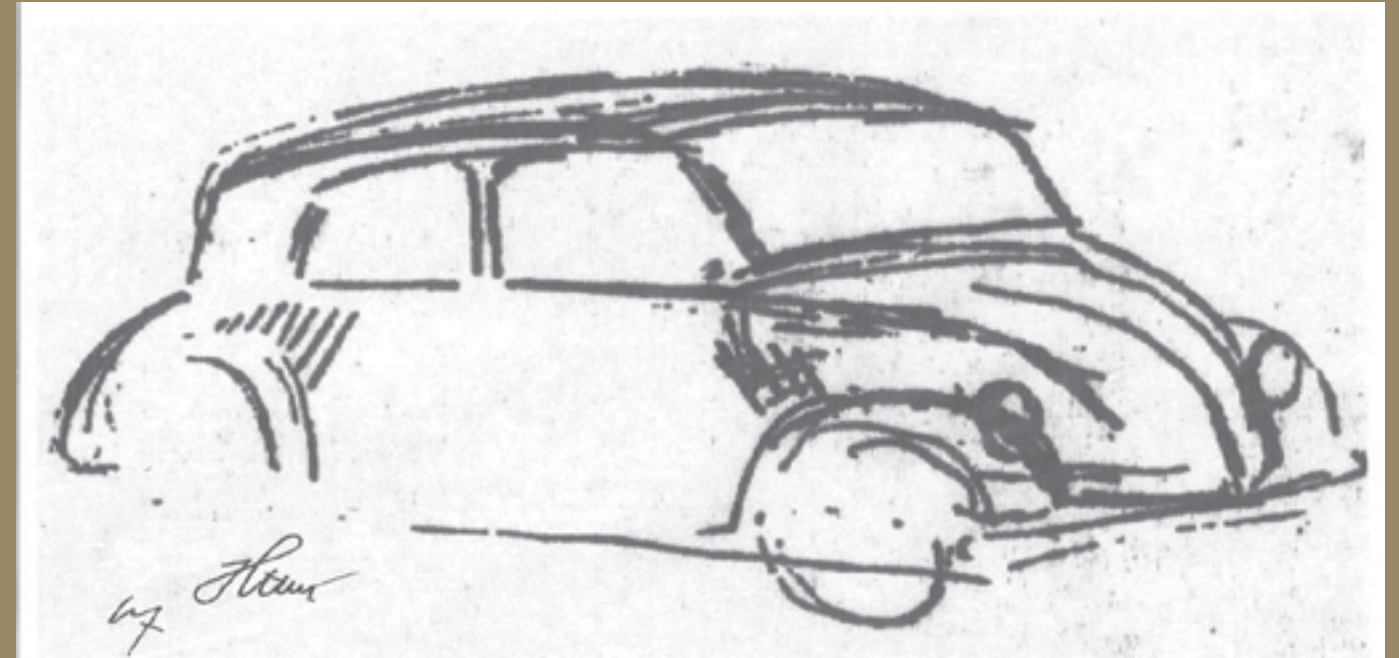
Mesela 17 yüzyıla kadar ateşli silah her biri ayrı ayrı üretiliyor, bozulup kırılırsa, kim yaptı ise ancak o tamir edebiliyordu. Avinyon’lu Fransız Honoré LeBlanc dünya da ilk defa tüfek imalatında “standart parça” üretmek fikrini ortaya attı ve böylece bozulan tüfeklere yedek parça alıp kendiniz de tamir edebilirdiniz.

Aslında aynı mantık 12 yüzyılda Venedik te gemi inşasında kullanılmaktaydı. Yani bir geminin karine-

si-gövdesi yapıldıktan sonra bir kanaldan yüzdürülerek Aynı parçaların aynı durma noktalarında takıldığı bir “montaj bandı” oluşturuluyordu. Bu sistem ile Venedik günde 1 gemiyi bitirebiliyor idi.

Otomobil endüstrisinde “Montaj Hattını” bulan Ransom E. Olds olmuştur. Kendisine bu “ilhamı veren” yer ise Şikago Mezbahasında et ayırma ve paketleme bölümü idi. İçeri alınıp kesilen hayvan bir ipli makara vasıtası ile çeşitli “ustaların” önünde duruyor, her usta (mesela) sadece pizola kısmını alıp, hayvanı bir sonraki “ustaya” ittiriyordu. Dakikalar içinde koca bir sığır paketli et ürünü haline geliyordu.

Ransom Olds, ilk defa bu sistemin tersini; yani her bir noktada bulunana parçaları birleştirerek otomo-

bili ortaya çıkardı. 1901’de Atölyede teker teker “iyi” (pahalı) ustalar ile 425 otomobil yapabilen Olds, Montaj Hattını kurduğu ilk yıl 1902’de 2500 otomobil yaparak Otomobil üretiminin en önemli gelişmesine imza atıyordu.

Hemen birkaç yıl sonra Henry Ford sistemi teknik olarak daha da geliştirerek –otomobilleri yürüten konveyör/bant üzerine koyarak belirli sürelerde yürüttü-meşhur “Tin Lizzie” adını verdiği “halk otomobilini”

üretti.

Bu otomobillerden yılda 2 milyon üretiliyor, 260 Dolarla satıyor, işçilere günde 5 dolar ücret veriyor ve epeyce de kar ediyor idi. Üstelik her işi yapabilen “pahalı usta” fenomeni bitmişti; sadece

“o” işi için eğitilmiş, ve yapa yapa ezberlemiş, basit işçi gerekiyordu

Adolf Hitler

Dr. Ferdinand Porsche

Böylelik ile “atölyelerde el ile, teker teker filanca ustanın –terziler gibi- yaptığı pahalı otomobillerden –seri üretim- ucuz, parçaları değişebilir, otomobillere geçilmiş oldu.

Bu sistem sadece “ucuz” otomobil üretmedi şüphesiz. Bugün hala elde üretilen Ferrari, Rolls Royce gibi, eksper ustaların yaptığı çok lüks ve pahalı otomobiller hala var, ancak Mercedes, BMW, vs gibi “seri üretim” lüks otomobiller de az değil.

Avrupa’nın “hareketli montaj hattına” kavuşmasını da Ford sağlamıştır. 1906’da Avrupa da satılmaya başlanan Ford Otomobilleri 1916’da İngiltere’de başlayarak Avrupa da da bu modern sistem ile üretilmeye başlandı. Hatta 1925’de İstanbul Karaköy’de bile bir montaj hattı kuruldu; Böylelikle ülkemizde ilk otomobil montaj fabrikası ve ilk gümrüksüz saha çalışmaya başladı. SKD (semi knocked down -yarı montajlı) otomobiller ve parçalar Avrupa’nın diğer fabrikalarından

ve daha çok İngiltere’den getirilerek İstanbul’da monte edilip hem Türkiye’ye hem komşu ülkelere satılıyordu.

Böylece Ford gibi bir zamanın finans bakımından da çok büyük olan bir kuruluşu bir bakıma Avrupalı üreticilerin de gözünü açmış oldu.

Bu dönemde artık otomobil “en büyük endüstri” payesini kazanmıştı. Bundan Siyasetçiler de yararlanacaktı şüphesiz. Önce 1933’de biraz da olay bir şekilde “Şansolye”(Federal Hükümet başkanı, Başbakan) seçilen Adolf Hitler Almanya da özellikle sosyal hassasiyetleri de olan bir yönetici olduğunu ispat için bir “halk arabası Volks wagen” üretimi istedi. Anne baba öne çocuklar arkaya oturabilecek, 120 km/saat yapabilecek, ve ekonomik olacaktı.

VOLKSWAGEN AG, 28 Mayıs 1937’de Berlin’de Hitler tarafından görevlendirme ile National Socialist Deutsche Arbeitsfront tarafından (Devlet yönetiminde işçi/iş birliği- sendikası.) Gesellschaft zur Vorbereitung des Deutschen Volkswagens mbH -GEZUVOR- (Alman Halk otomobilini hazırlayacak Şirket) adı ile kuruldu; Otomobilin “Artistik çizimini” Hitler bizzat kendisi yaptı; “Kraft durch Freude (Güç (aracılığı) ile sevinç)” “Haftada 5 mark biriktir, otomobilin olsun” reklam sloganlarını kendisi geliştirdi. 150.000 İşçi ilk ay sıraya girdi. Üretim ve Planlama işi FERDİNANT PORSCHE’YE verildi. Böylece 2015’de 10 milyon araç üretimi ile Dünyanın 2.inci markası böyle doğdu. Böylece Siyasi Lider-Halk için Otomobil ilişkisi fenomeni doğmuş oldu.

1939’da VW’dan sonra 1945’de 2.inci harp muzaffer General De Gaulle Renault 4’ü yaptırdı. Derken 1953’de General Franko SEAT’ın temellerini attı. 1958 de Mısırın kuvvetli adamı Cemal Abdülnasır Ramses’i yaptırdı. Sıra bize gelmişti; 1961’de Cemal Aga (Gürsel) DEVRİM’i; ilk Türk otomobilini yaptırdı. Ve son olarak ta General Park 1967’de Güney Kore de Hyundai’yi bir dev haline getirecek ilk adımı atmış oldu.

Dünya Endüstri arenasına, özellikle Binek Otomobili özelinde bakınca 2.inci harp hiç harp bitmiş gibi görünmüyor. Şirketler Dünya pazarlarına “Globalleşme” masalını anlatırken basiretli siyasetçiler Milli Otomobillerini yaptılar, yapmaya devam ediyorlar.

Bu Yöneticilerin Ortak özellikleri;

- Binek otomobili üretebilmenin tüm endüstri dallarındaki önemini kavramış olmaları
- Hükümetlerin kuvvetli ve kararlı oluşu
- Yabancı araç ile “Yerli” olamayacağını kavramış olmaları
- “Bürokratik davranışı bırakan” üst Yöneticilerin «İskender’in kördüğümü» vâri kararlar verebilmesi,
- Milli Endüstriyi geliştirecek olan «Yerli Binek Otomobili üretme riskini» doğrudan üstlenmeleri idi.

Yazı burada biterken fark ettim ki Toyota’yı Dünyanın lideri yapan “Virtual Production-Just on Time –tam zamanında sanal üretim-“ sistemini anlatmak gerekiyor, Yerli Otomobil konusu da var... O zaman 3.üncü “Que Vadis Otomobil” yazmak gerekiyor... Görüşmek üzere..

ENGELLİLER MERKEZİ

AFŞİN BELEDİYESİ EĞİTİM VE KÜLTÜR MERKEZİ

Amaç: Afşin'de yaşayan engelli kişilere ve ailelere eğitim, istihdam vs. konularında danışmanlık yaparak yönlendirmelerde bulunmak, engellilerin kendilerini geliştirmeleri ve mesleki hayatın yanı sıra sosyal hayata katılabilmeleri için kurslar açmak, seminerler düzenlemek, engellilerin hayatlarını kolaylaştıracak çalışmalar yapmak, projeler geliştirmek...

Amaçlanan Hizmetlerimiz;

1. Rehberlik ve danışmanlık hizmetleri
2. Psikolojik Destek Hizmetleri
3. Aile Ziyaretleri ve Aile Danışmanlığı
4. Eğitim destek Hizmetleri
5. Sosyal-Kültürel Hizmetler
6. Engelli Bireyler ve Aileler için Sosyal

Ortam Hazırlamak

7. Sportif Faaliyetler Düzenlemek
8. Beceri Geliştirme ve Meslek Kazandırmaya Yönelik Kurslar Açmak

1. Rehberlik Ve Danışma Hizmetleri

Merkeze şahsen ve telefonla ulaşan engelli bireylere veya ailelerine problemleri konusunda bilgilendirme, onları yönlendirme ve takibini yapmaktır. Bireylerin psikolojik, sosyal ve ekonomik sorunları saptanmakta ve sorunları çözümüne yönelik çalışmalar yapmaktır. Engellilerin sahip oldukları haklar konusunda onları bilgilendirmeye yönelik bir hizmettir. Ayrıca aralıklarla seminer programı düzenlenecektir. Bunlar;

- *Engelli Hakları Seminerleri
- *Görme Çocuklarda Erken Tanı Semineri
- *Engellilere Yönelik İş Başvurusu Yöntemleri Semineri
- *Engellilerde Davranış Değişikliği Oluştur-

ma Semineri

2. Psikolojik Destek Hizmetleri

Engelli bireylerin ve ailelerinin psikolojik olarak yaşadıkları bazı problemlerine yönelik bir hizmettir. Onların yaşadıkları stres, yalnızlık, temel yaşam olayları, topluma uyum problemleri, iletişim çatışmaları, aile problemleri gibi konularda onlara destek sağlamaya çalışmaktır.

3. Aile Ziyaretleri Ve Aile Danışmanlığı

Engelli bireylerin evlerine ziyaret ederek onların yaşam ortamlarını ailelerin yaşam kalitesini yerinde görmek bu anlamda merkez olarak onlara hangi alana yardımcı olacağımızı belirtmek

4. Eğitim Ve Destek Hizmetleri

Engelli bireyleri engel oranına göre sınıflandırarak belli kurslar açmak halk eğitim merkezi ile birlikte ortak çalışmak suretiyle engelli bireylere belli beceriler kazandırıp kurslar düzenleyip onlara sertifika sahibi yapmak böylelikle onlara iş olanağı sağlamak.

Kurslar, engellilere toplumsal yaşama katmak üretken hale getirmek, meslek edinme, iş olanakları yaratma konularında çalışmalar yapmak amacıyla düzenlenecektir. Kurslar beceri geliştirme ve meslek kazandırma olmak üzere iki şekilde gerçekleştirilecektir.

Bunlar;

- *Ahşap Boyama
- *Ebru Sanatı
- *Resim Yapma
- *Örgü Ve Kurdele İşi
- *Taki Tasarım İşi
- *Nikâh Şekeri Yapımı
- *Bilgisayar Öğrenimi
- *Okuma-Yazma Kursu
- *İşitme Engelliler İçin İşaret Dili Kursu
- *Protokol Ve Görgü Kuralları
- *Görme Engellilere Bağımsız Hareket

Etme Kursu

5. Sosyal Kültürel Hizmetler

Engellilerin topluma, toplumun engellilere bakış açısını daha duyarlı hale getirmek amacı ile beldemeze bağlı sosyal hizmet birimleri, hastane, iyileştirme merkezleri ve okullara ile ortaklaşa piknik, özel gün kutlamaları, eğlence ve konser programları, konferans, seminer programları düzenlemek

6. Engelli Bireyler Ve Aileler İçin Sosyal Ortam Hazırlamak

Engelli bireylerin aileleriyle eğlenceli vakit geçirecekleri bir sosyal ortam hazırlamaktır. Engelli bireylerin aileleriyle eğitici, öğretici oyunlar oynayacağı beraber vakit geçirecekleri ortam bulunmamaktadır. Bunun üzerine bir sosyal alan oluşturmaktayız. Merkezimiz bu yönde hizmete sunulmuştur. Artık engelli çocuklarımız ve aileleri ile birlikte çok güzel vakit geçirecekleri bir merkeze sahiptir.

7. Sportif Faaliyetler Düzenlemek

Spor yapmak insanı hem beden olarak hem de psikolojik olarak rahatlatan bir faaliyettir. Ayrıca iş disiplini sağlayan, mücadeleci ruh ve dostluk duygusu aşılayan yaşamsal bir faaliyettir. Sağlığın, fiziksel gücün, dayanaklığın, sosyal entegrasyonun ve psikolojik iyi olma halinin spor ile arttığından şüphe yoktur. Bu nedenle Engelli bireylerin belli guruplar oluşturularak sportif faaliyetlere yönlendirmek amaçlanmaktadır bu konuda spor salonlarıyla iş birliği içinde çalışılacaktır. İşitme engellilere yönelik futbol müsabakaları düzenlenecektir. Bunun yanında Bedensel engelliler için spor aletleri merkezimizde bulunmaktadır.

ULUSLARARASI FOLKLÖR YOLCULUĞUNDA 30 YIL

Yaşar KABA

(Harman Folklor Gençlik Ve Spor Kulübü) Harmanfolk Kultur Ve Festival Organizasyon

1987 yılından bu yana Türkiye de ve yurtdışında uluslararası Folklor – Müzik- Dans ve birçok aktiviteler yapan bir kültür organizasyonu. Ülkemizde birçok uluslararası organizasyonlar yaparak yurt dışından her yıl ülkemize yaklaşık 600 müzisyen-dansçı ve öğrencileri davet edip, aktiviteler yoluyla ülkemizin tanıtımını yapmaktadır. 1994 yılından bu yana Avrupa, Asya ve Amerika'da toplam 140 amatör, profesyonel, Türk gecesi, Türk haftası ve uluslararası kültür festivalleri düzenlemiştir.

GRUB

Türkiye'nin tüm yöre oyunlarını, uluslararası kültür aktivitelerini, otel organizasyonlarını, engelli aktiviteleri ve sporları, Doğa sporları ve yarışmaları, çocuk

ve spor organizasyonlarını başarıyla sergilemektedir.

Organizasyon her yıl Türkiye'nin çeşitli belediyelerinde uluslararası kültür festivalleri yapmakta. (XVII. İstanbul AVRASYA kültür festivali-IX. İSTANBUL Çocuk festivali- 58 AKŞEHİR Folklor festival-X.Antalya Kültür festivali, VI.İSTANBUL KORO yarışması ve festivali ve spor organizasyonları ve dans seminerleri yapmaktadır.

ÜYELİKLERİ

Kuruluş Yurt dışında UNESCO ve UNICEFF'e bağlı ve dünyada 3800 festival organizasyonu yapan ve Türkiye temsilciliğini organizasyon başkanı BULENT

UZUN' un yürüttüğü merkezi Avusturya da olan uluslararası Folklor organizasyonu 'I.O.V' üye , 'C.I.D' uluslararası kültür organizasyonları kuruluşuna üye , 'A.H.B' Amerika hars birliği kuruluşuna üyedir.

Merkezi FRANSA Paris şehrinde olan I.G.F uluslararası Folklor federasyonları başkanlığını TÜR-KİYE temsilcisi ve Başkanı Bülent UZUN I:G:F Dünya artistik dal başkanlığını yapmaktadır.

Ülkemizde Kültür bakanlığına, Gençlik ve Spor bakanlığına, Türkiye Halk oyunları federasyonuna, İstanbul halk oyunları dernekler birliğine, İstanbul Folklor Federasyonuna üyedir.

YURT DIŞI OTEL ORG.

- * 1993 Abudabi, Türk haftası (holiday inn)
- * 1994 Umman Türk günü
- * 1995 Hollanda 29 Ekim Türk gecesi
- * 1996-98 U.S.A. New York Türk haftası
- * 1997 Almanya Münih Türk günü
- * 1997 Fransa Metz Oryantal dans semineri
- * 2000 Kore dünya kupası Türk haftası

* 2002-2003-2004 Fransa ANNECY Türk haftası

* 2004 Yunanistan Türk dansı semineri

2005-2016 Fransa paris Türk haftası, Malta turizm fuarı, Tayvan Kültür fuarı, Israil Türk Haftası, Beyaz Rusya Eğitim ve dans semineri, Malezya eğitim seminerleri, Rusya sen petersburg Koro ve folklor yarışma organizasyonu.

KATILDIĞI YURT DISI AMATOR FESTİVALLER

- 1991 İTALYA (Lipari) Uluslararası Folklor Festivali
- 1992 FRANSA (Poitiers) Uluslararası Folklor Festivali
- BULGARİSTAN (Sofya) Uluslararası Folklor Festivali
- 1993 PORTEKİZ (Feria) Uluslararası Folklor Festivali
- BULGARİSTAN (Kazanlak)Uluslararası Folklor Festivali
- 1994 FRANSA (Hageuneu) Uluslararası Folklor Festivali
- FRANSA (Anneville) Uluslararası Folklor Festivali
- FİNLANDİYA (Turku) Uluslararası Folklor Festivali
- 1995 FRANSA (Saujen) Uluslararası Folklor Festivali

HOLLANDA (Utrech) Uluslararası Folklor Festivali

1996 U.S.A (New York) Türk Haftası

İNGİLTERE (Langollen) Uluslararası Müzik Festivali

MACARİSTAN (Eger) Uluslararası Folklor Festivali

FRANSA (Wie Sur Cere) Uluslararası Folklor Festivali

1997 U.S.A (NewYork) Türk Haftası, Dans Festivali

FRANSA (Angers) Uluslararası Folklor Festivali

ÇEK.CUM (Kostaleck) Uluslararası Folklor Festivali

ROMANYA (Piteshi) Uluslararası Folklor Festivali

1998 BULGARİSTAN (Kazanlak) Uluslararası Folklor Festivali

İNGİLTERE (Langollen) DÜNYA DÖRDÜNCÜLÜĞÜ

PORTEKİZ (Figerada Foz) Uluslararası Folklor Festivali

İSPANYA (Catalunya) Uluslararası Folklor Festivali

ÇEK.CUM (Brno) Uluslararası Folklor Festivali

1999 U.S.A (Branson) Silver Dolar City Folklor Festivali

FRANSA (Aramon) Uluslararası Folklor Festivali

İNGİLTERE (Langollen) Uluslararası Folklor Festivali

ÇEK.CUM (Sumperk) Uluslararası Folklor Festivali

2000 MEKODONYA (Ohrid) Balkan Festival

FRANSA (Fay-ı Billot) EN İYİ KOSTÜM ÖDÜLÜ

İSPANYA (Catalunya) Contonigros

İTALYA (Fivizzano) OTANTİK DÜNYA ŞAMPİYONU

2001 PORTEKİZ (Penova) Folklor Festivali

İTALYA (Vita) Sicilya Folklor Festivali

2002 Belgium (Houstrgen) Folklor Festivali

Hungary (Balaton) FESTIVAL CHAMPION

2003 Greece (Arta) Folklor Festivali

Holland (Schagen) Folklor Festivali

Germany (Siddinghaugen) Folklor Festivali

Sardegna (Milis) Folklor Festivali

Romenia (Cluj –Napoca) Çocuk Folklor Festivali

2004 Malta (Malta)Turizm FUARI

Greece (Stavros)Folklor Festivali

Portugal (figuare de foz) Folklor Festivali

Danmark (Vejle) Folklor Festivali

Portugal (Maiorca) Folklor Festivali

2005 Fransa (St.Maixen) Çocuk folklor festivali

İtalya (Penova) Folklor Festivali

Macaristan (Şarvar) Folklor Festivali

2006-2016 Yunanistan, İtalya, Fransa; Polonya, Macaristan, Litvanya, çek Cum, İspanya, Portekiz,

Rusya, Beyaz Rusya, Malezya, Tayvan festivallerine katılmıştır.

ÇALIŞTIRDIKLARI BRANŞLAR

Halk oyunları- halk müziği – modern dans –drama-bale-ritim

Sportif aktiviteler: futbol –basketbol –voleybol – hentbol- engelli aktiviteleri – uluslararası doğa aktiviteleri.

İstanbul gezileri – bilim turları – yurt içi – dışı kültür turları

ORGANIZASYON YAPTIKLARI OKULLAR

1997 amerika new york
koç lisesi
İngiltere llangollen
haydarpaşa anadolu lisesi
1998 ingiltere llangollen
maltepe sabiha gokcen a.m.l
2000 makedonya ohrid
bakirkoy ilk. Ogr
2001 portekiz penova
iskenderun makzume anadolu lis
2003 almanya welwerburg
iskenderun makzume anadolu
Romenya cluj
ankara gazi ilk ogr
2004 danimarka triangel
robert kolej
2005 fransa st. Maxien
kadikoy halil turkkan ilk ogr
2006 ingiltere llangollen
kadikoy halil turkkan (dunya 3.)
Amerika washinton
kadikoy erenkoy ilk. Öğr.
2008 kibris girne
kadikoy halil turkkan ilk ogr
Slovakya kezmarok
iskenderun mursaloglu lis.
İngiltere llangollen
antalya bileydi anadolu lis
2009 hollanda weert
kadikoy halil turkkan ilk ogr
2010 makedonya ohrid
kadikoy halil turkkan ilk ogr
Hollanda boswart
sultanbeyli lisesi
2011 makedonya ohrid
camlica ilk ogr
selimiye ilk.ogr
2012 italyam roma venedik
payas anadolu lis
kenan evren anadolu camlica ilk ogr.
2013 hırvatistan cretveniza
sultanbeyli lises-
camlica ilkogr.
Maltepe ml.
İspanya callela
istanbul anadolu lisesi
gebze ilçe mille egt.
Polonya-litvanya-letonya harmanfolk
kadikoy ilçe milli egt.
İspanya valensiya
kesan halk egt. Merkezi
2014 gürcistan batum
kadikoy ilçe öğretmenler grubu
İtalya pisa cup
futbol uskudar amerikan koleji
İtalya jesolo
istanbul anadolu lise
konya guzel sant. Lise
İtalya sicilya vita
ızlık – sultanbeyli lisesi

Dr. Ebru Nurluoğlu kimdir?

Uzmanlık alanları:

Verimlilik, Kişisel & Kurumsal İtibar, Sosyal Barış, Değişim, İklim Yönetimi, Liderlik Kendinden Kaçarken Yakaladım Seni / Mutluluk Kılavuzu” kitabının yazarıdır. Mutluluk ve hayattaki doyuma dair konuk konuşmacıdır.

Saint Benoit Fransız Lisesi’nden sonra Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji bölümünü bitirmiştir. Yüksek lisans tezini New York ve Yeditepe Üniversitesi’nde iş dünyası ve reklamcılık alanında gerçekleştirmiştir. Doktorasını İstanbul Üniversitesi’nde STK’lar üzerine hazırlamıştır.

Dr. Ebru Nurluoğlu bugüne kadar, farklı alanlarda çalışan pek çok üst düzey yöneticiye koçluk ve danışmanlık yapmış; binlerce kişiye eğitim vermiş; farklı ekiplerin verimlilik ve motivasyon odaklı takım koçluklarını üstlenmiştir. Kurum içi sosyal barış ve iklim yönetimi konusunda uzmandır. Şirket içi uyumsuzluklarda takımların barışmasında, mavi yaka ile beyaz yaka iletişim dengesini rol oynayan nadir uzmanlardandır.

Yönetici ve değişim koçudur. Dr. Nurluoğlu ile çalışan yöneticiler, yönetim şekillerinde ve kişisel davranış alışkanlıklarında yaptıkları yalın değişiklikler ile kısa sürede çalışanlarının kalbini kazanmada ve iş verimliliğini yükseltmede önemli adımlar atmışlardır.

Adler Central Europe Fakülte üyesi ve Adler International Learning Central Europe sertifikalı koçu olan Dr. Ebru Nurluoğlu; Institute for life Coaching Training, Adler, ORSC Örgüt - İlişki Sistemleri, Ralph Watson NLP Practitioner vb. koçluk programlarını tamamlamıştır. Koçlukta pek çok farklı sertifikanın sahibidir. Koçların mentoru olma yetkisini veren uluslararası sertifikasyona da hak kazanmıştır. Uluslararası Koçluk Federasyonu ICF üyesidir. 4500 saat üzeri profesyonel koçluğu bulunmaktadır.

Dr. Ebru Nurluoğlu, ağırlıklı olarak üst düzey yönetici, takım ve değişim koçluğu yapmaktadır. Nurluoğlu, yöneticilere; itibar yönetimi, kurumsal iletişim ve ilişki yönetimi, etkin liderlik, yönetim becerileri, kriz yönetimi vb. alanlarda danışmanlık da vermektedir.

Bir holdingte kurumsal iletişim başkan yardımcılığı dahil profesyonel yaşamda 30 yıla

yakın deneyimi olan Nurluoğlu; yöneticilik, kişisel gelişim, iletişim ve kriz yönetiminde ciddi bir uzmanlığa sahiptir; zirve ve konferanslara konuşmacı olarak katılmaktadır. Nurluoğlu’nun önemli bir başarısı şirket verimliliğini artırmak üzere kendi geliştirdiği “ilişki yönetimi ve iletişim anayasası” atölyeleridir. Şirket verimliliğini artırma iddiası taşıyan “Mutluluk Okulu” adlı bir konseptin de yaratıcısıdır.

Dr. Ebru Nurluoğlu, uzun yıllardır EnPR eğitim, danışmanlık ve koçluk şirketinin başındadır. Bireysel koçluk ve takım koçluğu hizmetlerinin yanı sıra liderlik, takım olma, IMC, sağlık iletişimi, medya ilişkileri, kişisel gelişim, sosyal sorumluluk, stres ve zaman yönetimi, zor insanlarla iletişim, imaj vb. eğitim programları sunmakta, danışmanlık hizmetlerini stratejik iletişim çözümlemeleriyle vermektedir. Dr. Ebru Nurluoğlu, kadar teknolojiden gıdaya, AB yatırımlarından havayollarına, sanat dünyasından sağlık yatırımlarına kadar uzanan geniş yelpazede pek çok şirketin danışmanlığı ile itibar yönetimini üstlenmiştir. Binlerce kişiye eğitim vermiştir. Stratejik planlama ve saha çalışmasında sayısız projeye (kriz, kişisel pr, iç iletişim, çalışan motivasyonu, itibar yönetimi vb.) imza atmıştır.

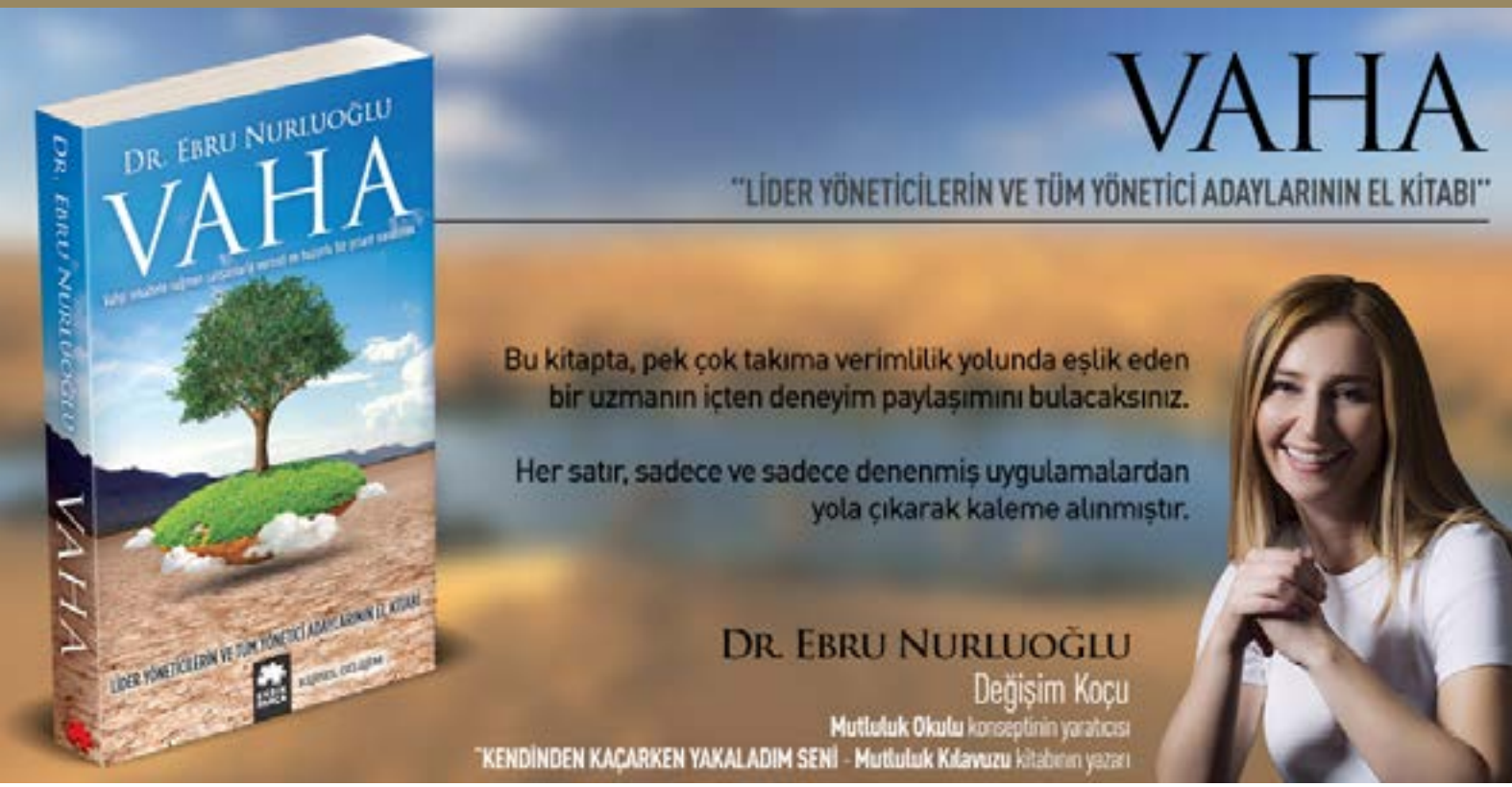
Dr. Ebru Nurluoğlu birçok üniversitede doktora ve lisans seviyesinde eğitim vermiştir. (BÜYEM (Boğaziçi Üniversitesi), İstanbul Akademisi, Galatasaray, Yeditepe, Doğu, Bahçeşehir ...) Öğrencileri yarışmalarda akademi ödülleri almıştır. Eğitim ve sağlık alanında hizmet veren Acil İhtiyaç Projesi Vakfı’nı (AİP) kurucusu ve yönetim kurulu başkanıdır. AİP Vakfı aracılığı ile Türkiye çapında farklı sosyal çalışmalarla binlerce kişinin ihtiyaçlarının karşılanmasında rol oynamaktadır.

Dr. Nurluoğlu’nun eğitimlerine katılan hemen herkes, onun öğretme tekniklerine olan hakimiyetine ve işine olan aşkına tanık olma fırsatını bulmaktadır. Koçluk çalışması yaptığı kişilerse, Dr. Nurluoğlu’nun kendileriyle paylaştığı tekniklerle iş ve özel yaşamlarında daha doyumlu ilişkilere, daha yapıcı iletişime ve bilinçli başarılarla kavuştuklarını ifade etmektedir. Koçluk çalışmalarını kendi hayatını da en iyi betimleyen insana değer, mutluluk, özgünlük değerleri ile pekiştirmektedir.

Ustalık bi

İŞ DÜNYASINDA BİR “VAHA”

Yönetici Koçu Dr. Ebru Nurluoğlu, yaratıcısı olduğu “Mutluluk Okulu” konseptinin ardından; iş ve iletişim dünyası perspektifinde “verimlilik ve çalışan memnuniyeti” çalışmalarına dair deneyimlerini kitaplaştırdı. “Vaha” ile şirket iletişimine farklı bir yönden yaklaşan Nurluoğlu, “iyi iletişim” patron, yönetici ve çalışan sorumluluğu ekseninde inceliyor; işte çalışan ve yönetici memnuniyeti ile elde edilen mutluluğa kapı aralıyor.

Ana uzmanlık alanları; “Verimlilik, Kişisel & Kurumsal İtibar, Sosyal Barış, Değişim, İklim Yönetimi ve Liderlik olan Dr. Ebru Nurluoğlu, bu kitabı yöneticiler ve tüm yönetici adayları için yazdı.

“Vaha”, içerdiği pratik önerilerle, yöneticilerin çalışanlarıyla birlikte iletişimsel verimlilik uygulamalarını tüm şirkete yaymaları için bir fırsat sunuyor. Nurluoğlu kitabında, verimli iletişim alışkanlığının ancak çalışan ve yönetici işbirliğiyle şirket kültürüne yerleşebileceğini somut kanıtlarla aktarıyor.

Yönetimde mutluluk kılavuzu

“Kitaptaki her satırı, her kelimeyi sadece ve sadece denenmiş uygulamalardan yola çıkarak kaleme aldım” diyen Dr. Ebru Nurluoğlu, Vaha’nın şirketlerin kurum kültürü ve felsefesinin çalışanlara nüfuz etmesi, departmanlar ve çalışanlar arasında sinerjinin artırılması ve verimli takım yaratılması ile performans artışında bir yol arkadaşı olabileceğini vurguluyor.

Şirketin sunduğu maaş ve diğer imkânlar karşılığında profesyonellere düşen sorumluluğun işini teknik olarak iyi bilmek kadar iletişim becerilerini geliştirmek ve takım ruhu ile hareket etmek olduğunu anlatan Vaha, sunduğu farklı deneyimler ile yönetim dünyasının başucu kitabı olmaya aday.

Amacınız, “şirketinin kurum kültürünü çalışanlara benimsetmek, departmanlar ve çalışanlar arasında

olumlu etkileşimi yükseltmek, daha verimli / performanslı bir takım yaratmak ise VAHA yöneticilere iyi bir yol arkadaşı olacaktır. Ama tek bir şartla, eğer siz de emek koyacaksınız...

Dr.Ebru Nurluoğlu kimdir?

Dr. Ebru Nurluoğlu ilk olarak kurucusu olduğu “Mutluluk Okulu”nu aynı kopsept üzerine kaleme aldığı, Kaçarken Yakaladım Seni / Mutluluk Kılavuzu” ile kitaplaştırdı. İş ve özel hayatta mutluluğun yöntemlerini farklı tecrübelerle paylaşan Nurluoğlu, ikinci kitabı “Vaha” ile yönetim dünyasında mutluluk için yeni bir kapı araladı.

Nurluoğlu, Saint Benoit Fransız Lisesi’nden sonra Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji bölümünü bitirdi. Yüksek lisans tezini New York ve Yeditepe Üniversitesi’nde iş dünyası ve reklamcılık alanında gerçekleştirdi. Doktorasını İstanbul Üniversitesi’nde STK’lar üzerine hazırladı.

Adler Central Europe Fakülte üyesi ve Adler International Learning Central Europe sertifikalı koçu olan Dr. Ebru Nurluoğlu; Institute for life Coaching Training, Adler, ORSC Örgüt - İlişki Sistemleri, Ralph Watson NLP Practitioner vb. koçluk programlarını tamamladı. Koçlukta pek çok farklı sertifikanın sahibi olan Nurluoğlu’nun ayrıca, koçların mentoru olma yetkisini veren uluslararası sertifikasyonu bulunuyor. Uluslararası Koçluk Federasyonu ICF üyesi olan Nurluoğlu’nun 4500 saat üzeri profesyonel koçluğu bulunmaktadır.

Farklı alanlarda çalışan pek çok üst düzey yöneticiye koçluk ve danışmanlık yapan Nurluoğlu, binlerce kişiye eğitim vererek, farklı ekiplerin verimlilik ve motivasyon odaklı takım koçluklarını üstlendi. Kurum içi sosyal barış ve iklim yönetimi konusunda da çalışan Nurluoğlu, şirket içi uyumsuzluklarda takımların barışmasında, mavi yaka ile beyaz yaka iletişim dengesi-

nin oluşturulmasında rol oynayan nadir uzmanlardan dır.

Dr. Ebru Nurluoğlu, ağırlıklı olarak üst düzey yönetici, takım ve değişim koçluğu yapmaktadır. Nurluoğlu, yöneticilere; itibar yönetimi, kurumsal iletişim ve ilişki yönetimi, etkin liderlik, yönetim becerileri, kriz yönetimi vb. alanlarda danışmanlık vermektedir.

Yönetici ve değişim koçu olan Dr. Nurluoğlu’nun çalışmalarıyla yöneticiler, yönetim şekillerinde ve kişisel davranış alışkanlıklarında yaptıkları yalın değişiklikler ile kısa sürede çalışanlarının kalbini kazanmada ve iş verimliliğini yükseltmede önemli adımlar atmıştır.

Bir holdingte kurumsal iletişim başkan yardımcılığı dahil profesyonel yaşamda 30 yıla yakın deneyimi olan Nurluoğlu; yöneticilik, kişisel gelişim, iletişim ve kriz yönetiminde ciddi bir uzmanlığa sahiptir; zirve ve konferanslara konuşmacı olarak katılmaktadır. Nurluoğlu’nun önemli bir başarısı şirket verimliliğini artırmak üzere kendi geliştirdiği “ilişki yönetimi ve iletişim anayasası” atölyeleridir. Şirket verimliliğini artırma iddiası taşıyan “Mutluluk Okulu” adlı konseptin de yaratıcısıdır.

Uzun yıllardır EnPR eğitim, danışmanlık ve koçluk şirketinin yönetiminde olan Nurluoğlu, Bireysel koçluk ve takım koçluğu hizmetlerinin yanı sıra liderlik, takım olma, IMC, sağlık iletişimi, medya ilişkileri, kişisel gelişim, sosyal sorumluluk, stres ve zaman yönetimi, zor insanlarla iletişim, imaj vb. eğitim programları sunmakta, danışmanlık hizmetlerini stratejik iletişim çözümlerleriyle vermektedir.

Dr. Ebru Nurluoğlu birçok üniversitede doktora ve lisans seviyesinde eğitim vermiş olan Nurluoğlu’nun, (BÜYEM -Boğaziçi Üniversitesi), İstanbul Akademi, Galatasaray, Yeditepe, Doğuş, Bahçeşehir ...) öğrencileri yarışmalarda akademi ödülleri almıştır. Eğitim ve sağlık alanında hizmet veren Acil İhtiyaç Projesi Vakfı’nı (AİP) kurucusu ve Yönetim Kurulu Başkanı olan Nurluoğlu, AİP Vakfı aracılığı ile Türkiye çapında farklı sosyal çalışmalarla binlerce kişinin ihtiyaçlarının karşılanması na katkı sağlamaktadır.

GÖRÜŞLER

• Gerek kurumsal, gerekse de bireysel düzeyde yaptığımız çalışmalarla hayatımıza değer Dr. Ebru Nurluoğlu’nu yürekten kutluyorum, bu kitapları yazarak hepimize ışık oluyor, yol gösteriyor.

Aytekinhan Yıldırıcı / Derindere Yönetim Kurulu Başkan Vekili

• Dr. Ebru Nurluoğlu donanım ve derinliğini son derece mütevazıca paylaşıyor, kurumumuzdaki tepe yöneticilerimize önemli destek verdi. Aynı anda mutlu ve verimli çalışılabilir için, kişisel sorumluluk alınmasına rehberlik eden; bilgisini cömertçe paylaşan; her adımda açık ve dürüst ilerleyen; dokunuşlarıyla fark yaratan; kişisel ve takım verimliliğinin tereddütsüz emanet edilebileceği bir uzman...

Figen Karatan / Odeabank İK Direktörü

• Ebru dinleme yetisi, profesyonelce soruları, yüksek sezgiselleri ile yöneticilere hızlı ilerleme sağlatan bir koç. Gerek farkındalığa, gerekse de kişilerin ve ekiplerin gündemlerindeki konulara olan katkısıyla, her şirketin ihtiyacı olan güvenilir bir yol arkadaşı.

Erim Taylanlar / NCell Telia Sonera YK Danışmanı

• Ebru’nun yazdığı ilk kitap bir harikaydı; şirkette pek çok insanın hayatına dokundu. Birileri spora, birileri kurslara kaydoldu... Bu yeni kitabında da şirketlerin yeni bir ufağa bakmalarını sağlayacağından eminim.

Seçil Kılıçoğlu / Group Bel İK Direktörü

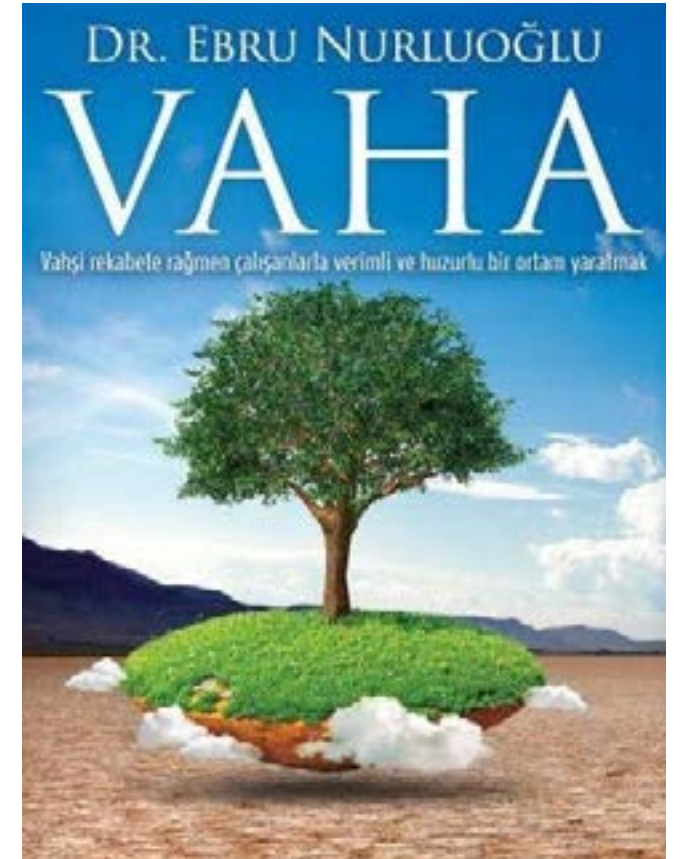
• Dr. Ebru Nurluoğlu, bizi kurum olarak yapmakta olduğumuz gündelik işlerden çekip, varlık ve mutluluk kaynaklarımızı görmeye ve deneyimlemeye davet eden, ailemizden bir üye. Yürümekte olduğumuz yolda şirket olarak ve birey olarak bizleri bir araya getiren ve birbirimizde var olan ışığı görmemizi sağlayan değerli bir yol arkadaşımız.

Gerçekleştirdiğimiz atölyeler ve eğitimler ile yaptıklarımızdan ziyade, varlığımızın ve oluşumuzun bize başarı getireceğini hatırlatan Ebru ile bugünümüz dünümüzden daha güzel olacak...

Ertuğrul GÜNAY / BekaertDeslee Avrupa Operasyon Direktörü

• Dr. Ebru Nurluoğlu, yüksek becerideki yöneticiler ve takımlarının birbirleriyle çekişmek / yarışmak yerine piyasayla yarışır hale gelmelerine müthiş katkı sağlayan çok bilinçli bir eğitmen ve danışman. Deneyimlerini anlattığı bu kitabın dörtte birini bile tam uygulayan bir yöneticinin takımının gelişimine oldukça ivme kazandıracağına inanıyorum.

Servet Taze / Şekerbank Genel Müdürü

OUTDOOR VE OTOMOBİL..

İskender
ARUOBA

Outdoor dergisinde Otomobil yazıp duruyorum.. Bazı dostlar Outdoor ve Otomobil “ne alaka??” diyorlar.. Siz o çok sevdiğiniz “Av” ve “Outdoor” uygulama alanına ne ile gidiyorsunuz? At arabası ?? Eşek sırtında!!?

İster Carnegie Hall’da konser’e, ister Ngoro Ngoro’da fotoğraf Safarisine gitseniz eninde sonunda bir Otomobile bineceksiniz? Dikkat ederseniz “Fotoğraf safarisi” dedim Av demedim; Yeri gelmişken nedenini söyleyeyim; İnsan belirli bir yaşa gelince Av da öldürdüğü hayvanlar için bir başka düşünmeye başlıyor da ondan; Neyse sizler devam edin, sıranız gelecek nasıl olsa...

Sizler gibi Outdoor’cular için 1980’lerde otomobil endüstrisi yeni bir segment yarattı; SUV yani Sports Utility Vehicle. Kimisi de Suburban Utility Vehicle der. Yani spor kullanım veya Banliyo kullanımı için vasıta. Utility nin tam Türkçe karşılığı yok. Onun için “kullanım” diyorum.

Kadınların çoğunluğunun otomobil ile pek ilişkisi yoktur. Onlara göre otomobiller “mavi” kırmızı” veya diye “beyaz” olarak ayrılırlar!. Ancak durum böyle değil şüphesiz.

İlk yıllarda otomobil kategorileri tamamen at arabasına uygun olarak imal ediliyordu.

Yani Benhur’un (Charlton Heston) Hippodromos’da (At meydanı) kullandığı 4 atlı “Chariot” (savaş arabası) veya The Stagecoach’da (posta arabası) Ringo Kid’in (John Wayne) arabayı Kızılderililerden kaçırdığı arabalar arasında birkaç bin sene var. Otomobillerde de durum aynı hale geldi.

Baştan küçük aile tipi otomobiller yapan şirketler ve büyük prestijli veya süratli spor otomobil yapan farklı markalar vardı. Bazı markalar geleneklerini bozmadılar Ferrari veya Rolls Royce 4 silindir dizel motorlu aile otomobili yapmağa kalkmadı. Ancak Kendi içlerinde “daha pahalı veya daha az pahalı” otomobiller yaptılar, yapıyorlar. Ancak Global markalar günümüzde nerede ise kendi markalarında bisiklet ve paten de yapacak.. Farklı tercihler ve kullanımlar için aynı marka farklı otomobiller var.

Başta Cip (JEEP) o tiplerden biri değildi. 1908 de JOHN WILLYS’in OHIO-ABD de kurduğu otomobil şirketinin 2.inci harbe hazırlanan ABD ordusunun 1938’de ihalesini kazanarak ürettiği “savaş otomobili” olarak imal edildi. Yani STW veya Cabriyo’su da yoktu; Sadece Jeep.

Hayata sadece bu gaye ile başlayıp, bugün tüm büyük markaların yaptığı bir “otomobil segmenti” haline dönüştü. (segment sözcüğünün tam Türkçe karşılığı yok, bizde de segment olarak kullanılıyor. Otomobil Tipi denilebilir) Büyük markaların Günümüzde “hemen her segment’te” otomobil yapmağa başlamalarının en güzel misali VW. Bu otomobil hayata küçük bir aile otomobili olarak başladı, bugün Dünyada ne “segmentte” otomobil varsa hepsini yapar hale geldi.

Dostlarım bana sık sık “hangi otomobil daha iyi?” diye sorarlar. Hemen söyleyeyim; hepsi aynı!! Sizlerin yani “otomobil müşterisinin” istekleri ihtiyaçları farklılaştı. Markalar da buna uygun otomobil yapmağa çalışıyorlar. Yani top sizde otomobili en çok ne yapmak için istediğinize siz karar vereceksiniz.

SUV de işte bu “yeni ihtiyaçtan” doğmuş bir “Tip”. İnsanlar şehir dışlarında veya dağda bayırda yaşarken ihtiyaçlarına göre yapılmış otomobiller; SUV’ler istiyorlar. Hatta bunlar da kendi aralarında segmentlere bölünmüş. Mini SUV var Mid-size, Full size olanları var. Yarım Kabin olanları var.

“Cip” alacak “OUTDOOR” okuyucularına tavsiyelerim ise şöyle olabilir. Temelde gayenizi iyi saptayın. Mesela kadınların çoğu Cip ister; çünkü onlar -büyük ve yüksek olduğu için- içinde kendilerini daha “korunaklı” hissederler. Onlar sakın 4 çeker almaya kalkmasın. Her “cip’in” sadece “iri ve yüksek” olanları var, hiçbir zaman kullanmayacakları 4 çeker özelliği için çok para verip 150 kiloluk extra bir kitleyi (arazi vites kutusu, akslar, 2.inci diferansiyel vs.) ömür boyu taşımasınlar. Aynı şey otomobili “sosyal statü sembolü” olarak alan şirket sahipleri veya “hiç kimseler” için geçerli değil.

Onlar arabadan ziyade paralarını göstermek için aldıkları için “en pahalısı” neyse onu alsınlar. Teknik özellikleri önemli değil; zaten anlamazlar...

Sahici “Outdoor’culara” tavsiyem ise şöyle; Öncelik ile yüksek ve altı korunaklı olanını (sumpguard-motor koruyucu) alsınlar. Birde Motoru dizel alsınlar çünkü daha hızlı değil daha “kuvvetli” otomobile ihtiyaçları var. (Benzinli motorların beygir gücü yüksek olur, ancak dizellerin “Tork’u-burkulma momenti-“ daha yüksek olur. Bozuk yolda, dağda taşa çamurda karda zaten hızlı gidemezsiniz, yani size beygirden çok “tork” gerekir.

Charleton Heston ve John Wayne’in farklı ihtiyaçları gibi...

A. Füsün OLGAÇ

Merhabalar,
Geldik Mart ve Nisan ayı vizyon takvimlerine,
Hepinizden buralarda verdiğim tarihlerdeki karışıklıklar için özür dilerim
Benim edindiğim takvim tarihleri sonrası filmlerini geri çeken veya vizyo-
na sokmayan birçok filinci olmuş..

Mart ve Nisan ayı tarihlerinde yine yeni yeniden karışıklıklar olur ise şim-
diden affola.. Bu iki ay vizyonda olacak filimler için oldukça hareketli, kimler ve
neler yok ki. Hani deriz ya tv lerde prime time diye aynen bu iki ay da sinemacılar
için prime month dediğimiz aylar.. Filmlere kah gülerек kah da ağlayarak doya
doya eşlik eder olacağız.. Bir sanatçı kolay yetişmiyor lütfen onları siyasi görüşleri
ile değil yaptıkları film ile değerlendirin.. Unutmayın ki iyi olmak kolaydır en zor
olan adil olmaktır.. Sevgisiz, sinemasız ve beni takipsiz kalmayın,

7 NİSAN 2017 İTİBARI İLE VİZYONUN EN İYİ İKİLİSİ

KERVAN 1915 ★★★★★

MURAT HAN / İPEK TUZCUOĞLU / İBRAHİM
KENDİRCİ / AYLİN MANUKYAN

Bu nedenle bir kavanoza su doldurup
onu kızı Suzan'a emanet eder.

Katırcı Salim göç ettirilecek bu insanları
Halep'e götürmek için ihaleye katılacaktır.

Ancak fitneci bir katırcı, onun özel ha-
yatını dedikodu konusu yaptığı için Salim ve
Ahmet, kafilenin arasına karışan Murat'ı ara-
maktadır.

Ahmet kovalamaca sırasında Suzan'ı
görür ve ondan etkilenir.

Suzan da Ahmet'ten etkilenir.

Salim tehcir edilecek olanları Murat
götürmesin diye ihalede elinden geleni yapar.
Salim ihaleyi kazanır ve kervan yola
çıkır.

Savaş, yolları tekinsizleştirmiştir.

Yol dağlara doğru yükseldikçe sıkıntı
artmakta; çocuklar, hamile kadınlar basıncın
azalması yüzünden istifa etmekte ve kulak
ağrısı çekmektedir.

Yağmur yağmaya başlar. Suzan çamur
patikadan kayar sürekli onu takip eden Ahmet,
kendini Suzan'ın ardından bırakır.

Sarmaş dolaş düşerken bir dal sayesinde
kurtulurlar ve atılan organla yukarı çıkarlar.

Suzan kendisine emanet edilen kavano-
zu düşürmüştür.

Suzan'ın annesi Hayganuş, hem kava-
nozun kırılmasına hem de bu duruma çok sinir-
lenir.

Kızının bir Müslüman gence olan ilgisi
karşısında olay çıkarır.

Katırcı Salim de emanetin teslim
alındığı gibi iadesi şartını bozabilecek bu duy-
gusalığı hoş göremez ve Ahmet'e çok sert
davranır.

İki tarafı baskıya rağmen, Ahmet ve Su-
zan duygularına gem vurmazlar.

Daha temkinli davranarak ilişkilerini
sürdürürler.

Yolculuk boyunca bazen iklim şart-
larından bazen yol şartlarından çeşitli zorluklar

yaşarlar.

Rutubetli bir bölgeden kuru ve sıcak bir
bölgeye yapılan yolculuk kadın ve çocukları zor
durumda bırakır. İhaleyi kazanamayan Murat,
onları yol boyunca adeta takip etmektedir.

Bazı yerlerde kafilе çetelerle karşılaşır.

Salim'in dirayeti sayesinde bu badirele-
rden kurtulurlar.

Ancak kafiledeki hamile kadınlardan
biri sorunlu bir doğum gerçekleştirir.

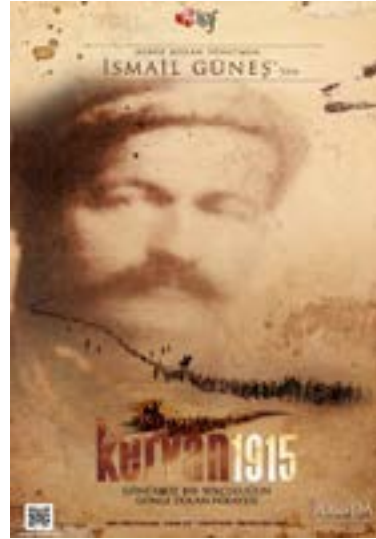
Bir yandan eşkıyalar bir yandan
hastalıklar kafiledekilerin direncini kırar.

Bu zorlu yolculuk herkesi yormuş,
sinirleri germiştir, şartlar her an aleyhlerine
işlemektedir.

Bütün bu güçlükler Salim'i yıldır-
mamaktadır ama hedefe ulaşmak gittikçe
güçleşmektedir.

Tüm bu debdebenin içinde Suzan ve
kafilе sorumlusu Ahmet'in arasında beklenme-
dik bir kıvılcım yükselecektir...

21 Nisan itibarı ile sinemalarda,

MUCİZE / WONDER ★★★★★

JULIA ROBERTS / OWEN WILSON

Yönetmenliğini Stephen Chbosky'nin üstlendiği film, R.J. Palacio'nun romanından
Steve Conrad tarafından senaryolaştırıldı.

Filmde başrollerde Julia Roberts ve Owen Wilson yer alırken çocuk oyuncu ise Jacob
Tremblay.

Filmin konusu;

Auggie Pullman (Owen Wilson) yaşıtı diğer çocuklardan biraz farklıdır.

Çünkü yüzünde ciddi bir deformasyon vardır.

Bu yüzden ilk öğrenim eğitimini 10 yaşına kadar evde annesi İsabel Pullman (Julia
Roberts) tarafından verildikten sonra artık okula gitme zamanı gelmiştir..

Auggie nin yüzünde ciddi bir deformasyon vardır.

Auggie diğer çocuklarla sıradan bir okula giderek, sıradan bir çocuk olduğunu
kanıtlamaya çalışır.

Esas güzelliğın insanın dışında değil de içinde olduğunu anlatır...

7 Nisan itibarı ile sinemalarda

2017 NİSAN VİZYON TAKVİMİ

07 Nisan

ATÇALI

Yönetmen: Hakan Şahin - Oyuncular: Gökhan Keser, Cemal
Hünel

BAMBAŞKA

Yönetmen: Bahadır Abşin - Oyuncular: Buse Sevindik, Birgül
Ulusoy

MUCİZE / WONDER

Yönetmen: Stephen Chbosky - Oyuncular: Julia Roberts, Jacob
Tremblay

SATANİC

Oyuncular: Sarah Hyland, Justin Chon

Şirinler 3: Kayıp Köy / SMURFS: THE LOST VILLAGE

Yönetmen: Kelly Asbury - Oyuncular: Demi Lovato, Julia Rob-
erts

SÜMELA'NIN ŞİFRESİ 3: CÜNYOR TEMEL

Yönetmen: Adem Kılıç - Oyuncular: Çetin Altay, Eren Hacısı-
lihoğlu

14 Nisan

11

Yönetmen: Can Varol - Oyuncular: Zeynep Gülay, Anıl Can
Yılar

Dehşet Odası / GREEN ROOM

Yönetmen: Jeremy Saulnier - Oyuncular: Anton Yelchin, Imo-
gen Poots

Hızlı ve Öfkeli 8 / THE FATE OF THE FURIOUS

Yönetmen: F. Gary Gray - Oyuncular: Vin Diesel, Dwayne
Johnson

THE AUTOPSY OF JANE DOE

Yönetmen: André Øvredal - Oyuncular: Emile Hirsch, Brian
Cox

YAŞAMAK GÜZEL ŞEY

Yönetmen: Müfit Can Saçınıtı - Oyuncular: Müfit Can Saçınıtı,
Yasemin Conka

21 Nisan

KERVAN 1915

Yönetmen: İsmail Güneş - Oyuncular: Murat Han, Ayşe Akın
KOLONYA CUMHURİYETİ

Yönetmen: Murat Kepez - Oyuncular: Çağlar Çorumlu, Uğur
Bilgin

SCARE CAMPAİGNE

Oyuncular: Meegan Warner, Olivia DeJonge

Son Macera / GOİNG İN STYLE

Yönetmen: Zach Braff - Oyuncular: Morgan Freeman, Michael
Caine

THE LOST CITY OF Z

Yönetmen: James Gray - Oyuncular: Charlie Hunnam, Sienna
Miller

28 Nisan

BİR ANNENİN FERYADI

Yönetmen: Atilla Gökbörü - Oyuncular: Rüzgar Memişoğlu,
Kerem Gökçer

Galaksinin Koruyucuları 2 / GUARDİANS OF THE GALAXY
VOL.2

Yönetmen: James Gunn (II) - Oyuncular: Chris Pratt, Zoe Sal-
dana

Gamba: Macera Çetesi / GAMBA: GANBA TO NAKAMATA-
CHİ

Yönetmen: Tomohiro Kawamura, Yoshihiro Komori - Oyuncu-
lar: Keiji Fujiwara, Shûichi Ikeda

LANET: EYVAH CİNLERİ

Yönetmen: Teoman Gündüz - Oyuncular: Sevcan Sini, Zahid
Çetinkaya

NEREDEN NEREYE

Yönetmen: Volkan Dönmez - Oyuncular: Sarp Levendoğlu,
İnan Ulaş Torun

TELL ME HOW I DİE

Yönetmen: D.J. Viola - Oyuncular: Nathan Kress, Virginia
Gardner

BEL AĞRILARI

Op.Dr Salih ŞENTÜRK

Omurgada 3 adet doğal kavis vardır. Bu kavisler sayesinde omurgamız, üzerine düşen yük miktarını en aza indirir ve esnek bir şekilde hareket etmemizi sağlar.

Bel bölgesi de 5 adet omur ve sakrum (sağrı) kemiğinden oluşur. Omurlar arasında da disk denilen yastıklar bulunur. Omurganın gövdemizden gelen yükü kalçaya ve bacaklara aktarma, postürümüzü (duruşumuzu) sağlama görevleri vardır. Gövdemize destek olarak dik durmamızı sağlarken, aynı zamanda her yöne eğilme hareketleri yapmamıza izin verir. Omurlar birbirine disk yastıkları ve faset eklemi denilen eklemler ile bağlıdır. Bu ana bağlantıların yanı sıra omurların çevresinde destek bağ ve kas dokusu sayesinde omurlar birbirine sıkıca bağlı halde durur. Tüm yapıları sağlıklı bir bel, ağrıya neden olmaz.

Bel ağrısı erişkinlerde çok yaygın görülen bir hastalıktır. Tüm erişkinlerin yaklaşık %80'i yaşamları boyunca en az bir kez bel ağrısı atağı geçirirler. Bel ağrısı travma, ağırlık kaldırma veya yapılan ters bir harekete bağlı oluşabilirken, bilinen bir neden olmadan da mey-

dana gelebilir. Ağrı aniden veya şiddeti giderek artan bir şekilde başlayabilir. Bel ağrısı derinden gelen bir sızı, yanma şeklinde olabilir. Bel ağrısına tek taraflı veya çift taraflı kalçaya veya uyluğa yansıyan ağrı da eşlik edebilir.

BEL AĞRISININ NEDENLERİ

Uzun süre aynı pozisyonda durmak belin en büyük düşmanıdır. Günlük hayatta bel mekaniğine uygun olmayan her yanlış hareket veya kötü duruş belde yıpranmaya neden olur.

En sık bel ağrısı nedeni disk kökenli ağrılardır. Yaşlanma ile beraber diskin içeriğinde su oranı azalır. Yapı değişikliğine bağlı çevreye yansıttığı yüklerin dağılımı değişir. Sonuç olarak küçük travmalar ile zayıflayan anulus fibrosus tabakasında yırtık oluşur. Tüm bu değişiklikler disk kaynaklı ağrıya yol açar. Diskin yapısındaki bozukluk bir bütün yapı olan omurga segmentinin

diğer yapılarında da bozulmaya yol açabilir. Bu durumda diğer yapılardan kaynaklı ağrı da gelişebilir. Bu süreç diskin kendini onarması ile sonuçlanabileceği gibi, iç tabakanın sinirlere doğru taşması şeklinde tanımlanabilecek disk hernisine ya da kemik yapının kuvvet dağılımındaki bozulmaya bağlı olarak yapı değişikliği göstermesinden dolayı lomber dar kanal veya bel kayması olarak tanımlanan hastalıklara yol açabilir.

Bel tutulması veya kas Spazmı ise genellikle beli destekleyen kasların veya bağların aşırı gerilmesi veya kopmasıyla oluşur. Vücudun buna cevabı ağrılı kas spazmıdır.

Mevsimsel ısı değişiklikleri, rüzgar ve hava akımı kas spazmını artırır.

Bel fitiği (disk hernisi) ise her iki bel omuru arasında yastık görevi yapan jölemsi kıkırdak dokunun kayması veya taşmasıdır. Diskin bu kayma sonucunda omurga kanalı içerisindeki omuriliğe veya sinir köklerine baskı yaparak bacağına vuran ağrıya neden olur. Öksürmekle, ıkınmakla, hapşırmakla bel ve bacak ağrısı artabilir. Hastaların çoğu yatak istirahati ve ilaç tedavisi ile şikâyetinden kurtulur. İleri derecelerdeki bası

durumlarında bacak kaslarında kuvvet kaybı, his kusuru, reflekslerde azalma, idrar tutamama gibi şikâyetler oluşabilir.

Omurga Kanalında Daralma; Omurilik ve sinirlerin geçtiği kanalların daralması, sinirlerin sıkışması ile oluşur. Özellikle ileri yaşlarda görülür. Belirli bir mesafe yürüdüktan sonra bacaklarda ağrı, uyuşma ve topallama ile kendini gösterir.

Omurlarda Kayma (Spondilolistezis) ; Bel omurlarının birbirlerinin üzerinden kaymasıyla karakterize “Spondilolistezis” de bel ağrısı sebebidir. Hareketle ağrı artar. Bununla birlikte eğrilikler (skolyoz), düzleşmeler (lordoz) , beldeki açıklıklar (spina bifida), fazla veya eksik bel omuru (lumbalizasyon- sakralizasyon) gibi omurganın şekil bozuklukları da bel ağrısına neden olabilir.

Gerilim, Stres, Sigara; Stres, bel ağrısını arttıran ve kronikleştiren en önemli sebeptir. Ekonomik, sosyal ve psikolojik sorunlar bel ağrısını artırır. Sigara içenlerde bel bölgesine giden damarlarda tıkanıklıklar olduğundan diskte harabiyet daha hızlı, kemikte iyileşme daha geç olur.

belli bir süre sonra, dokunun kendisini onarmasına bağlı olarak kendiliğinden geçer. Bel ağrılarının yaklaşık %50'si 2 hafta, %80'i 6 hafta içerisinde azalarak geçer. Bir kez bel ağrısı atağı geçiren kişilerin %30'unda bel ağrısı tekrarlayabilir ve kronikleşebilir. Altı hafta geçmesine rağmen geçmeyen bel ağrısı kronikleşmiş demektir.

Tedavi

Bel ağrıları, ilaç, cerrahi yöntem veya güncel cerrahi dışı tekniklerle tedavi edilebilir. Tedavinin şekli hastanın öyküsü, klinik muayene ve radyolojik tetkiklerle elde edilen verilerin değerlendirilmesi sonucu hekim tarafından belirlenir.

İlaç tedavisinde yatak istirahati ile birlikte, ağrı kesici, anti-enflamatuvar ve kas gevşetici ilaçlar kullanılır.

Akut ağrı atağında kısa süreli yatak istirahati, belin üzerine binen yükü azaltacağı için yararlıdır.

Neler yapılmalı;

Egzersiz ; Bel ve omurganın zayıf kaslarını güçlendirir. Mekanik yüklenmeyi azaltarak, hareket kabiliyetini artırır. Yanlış postürü ve duruşu düzeltir. Ağrıyı azaltır.

Duruşunuzu düzeltin; Sırtınızı ve belinizi düz tutun. Kötü duruş; sırttaki kamburluğu, beldeki içe çökmüklüğü artırır. Sık pozisyon değiştirin. Özellikle belin normal eğriliğini korumaya özen gösterin.

Ağır taşımayın; Taşıyacağınız yükleri eşit olarak her iki elinize bölün. Hareketlerinizi önceden planlayın. Asla ağır cisimleri kaldırmayın.

Belinizi zorlamayın; Yerden bir şey alırken eğilmeyin, dizlerinizi büküp çömelin. Belinizle değil bacaklarınızla yükü kaldırın. Ağırlığı mümkün olduğu kadar belinizden yukarı ve vücudunuza yakın tutun. Dönmeniz gerekiyorsa belinizle değil, vücudunuzla dönün.

Oturuşunuzu düzeltin; Ağır cisimleri çekmeyin, itmeyin ve yukarı doğru kaldırmayın. Koltuğa düzgün oturun. Gerekirse bel kıvrımınıza uyan yastıkla belinizi takviye edin (özellikle uzun süren uçak veya otobüs seyahatlerinde). Otururken sırtı düz tutun ve yaslanın.

Yatışınızı düzeltin; Yatarken sert ve ortopedik yatakları tercih edin. Salt yer ve tahta üzerine yatmak doğru değildir. Sırt üstü yatarken baldırlarınızın altına koyulacak küçük bir yastık sizi rahat ettirecektir.

Fazla Kilo belimizin taşıdığı yük miktarını artırdığı için sakıncalıdır.

Kireçlenme-Osteoartrit; yaşın ilerlemesi ile kemik yapıda, bağlarda ve disklerde yıpranma başlar. Kemik kalsiyum içeriğini kaybeder ve daha kolay kırılır. Bunu engellemek için vücut doğal tepki olarak bu yıpranmış dokuları kireçlendirir ve buraları hareketsiz kılmak ister. Oluşan yeni kemikçikler, kalsifiye olmuş (taşlaşmış) bağlar ve daralmış disk mesafeleri sinirlere baskı yaparak sırt, bel, bacak ve genel vücut ağrısına sebep olabilir.

Osteoporoz (Kemik Erimesi) ; Osteoporoz temel olarak kadın hastalığıdır. Kemiklerde boşluğa ve

yumuşamaya yol açarak kolay kırılmaya ve dolayısıyla ağrıya sebebiyet verir. Beslenmede kalsiyum ve D vitamini eksikliği, hareketsiz yaşam, erken menopoz, aşırı alkol tüketimi, sigara, uzun süreli kortikosteroid kullanımı osteoporoz riskini artırır.

Romatizma ; Vücudun bağışıklık sisteminin kendi öz hücrelerine savaş açması sonucu gelişir. Omurgadaki normal kemik ve kırıldak dokuları hasara uğrar. Romatoid Artrit, Ankilozan Spondilit gibi hastalıklar eklemlerde ağrı ve şişmeye sebebiyet verir ve günlük hareketi kısıtlar. Sabahları görülen eklem sertliği ve tutulmalar romatizmal hastalıklar için uyarıcıdır.

Bel ağrısı atağı, ağrı kaynağı neresi olursa olsun,

Yazan: Yasemin TEKİN ÜSTAY

DURMAKSIZIN XL ATIŞTIRMALIK

Biz çocukken günümüz çocukları kadar sık atıştırma tüketir miydik hatırlamıyorum. Ama çoğunlukla atıştırmağımız meyve olurdu onu hatırlıyorum ya da içine meyve doğranmış bir kâse yoğurt... o da yemek dışı bir saatte “acıktım” dediğimizde... Arada bir kek, kurabiye, pasta da yedik ama “yemekten sonra” diye bir kuralı vardı bu “abur cuburların.”

Bugün durum çok daha farklı: Bırakın kendimizin sağlıklı da olsa çocuğumuza mütemadiyen sunduğumuz “ara öğünleri,” bir de okulların, doktorların, öğretmenlerin ve hatta komşu teyzelerin çocuklarımıza verdiği atıştırma malıkları var ki her birinin pek de bir besin değeri olmamasına rağmen kalori değeri neredeyse bir öğün kadar. Futbol maçından sonra dağıtılan meyve suları ve krakerler, doktorun aşı ödülü olarak verdiği şekerler, her tür kutlamada sunulan üzeri boyalı kremalı cupcakeler, doğum günlerindeki şeker hamurlu pastalar, markette gezerken çocuğunuzun “ağzı oyalansın” diye eline tutuşturulan kurabiyeler...

Tüm bunlara gerek var mı gerçekten? Bunları yiyen çocuk eve geldiğinde, sağlıklı gıdalardan hazır-

lanmış gerçek bir “ana” öğün için kendini artık ne kadar aç hissedebilir? Sonuç: ucundan tırtıklanan ıspanak yemeği, rica minnet yenen 1.5-2 köfte ve benzerlerinden oluşan yarım kalmış bir tabak... Yani “XL” atıştırma malıkları “S” öğünler...

Daha Sağlıklı Atıştırma Fikirleri:

Yoğurt, Peynir, Ayrar

Meyve, Çiğ Sebze

Kuruyemiş, kuru meyve

Ev yapımı tatlı patates cipsi

Ev yapımı şekersiz dondurma

Daha Sağlıklı Seçimler

Atıştırma yemek demiyorum- sağlıklı gelişim için o da lazım, ya da sevdiği tatlılardan, kekelerden pastalardan mahrum kalsın da istemiyorum. Tabii ki çocuk olmanın doğasında bunlar da var ama çocuğumuzun tükettiği sağlıklı atıştırma malıklarının sıklığı ve miktarı bizim kontrolümüzde olmalı diyorum. Ona sağlıklı ile sağlıklı arasındaki farkı öğretmeli ve sağlıklı beslenme bilincini oturtmak için çaba harcamalıyız. Gerekirse okuluyla konuşup paketli gıda tüketim istemediğini, bu kadar şekerli gıdalar sunmaktan kaçındığını belirtmelisiniz. Örneğin, Gaziantep’teki Minik Eller Okulu bu konuda tüm memlekete örnek olacak velilere ve öğretmenlere sahip. Çocukları küçük yaştan itibaren sağlıklı beslemek adına velilerden gelen istek üzerine, okulun yiyecekleri özel olarak daha sağlıklı (az şekerli, az yağlı, daha çok sebze) atıştırma malıkları içerek şekilde hazırlanıyor ve okulda paketli hiçbir gıda sunulmuyor. Bunu yapan birkaç okul daha biliyorum ama çoğunlukla maalesef çocuk beslenmesine çok da özen göstermiyor. Bunu değiştirmek biz velilerin elinde... Tıpkı Minik Eller okulunda olduğu gibi.

Doktorunuzu, aşı hediyesi olarak şeker vermek yerine çıkartma hediye etmeye ikna etmek bu kadar zor olmamalı mesela. “Çocuğuma Şeker Verme Kampanyası” bu sebeple başlatıldı mesela, ayrıntıları internette araştırıp, siz de neler yapabileceğinize bakabilirsiniz. Aynı şekilde, komşu teyzeye kibarca çocuğunuza boyalı gıdalar vermekten kaçındığınızı söyleyebilirsiniz. Darılacağına takdir etmeyi o öğretilsin.

Daha uygun gördüğünüz atıştırma malıklarını çocuğunuzun yanında okuluna yollayabilirsiniz. Arkadaşları tarafından dışlanır korkusu duymayın, ben çoğu zaman arkadaşlarının da çocuğumun

beslenme çantasından yemek yemek istemelerine şahit oldum çünkü. Siz lezzetten ve eğlenceden ödün vermiyorsunuz, sadece şekeri azaltıyor, daha sağlıklı seçenekler sunuyorsunuz.

Az yese de, başka bir şey yemese de, ileride sağlıklı, kilosunu için bize teşekkür edecek çocuklar yetiştirmek bizim görevimiz. Üstelik bunun için lezzetten de çok ödün vermeden hazırlayabileceğiniz çok daha sağlıklı atıştırma malıkları da mevcut! Mesela birkaç fikir paylaşayım, benzer fikirler için Her Çocuk Ispanak Sevmez kitabından yararlanabilirsiniz.

İlla Kurabiye Derseniz, Hazır Tüketmek Yerine Daha Sağlıklı Evde Yapın:

Yulaf Şekersiz Kurabiye

Malzemeler:

125 gr tereyağı (8 yemek kaşığı) - oda sıcaklığında

¼ su bardağı bal

1 su bardağı yulaf

¾ su bardağı hindistancevizi rendesi

1 su bardağı un

½ çay kaşığı tuz

½ çay kaşığı karbonat

2 yemek kaşığı kaynar su

Hazırlanışı:

Fırınınızı 180 derecede ısıtın.

Bir sos tenceresinde, yağı ve balı beraber eritin.

Bu esnada, bir kapta, yulaf, Hindistan cevizi rendesi, un ve tuzu karıştırın.

2 yemek kaşığı kaynar suyun içine de karbonatı atıp karıştırın.

En son olarak tüm malzemeyi karıştırın ve kısaca yoğurun.

Tatlı Tuzlu Mısır Patlağı

Bir dahaki sefer, evde kuzen çocukları ile düzenlediğiniz sinema gecesi için mısır patlatacağınız zaman tuzu ve yağı biraz azaltıp, içerisine kuru meyve ve kuru yemiş katarak sunun. İlk anda yadırgasalar da, bir süre sonra, patlamış mısırın içinde kırmızı kırmızı onlara gülümseyen yaban mersinlerini aramaya başladıklarını göreceksiniz.

KARADAN VE DENİZDEN BİRELER LEZZET TARİFİ

KÂĞITTA BILDIRCIN KEBABI

MALZEMELER

4 kişilik
8 adet bildircin
2 çorba kaşığı tereyağı
tuz
bir tutam karabiber
250 gr taze mantar
1 bağ kıyılmış maydanoz
½ su bardağı et suyu
1 adet bütün yağlı kağıt -ortadan katlanıp kalp biçiminde kesilmiş

HAZIRLANIŞI

Mantarı birkaç su yıkayın ve bir kaba çıkarın, piyaz doğrayın. Bildircinleri sırtlarından yarıp yassıltın, tuzlayın, biberleyin. Dibi kalın bir tavaya bir kaşık tereyağını koyup kızdırın

, bildircinleri göğüslerinin üzerine tavaya yan yana koyun, hızlı ateşte üçer dakika alt üst kızartıp bir kaba çıkarın. Tavaya mantarı koyup iki üç dakika sote yapıp et suyunu ilave edin. 1-2 dakika ağır ağır kaynatıp ateşten alın. Maydanozu ve kalan tereyağını karıştırarak ilave edin. Kağıdı

açıp yağlayın, kağıdın kalp biçimi bir yarısının orta kısmına bildircinleri koyup üzerine mantarlı harcı dökün. Kağıdın diğer yarısını üzerine kapatıp hava almaması için kenarlarını dikkatlice kıvıra kıvıra kapatın. Büyükçe bir fırın tabağının altını yağlayın bildircinli kağıdı yırtmadan servis tabağına koyun ve hızlı ateşte fırında kağıt iyice kabarıp hafif renk alıncaya kadar birkaç dakika pişirip servis edin.

Malzemeler

- 4 adet orta boy uskumru
- 1 adet orta boy kuru soğan
- 8 adet cherry domates
- 1 adet orta boy limon
- 2 diş sarımsak
- 2 dal biberiye

Sosu için:

- 1 adet taze sıkılmış limon suyu
- 1 adet taze sıkılmış portakal suyu
- 5 yemek kaşığı zeytinyağı
- 1/2 tatlı kaşığı sumak
- 1 çay kaşığı taze çekilmiş tane karabiber
- 1 çay kaşığı tuz

Piştirme Önerisi

Defne yaprağı, kişniş tohumu gibi arzu ettiğiniz baharatları sos karışımına ekleyebilir, fırın tepsisinin ta-

banına ince bir kat patates döşeyebilirsiniz.

Nasıl Yapılır?

1. Uskumru balıklarını temizleyip bol suda durulayın. Fazla sularını kağıt havlu yardımıyla aldıktan sonra tepsiyeye dizin.

2. Kuru soğanı yarım ay şeklinde kesin. Uç kısımlarını kestığınız limonu ince ince dilimleyin. Sarımsakları ayıklayıp bütün olarak bırakın. Kuru soğan parçaları, sarımsak, çeri domates, biberiye ve limon dilimlerini fırın tepsisine alın.

3. Sos için taze sıkılmış limon ve portakal suyunu; zeytinyağı, sumak, taze çekilmiş tane karabiber ve tuzla karıştırdıktan sonra balıkların üzerine gezdirin.

4. Üzerini yağlı kağıtla kapatıp önceden ısıtılmış 200 derece fırında 20-25 dakika kadar pişirin. Hafif kızarmaları için; yağlı kağıdı kaldırıp 10-15 dakika daha pişirdikten sonra sevdiklerinizle paylaşın

KAÇ KİŞİLİK

4 adet

HAZIRLAMA SÜRESİ

20 dakika

PIŞİRME SÜRESİ

40 dakika

USKUMRU TAVA

Ustalık

EFFECTO

TÜRKİYE'DEKİ BALIK ÇEŞİTLERİ

1.BÖLÜM

ACIBALIK (*Rhodeus seiceus amarus*)

Trakya, Marmara ve Karadeniz'de ağır akışlı akarsular veya göllerde yaşar. Bitkiler ve küçük hayvancıklarla beslenir. Ortalama 5-6, en çok 9 santimetreye kadar büyür. Üreme devresi nisan-haziran arasındır. Dişisi uzun hortumuyla yumurtalarını bir midyenin içine ustaca bırakır. Erkek de spermlerini midyenin açılıp-kapanarak emdiği suya bırakarak yumurtaları döller. 2-3 haftada olgunlaşan yavrular, midyeyi terk eder. Böylece küçük cüsselerine rağmen emniyetli üreme tamamlanır.

AFANGUS (*Aphanius fasciatus*)

Ege ve Akdeniz'in sahillerine akan iç sularda yaşar. Çeşitli türleri ülkemizde yaygındır. Nehirlerin yavaş akıntılı veya durgun bölümlerinde yuvalanır. Boylan 5-6 santimetre olur. Acı ve tuzlu sulara da uyum gösterir. Kabuklular ve özellikle su yüzeyindeki sinek-böcek larvalarıyla beslenir. Bahar aylarında üremelerini yapıp, yumurtalarını su bitkilerinin üzerine bırakır. Akvaryum balığı olarak da yetiştirilir.

Pervane balığı da denir. Okyanuslar ve Akdeniz'in açıklarında uzun göçler yapmadan, bazen derinlerde, bazen de su yüzeyinde yan yatarak dolaşır. İyi yüzemeyen, hareketsiz bir balıktır. Deniz anaları, ahtapot, mürekkep balığı ve diğer balıklarla beslenir. 2,5-3 metre boydan 1,500 kil gramağırlığa erişip 20-25 yıl yaşayabilir. Bahardan yaz sonlarına kadar 300 milyona varan yumurta döker. Bu yumurtaların çoğu diğer balıklara yem olur. Eti lezzetsiz ve kötü kokulu olduğu için insan besini yönü ve ekonomik değeri yoktur.

AKYA (Lichia amia) Leerfish

Kuzu, çıplak, Leka ve İskender balığı olarak da anılır. Genelde 50-100 santimetre en çok 180 santimetre ve 60 kilogramağırlıkta olabilir. Yumuşakçalar, kabuklular ve küçük balıklarla beslenerek, dipte kıyılara yakın küçük sürüler halinde dolaşır. Canavar balıklardandır, çevresindeki balıkları yok edercesine yer. Geçmişte çok avlanılması nedeniyle neslinin tükenme tehlikesi vardır. Korunması gerekir.

ANKARA ÇAMURBALIĞI (Neomacheilus angorae)

Orta ve Doğu Anadolu'nun göl ve akarsularının çamurlu, kumlu ve sazlı zeminlerinde yayılış gösterir. Zeminlerden emdiği çamurlardan, küçük hayvanlar, böcekler ve larvaları seçerek beslenir. İsmi de oradan gelir. 6-7 santimetreye kadar büyüyebilir. Çok sığ suların yüksek ısısına dayanabilir. Mayıs-haziran arasında yapışkan yumurtalarını kıyılarının kumluk ve çakıllarına bırakır. Doğa dengesini korur.

AYNALI SAZAN (Cypnnus carpio) Carp

Pullu sazanın çıplak-çizgili ve aynalı sazan olarak adlandırılan yan türlerinin üretime en elverişli olanıdır. Kolay ürettiği için çeşitli yörelerde ve özellikle baraj göllerinde üretimi yapılmaktadır. Yaşam öyküsü pullu sazan gibidir. Ekonomik değeri çok yüksektir. Çeşitli ülkelerde yılda 200,000 ton sazan üretimi yapılmaktadır

Mezgit ve gelincikle aynı türdendir. Karadeniz'de yaygın, Ege'de az bulunur. Genelde 15-20, en çok 45-50 santimetre boyunda olur. Sahillerin 3-4 metreye kadar derinliklerindeki sığların kumlu, çakıllı ve yosunlu diplerinde, fazla göçler yapmadan yaşar. Balık yumurtaları, küçük balıklar ve karides gibi canlılarla beslenir. Üremelerini şubat-mayıs arasında, sahillere yakın yerlerde yapar. Mezgitle eş, beyaz ve lezzetli etiyle ekonomik değeri yüksektir.

BARBUNYA (Mullus barbatus)

Sıcak ve ılık denizlerin kumlu, çamurlu sahilllerinde 300 metreye varan derinliklerinde sürüler halinde yaşar. Ortalama 12-15 santimetreden en çok 40 santimetreye kadar büyür. Suyun ısı şartlarına göre derinlerden sahile, mevsimsel göçler yapar. 10 yıl yaşayabilir. Nisan-haziran arası 15-100,000 yumurta döker. Etinin lezzeti ve bol avlanmasıyla ekonomik değeri yüksektir.

BERBER BALIĞI (Anthias anthias)

Hani ailesinden bir balıktır. Sıcak ve ılıman denizlerin kayalık, çakıl ve bazen çamurlu bölgelerinde ve 50-300 metre derinliklerde yaşayan berber balığı, 25 santimetre uzunluğa erişebilir. Az bulunduğu için fazla ekonomik değeri yoktur. Denizlere renk güzelliği verir. Üremeleri diğer hani cinsi balıklar gibidir.

BERLAM (Merluccius merluccius)

İlk denizlerin orta sularında yaşar. Ege, Marmara ve Akdeniz'de yaygın, Karadeniz'de seyrek bulunur. Gündüzleri 80-300 metreye varan derin sulara, gezinip geceleri avlanmak için kıyılara ve yüze yaklaşır. Kolyoz, çaça, hamsi ve benzeri küçük balıklarla beslenir. En çok 80-100 santimetre boy ve 10 kilogram ağırlığa erişebilir. Mayıstan ağustosa kadar sahillere yakın yerlerde üremelerini yapar. Etinin lezzet ve kalitesi mezgitle eşittir. Taze olarak her mevsimde yendiği için ekonomik değeri yüksektir.

Genelde 30-50 santimetre uzunlukta ve 0.5-2 kilogram, en çok 3 kilogram ağırlıkta olur. Büyüklerine seyrek rastlanır. Oksijeni bol, hızlı akan nehirlerin berrak kum tabanlı bölümlerinde yaşar. Ülkemizin çeşitli yörelerinde türleri bulunur. Mayıs-haziran arasında üreme yapar ve 5,000-30,000 yumurta döker. Bu devresinde yumurtaları zehirlidir. Eti fazla değerli olmamakla beraber avcılığı yönünden değerli bir balıktır.

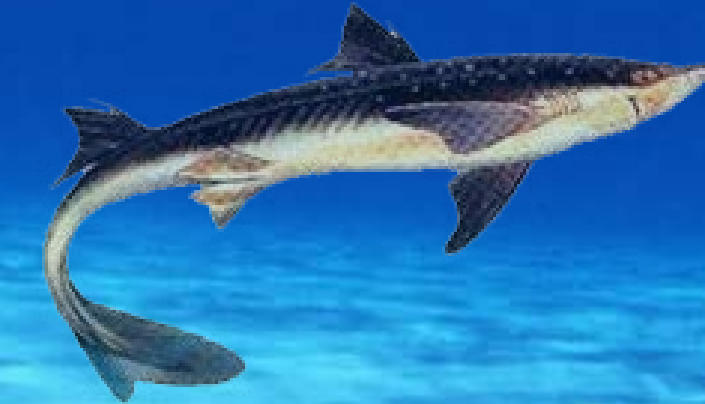
Güneydoğu'daki akarsu ve göllerin kumlu, çamurlu zemlerinde yaşayan, 20-30, en çok 45 santimetre boy ve 100-500 gram ağırlıkta olabilen bir yayın türüdür. Oldukça obur bir balıktır. Omurgasızlar, küçük balıklar, balık larvaları ve kurbağalar da dahil ne bulursa yer. Suların ısı şartlarına göre nisan-haziran arasında kumların içine yuva yapan dişi, yumurtalarını dökerek bunların oluşmasını bekler. Kılçıksız eti çok lezzetlidir. Ancak ekonomik değeri bölgeseldir.

Trakya ve Karadeniz Kıyılarına akan nehirlerde yaygındır. Boyları 12-18, en çok 22 santimetre olur. Acı suların taşlık veya sert kumlu zeminlerinde dolaşıp, nehirlerin içlerine girer. Yuva edindiği bölgeye çok bağlıdır, buraya zorla gelen balıklara saldırgan olur. Küçük kabuklular, balıklar ve yumuşakçalarla beslenir. Nisan-mayıs arası, dişiler yumurtalarını ince ipliklerle kumsallara yapıştırır. Erkekler de gözcülük eder. Eti lezzetli ve sağlığa yararlıdır. Ekonomik değeri bölgeseldir.

Sıcak ve ılık denizlerin 100 metrenin altındaki serin sularında tek başına yaşayan, boylan 4-5 metreden 10-15 metre ulaşan, omurgasızlar (mürekkap balığı, ahtapot, medusalar) ve sürü halindeki küçük balıkları yiyerek beslenen bir köpek balığı türüdür. Sıcak yaz günlerinde ağır hareketlerle su yüzeyinde yüzer. Rahatsız edilmezse saldırgan değildir. Açık denizlerde erkek tarafından döllenmiş dişiler, 8-14 arası canlı yavru doğurur. Başka ülkelerde yenilmesine rağmen yakalananlar, ülkemizde balık unu üretiminde kullanılır.

Sardalya-tirsi ailesindendir. Boyu 6-8 santimetre, Karadeniz'in batısında 13-15 santimetre olanlarına da rastlanır. Besinleri planktonlar ve balık yavrularıdır. Sürüler halinde yaşar. Mayıs-haziran arasında üreme yapar. Eti fazla lezzetli değildir. Bu nedenle özel avcılığı yapılmaz. Buna karşın denizlerde ekonomik değeri çok yüksek olan uskumru, palamut, torik gibi balıklar için yem değeri vardır. Kuzey Avrupa Ülkelerinde konservesi çeşitli isimlerle pazarlanır.

Gümüş türündendir. Fazla derin olmayan sahillerin sıcak ve ılıman sularında, kumlu veya çakıllı bölgelerde sürüler halinde ve balık yavruları, kabuklular ve yumuşakçalarla beslenerek yaşar. Suyun tuzluluk oranı ve oksijen değerine uyum gösterir. Bu nedenle göllerde bile yaşayabilir. Boyu 10-12, en çok 16-18 santimetre olabilir. Suların bölgesel sıcaklığına göre nisan-eylül arasında ürer. Beyaz ve çok lezzetli etiyle ekonomik değeri yüksektir.

Marmara ve Karadeniz'in akarsu ve göllerinde, bazı türleri de Ankara ve Kırşehir'de yaşar. Boyları ortalama 30-40 santimetreden 70 santimetre ve 3 kilogramdan 6 kilograama ulaşabilir. Kurtlar, böcekler ve yosunlarla beslenir. 10 yıl yaşayabilir. mayıs-haziran arası yaklaşık 100,000 yumurta ile üreme yapar. 1 kilogramın üstündekilerin eti lezzetlidir; küçükleri ise yem veya av bahğı olarak değerlidir.

Ege ve Akdeniz'in bu namı balığı, Marmara'da seyrek bulunur. Ortalama 25-35 santimetre boy ve 0.5-3 kilogram ağırlıkta, en çok 60 santimetre ve 6 kilogramda olabilir. Etçil bir balıktır. Kuvvetli çenesiyle küçük kabukluları, balıkları ve diğer hayvanları kolayca yer. Yaz devresinde sığlarda, kış aylarında da 35-40 metre derinliklerde yaşar. İki yaşın üstündekiler daha da derinlere iner. Üremeleri ekim-aralık aylarında olur; 100-150,000 yumurta döker. Eti çok lezzetlidir. Ayrıca üretim kültürüne uygunluğu nedeniyle ekonomik değeri çok yüksektir.

Karagöz ailesinden bir balıktır. Sarpan balığı da denir. Boyları 45 santimetre olabilir. Görüntüsü çok güzel fakat eti lezzetsizdir. Bu nedenle fazla ekonomik değer taşımaz. Marmara, Ege ve Akdeniz’de bol, Karadeniz’de seyrek rastlanır. Yaşam karakteri ve üremeleri, karagöz cinsi balıklarda olduğu gibidir.

Mırmır balığı da denir. Mercana göre vücudu daha uzundur. Genellikle Akdeniz’de bulunur ve en çok 30 santimetreye kadar büyür. Sığ suların bitkilerle örtülü taşlık, kayalık, kumluk bölgelerinde yaşar. Acı su bölgelerine de girer. Biyolojik yaşamı karagöz-mercan gibidir. Etinin lezzetli olmasına rağmen az bulunan ve sadece taze tüketilen bir balıktır.

Karadeniz, Marmara ve Kuzey Ege’ye kadar sularımızda rastlanan orkinos türlerinden biridir. Boyu ortalama 60-100 santimetre olur. Yemlendiği balık sürülerini önüne katarak Karadeniz’e çıkar ve orada sular ısınınca üreme yapar. Bu gidiş-gelişler Karadeniz ve Marmara’daki yerli balıkların doğal dengesini oluşturur. Etinin insan gıdası olarak çeşitli değerlendirilmesi ve avcılık yönüyle aşırı tüketimi, hem orkinos türünü hem de onunla akım sağlayan diğer balık türlerini tehlikeli olarak etkilemektedir.

Çoruh, Ege ve Konya Ereğlisi çevrelerinde dağ göllerinin soğuk, berrak ve temiz sularında yaşar. Zaman zaman nehirlere de girer. Bilimsel olarak dünyanın son buzul çağında dağ göllerinde kalıp, geliştiği teorisi vardır. Boyu 40-60 santimetreden 1 metreye; ağırlığı da 1-3 kilogramdan 14 kilograama olabilir. 3-4 yaşında olgunlaşıp göllerin buzla kaplandığı ekim-ocak aylarında yumurtalarını çakıllara bırakır. Dişileri yaklaşık 3,500 yumurta bırakır. Çok lezzetli etinin yanı sıra sertlik ve çevikliği ile avcılığı da değerlidir.

Karadeniz alabalığı, som balığı olarak da tanınır. Somon balığı ile hem akrabalığı, hem de benzerliği vardır. Bir türü de Akdeniz’de yaşar. Genelde 50-80 santimetre boy ve 3-7 kilogramağırlıktan, en çok 100 santimetre ve 25 kilograama erişenlerine rastlanır. Ömrünün bir kısmını denizde geçirdikten sonra üremek için nehirlere girer. Ağırlığına oranla 2,000-16,000 yumurta döker. Kuvvetli çenesi olan yırtıcı bir balıktır. Küçük balıklar ve kabuklularla beslenir. Eti çok lezzetli olduğu gibi, yumurtasından da kırmızı havyar elde edilir. Ekonomik değeri çok yüksektir.

Soğuk, temiz ve hızlı akıntılı nehirlerde çevresine bağlı olarak yaşar. Bölgesine kışkançtır, başka balıkların gelmesini istemez. Boyları 30-40, en çok 60 santimetre ve 0.5-2 kilogram ağırlıkta olabilir. Yumuşakçalar ve yavru balıklarla beslenir. Erkekleri 2, dişileri 3 yaşında olgunlaşıp ekim-ocak arasında yumurta bırakır. Zaman zaman akıntılara karşı 1.5-2 metre sıçrayarak yüzer. En değerli tatlı su balıklarından biridir. Lezzetli ve yararlı etile ekonomik değeri çok yüksektir.

Ülkemiz akarsularında çeşitli türleri yerine göre adlar alır. 5-6 yılda yavaş büyüyerek 12-20 santimetre boya ulaşır. Fazla hareket etmeden sualtında yatarak ömrünü geçirir. Nisan-haziranda 12 – 18° C sularda haftalık aralıklarla ürer; dişileri 1,000-3,000 yumurta verir. Eti lezzetlidir. Büyük balıkları avlamak için yem olarak da kullanılır.

Nehirlerin denizlere karışan acı su bölgelerinde veya akarsuların daha içerlerinde yaşayan bir pisi türüdür. Akdeniz’de fazla rastlanır. Az akıntılı suların kumsal diplerinde fazla hareket etmeden yaşar. Ortalama 25-30, en çok 50 santimetre boyda olur. Etçil bir balıktır. Bulunduğu bölgenin su ısısına göre değişik olarak şubat-mayıs arasında ürer ve 800,000 yumurta bırakır. Eti çok lezzetli ve ekonomik değeri yüksek bir balıktır.

TÜRKİYE'DE YASAYAN AV HAYVANLARI

KUŞLAR

Bağırtlak: Doğu, Güneydoğu ve Orta Anadolu'da yaşarlar. Karın altı siyah, göğsü bantlı, güvercinden iri bir kuştur. Koruma altına alınmış olan benekli bağırtlak dışında avlanmaları belli zamanlarda serbesttir.

Bıldırcın: Boyu 17-20 cm civarında küçük bir av kuşu olup otlak ve yaylalarda yaşarlar. Avı belli zamanlarda serbesttir.

Çil: Yurdumuzda Ege, Trakya, İç ve Doğu Anadolu Bölgeleri'nde yaşarlar. Keklikten küçük, boz gri renklidirler. Koruma altına alındığından avlanması yasaktır.

Flamingo: Tuzlu ve acı göllerde yaşarlar. Çok uzun

bacaklara ve boyna sahiptirler. Kanatları pembe renkte olup uçları siyahtır. Avlanmaları yasaktır.

Huş Horozu: Yurdumuzda Kaçkarlar, Artvin ormanları ve nadiren Pasof'ta yaşarlar. Erkeği siyah renkli, kuyruğu çatal ve yana kavislidir. Nesli tükenmek üzere olup avlanmaları yasaktır.

Keklik: Yurdumuzun her yerinde rastlanılan kuşlar olup boyu 30-35 cm civarındadır. Koruma altına alınmış olan çil keklik dışında avı belli zamanlarda serbesttir.

Kuşu: Göçmen bir kuş türü olmaları nedeniyle yurdumuzun belli yörelerinde kuluçkaya yatarlar. Uzun

boyunlu, beyaz, oldukça iri bir kuştur. Avlanmaları yasaktır.

Kum Kekliği: Göğsü benekli, kanat tüyleri mor bantlı, çilden daha küçük bir kuştur. Gözlerinin üzerinde ince sürmeleri bulunur. Dişileri boz renklidir. Avlanmaları belli zamanlarda serbesttir.

Mezgeldek: Toygiller cinsinden nadir rastlanan, boyu 40-45 cm civarında olan ve çayırarda yaşayan bir kuştur. Avlanması yasaktır.

Sülün: Batı ve Orta Karadeniz'de, Marmara'nın belli yörelerinde yaşarlar. Kızıl kahverengi tüyleri, koyu yeşil başı ve uzun kuyruğu bulunan bir kuş olup boyu 53-

85 cm arasındadır. Avı yasaktır.

Toy: Geniş düzlüklerde sürüler hâlinde yaşayan ve nadir rastlanan kuşlardır. Av kuşlarının en irilerinden olup boyu (75-105 cm) oldukça uzundur. Nesilleri azalmıştır ve avlanmaları yasaktır.

Telli Turna: Turnadan küçüktürler. Başlarında bir serpuş, göğüslerinden sarkan tüyleri bulunur. Göçmen kuşlardan olup avlanmaları yasaktır.

Turaç: Akdeniz ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin çalılık ve tarlalık alanlarında rastlanır. Erkeği siyah renkli ve göğsü beyaz benekli olup boyu 35 cm'dir. Avlanmaları yasaktır.

Turna: Boyun ve bacakları uzun, gri renkte, iri göçmen kuşlardır. Yurdumuzun bazı bölgelerinde kuluçkaya yatarlar. Avlanmaları yasaktır.

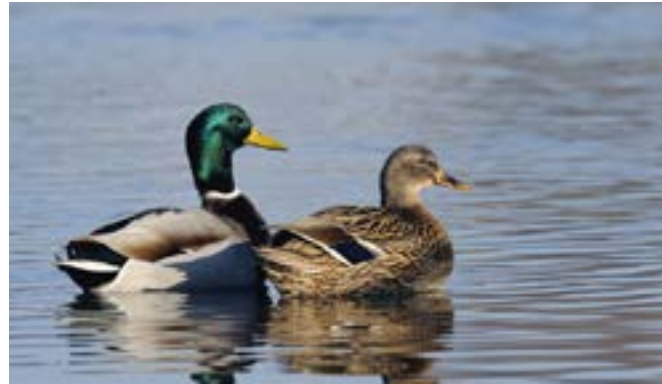
Ürkeklik: Yurdumuzda, Doğu Toroslar, Kuzeydoğu ve Doğu Anadolu dağlarının yüksek ve sarp kısımlarında yaşarlar. Koruma altına alındığından avı yasaktır.

Yaban Kazları: Yurdumuzda birçok kaz türüne rastlanır. Boz kaz yerli, diğerleri göçmendirler. Hepsi göl ve bataklıklarda yaşarlar. Koruma altına alınmış olan tarla kazı, küçük tarla kazı, küçük sakarca (nesli tükenmek üzeredir), boz kaz, ak yanaklı kaz, yosun kazı, Sibirya kazı, Nil kazı dışında avlanmaları belli zamanlarda serbesttir.

Yaban Ördekleri: Genellikle göçmen olup kışı yurdumuzun göl ve bataklıklarında geçirerek bir kısmı kuluçkaya yatar. Bazı türleri dışında avlanmaları belli zamanlarda serbesttir.

Alageyik: Akdeniz Bölgesi'ndeki ormanlarda yaşarlar. Sayıları oldukça azalmış olup geyikten daha küçüktürler. Uzunluğu 130-165 cm, ağırlığı 75-135 kg, yaşam süresi 12-18 yıldır.

Boz Ayı: Ormanlarda ve sarp dağlarda yaşarlar ve yırtıcıların en irisidirler. Av turizmi dışında avı yasak olup ömrü 30-40 yıldır.

MEMELİLER

Ceylan: Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde Urfa çevresinde yaşarlar. Karacadan daha küçüktür. Erkeklerde yukarı ve geriye doğru kıvrık boynuzlar bulunur. Avı yasak olup ömrü 15-18 yıldır.

Çakal: Sürüler halinde dolaşan, kurttan küçük bir hayvan olup avı serbesttir. Yaşam süresi 12-15 yıldır.

Geyik: Karışık ve sık ormanlarda yaşarlar. Erkeklerde büyük çatalı boynuzlar vardır. Uzunluğu 165-250 cm, ağırlığı 150-250 kg, ömrü 12-15 yıldır. Avı yasaktır.

Karaca: Baltalık ormanlarda yaşarlar. Geyiklerin en küçükleri olup erkeklerde kısa çatalı boynuzlar bulunur. Uzunluğu 93-135 cm, ağırlığı 18-30 kg, ömrü 15 yıldır. Avı yasaktır.

Karakulak: Batı, Güney ve Güneydoğu Anadolu'da yaşarlar. Ağaçsız bölgeleri ve yarı kurak iklimleri severler. Ömrü 15-18 yıl olup avı yasaktır.

Kurt: Bütün bölgelerde yaşarlar. Köpek görünümünde yırtıcı ve güçlü bir hayvandır. Uzunluğu 90-120 cm, ağırlığı 30-50 kg, ömrü 14-16 yıldır. Avı serbesttir.

Pars: Kedigillerin en irisi olup nadir rastlanan etobur hayvanlardandır. Anadolu parsi olarak bilinen türe uzun zamandır rastlanmamaktadır. Uzunluğu 110-150 cm, ağırlığı 55-80 kg, ömrü 16-22 yıldır. Avı yasaktır.

Porsuk: Ormanlık ve kayalık bölgelerde yaşarlar. Kısa bacaklı iri hayvanlardır. Avı yasaktır.

Sansar: Yurdumuzda kaya sansarı ve ağaç sansarı türlerine rastlanır. Kedi büyüklüğünde olup uzun kuyrukları vardır. Belli zamanlarda avlanmaları serbesttir.

Saz Kedisi: Akarsu ve göl kenarlarında, sazlık, dikenlik ve çalılık yerlerde yaşamayı severler. Orta boyda köpek büyüklüğündedirler. Kuyrukları küt kısa olup etobur hayvanlardır. Avı yasaktır.

Sırtlan: Ege, Akdeniz ve Güneydoğu Anadolu Bölgeleri'nde nadiren rastlanır. Ense ve omuzlarında sert yeleler bulunur. Uzunluğu 110-120 cm; ağırlığı 25-35 kg, ömrü 12-15 yıldır. Avı belli zamanlarda serbesttir.

Su Samuru: Akarsu, göl kenarı ve bataklıklarda yaşarlar. Uzunluğu 65-85 cm, ömrü 15 yıldır. Avı yasaktır.

Tavşan: Anadolu'nun her bölgesinde birçok türüne rastlanabilir. Avlanmaları belli zamanlarda serbesttir.

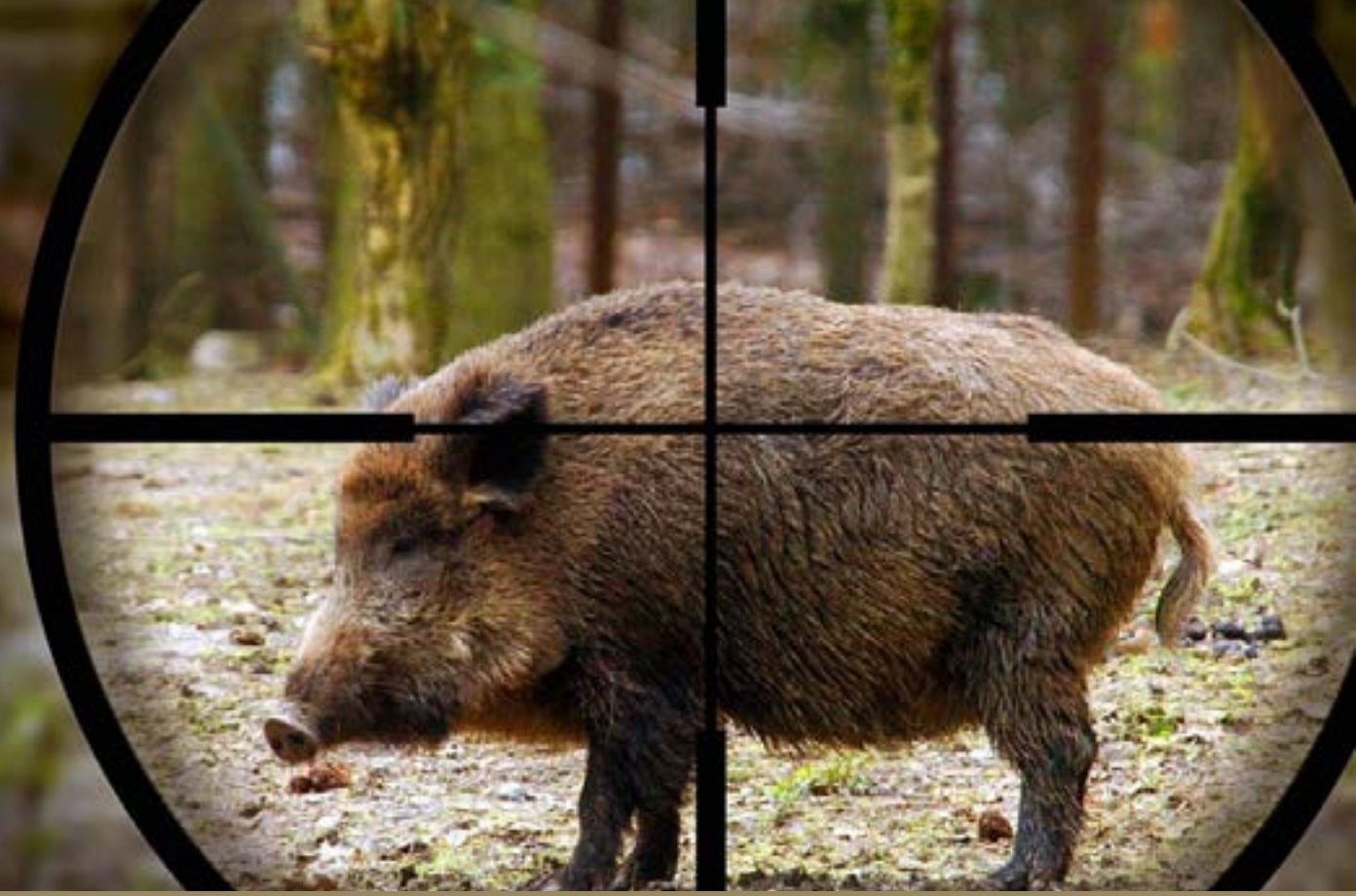
Tilki: Anadolu'nun her bölgesinde rastlanabilir. Kısa bacaklı ve uzun kuyrukludurlar. Avlanmaları belli zamanlarda serbesttir.

Yaban Domuzu: Bütün bölgelerde yaşarlar. Ağırlığı 150-250 kg, ömrü 20 yıldır. Avı serbesttir.

Yaban Keçisi: Erkeklerin boynuzları yukarı kıvrık ve büyük, dişilerin ise boynuzları kısadır. Kayalık bölgelerde yaşarlar. Uzunluğu 130-180 cm, ömrü 15-18 yıldır. Avı yasaktır.

Yaban Kedisi: Evcil ev kedisinden daha iridir. Ormanlarda ve ağaçlık yerlerde yaşar. Avı yasaktır.

Aygün BAŞAR

Cephanelikte Domuz Postası

Yıl 1989, mevkii Aydın ili Baltaköy Cephaneliği. Bölge köylüsü tarımla iştigal ediyor ama gelin görün ki kimse evine bir çuval ne buğday götürebiliyor ne arpa nede Mısır.

Baltaköy her türlü tarıma uygun geniş bir ovanın içersinde yer alan bir köy olmakla beraber, aynı zamanda küçük bir müfrenzin kontrol ettiği küçük bir cephanelik arazisine ev sahipliği yapmakta. Bu cephanelikise bölgede ki tek ağaçlık ve yaklaşık sayıları 100'ü bulan Yaban Domuzunun yaşam alanı olmuş.

Nöbete giden asker, domuzların şerrinden korkup, nöbetten karargaha dönemez, bulunduğu noktada sabahı bekler hale gelmiş. Cephaneliğin içersinde silah sıkmak yasak olması nedeniyle de bu yaban hayvanlarıyla beraber yaşamak zorunda kalmışlar.

Domuzlar işi o kadar abartmışlar ki, askerlere diş şaklatıp saldıracak gibi hamleler yapmaya hatta asker kovalamaya başlamışlar. Tabii bu sıkıntılar bir süre sonra yüksek rütbeli komutanlara ulaşınca çözüm olarak Cephaneliğe ünimok araçlar tahsis edilip bu vasıtaların nöbet noktalarına ulaşabilmesi içinde bitki örtüsünün içersinde yollar açılmış.

Nöbet noktalarına araçlarla taşınan askerlerin sıkıntıları hafiflemiş ama ektiği ürününü henüz yeşilken domuzlara kaptıran Köylünün problemleri artarak devam etmiş...

Akşamları hava kararır kararmaz Cephanelikten çıkan domuzlar bir güzel ovaya yayılıp Köylüye ait, ekilmiş ,ne var ne yok talan ettikten sonra sabaha karşı tekrar askeri mıntıkaya girip yatmaları ve güvenliklerini de nöbetçilere yani Askerlere yaptırmaları nedeniyle de nekadar zeki bir hayvan ırkı olduklarını kanıtlamışlar...!

Baltaköy'ün o zamanki muhtarı her kapıyı çalmış, her merciye başvurmuş ne yazık ki derdine derman bulamadığı gibi domuzların sayıları da çığ gibi artıp çoğalmış.

Askerlerle yaşayarak insandan korkmaz hale gelen bu iri kıyım hayvanlara bulaşmaktan korkan köylü halkı ise makus talihine küsmüş ve tarla ekmek alışkanlıklarından vaz geçmişler.

O günlerdeki Aydın İli, askerlik şubesi başkanı bir Albay ve aynı zamanda da bir Avcı..

Cephanelikteki domuz sürüsünün hikayesini biliyor ve köylülere verdiği zararlar nedeniyle bir av organi-

zasyonu yapmaya karar vermiş.

Gerekli mercilerden gerekli izinleri aldıktan sonra Aydın İli çevresindeki bütün İl ve İlçe Avcılar Klüp'lerinden birer ikişer avcıyı bu ortak ava çağırmaya karar vermiş. Kuşadası'ndan bu organizasyona Bozkurt Ağbi, Sönmez Ağbi ve Ben olmak üzere üç kişi katıldık.

DOMUZ TATBİKATIMI BİRADER

Bir sonbahar gününün de avlanılmasına karar verilen avyerine sabahleyin belirtilen saatte gittik..

Elinde avcılarının listesi olan bir nöbetçi tek tek kimlik kontrolü yaparak avcıları içeriye aldı. Silahlarımız, tezkerelerimiz ve seri numaralar dikkatlice kontrol edilip, Albayımızın avcıları topladığı alana ulaştık.. Burada çok enteresan bir görüntü ile karşı karşıyaydık.

Bildiğimiz okul Kara tahtasına Cephaneliğin bir krokisi çizilmiş ve Komutan Albay biz avcılara brifing veriyordu;

- Arkadaşlar hoş geldiniz. Bu cephanelikte 36 adet pusu noktası tespit ettik ve sizde 36 kişisiniz. Ben hiç birinizi tanımıyorum ama şimdiden kimin nerede avlanacağı belirlenmiştir.

Av noktalarına ulaşımınız Ünimok Araçlarla sağlanacaktır. Avın başladığını ve son bulduğunu, çalacak siren sesinden anlıyacaksınız. Av yerini terk etmek yada yer değiştirmek yasaktır.

Vurduğunuz avların yanına gitmeniz yada resim çekmenize ise daha sonra izin verilecektir. Bu av Aydın Askerlik Şubesi yararına yapılması nedeniyle vurulan avlar, Avcılar ile paylaşılmadan Samos (Yunanistan) Adasına sevkiyatı yapılacak, gelecek olan yardım miktarı kadar makbuz kesilerek Askerlik Şubesinin yararı-

na girişi sağlanacaktır, herkese rast gele..... dedi ve av başladı..

Öncelikle ikişerli üçerli guruplar halinde av noktalarına bırakıldık. Arkasından uzun uzun siren çaldı. Köylüler önceden belirlenmiş noktalardan, intikam amaçlı, cılgınlar gibi Cephaneliğin içersine hücum ettiler... Komutan ,sürecilere (Arkacılara), silah taşımaya izin vermediği için köylüler ses çıkartacak ne varsa ellerine almış, Mızık/Bando takımı gibi domuzları sürerken diğer taraftan canhıraş sesler çıkartıyorlardı..

O gün domuzların başına gelen, pişmiş tavukla kıyaslandığında kim daha çok şanssızdır bilmem ama, Köylülerin çıkarttığı sese Avcıların tüfek sesleri de karışınca domuzların uğradığı korku ve paniği gelin siz tahmin edin.

Cephaneliğin içersindeki son domuz çıkartılınca kadar Köylü her deliği, her çalı içersini kurcaladı.. Vurulanların dışında kaçan hayvanların Köy içersinden geçerken yarattıkları insan paniği de ayrı olmak üzere destansı bir anıya mazhar oldu....

Tekrar sirenler çaldı ve bizleri toplamaya ünimoklar geldi. Vurulan domuzlar araziden tek tek çekilip yan yana getirildi. Toplam 56 adet domuz vurulmuştu.

Komutan bizlerin avcı olduğunu hatırlayıp, son anda her ihtimale karşı resim alınmasını yasaklayıp, bu tarihi avın anlatımını biz avcı milletin merhametine bıraktı.

Ben de bu avın anısını sizlerle paylaşarak, Cephanelikte " Domuz Postası" mı olurmuş diyecek arkadaşların bilgilerine sunmak istedim.... Sevgiyle Kalın...

